

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

DAVEK NA DODANO VREDNOST

Spremembe zakonodaje na področju DDV

Podrobnejši opis

2. izdaja, JULIJ 2016

KAZALO

1.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA.....	3
DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 45/16)	3
2.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA.....	6
DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 39/16)	6
3.0 SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONA O DAVKU NA DODANO	9
VREDNOST (Uradni list RS št. 90/15)	9
4.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA.....	9
DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 95/14)	9
5.0 SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONA O DAVKU NA DODANO	12
VREDNOST (Uradni list RS št. 86/14)	12
6.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA.....	17
DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 85/14)	17
7.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA.....	19
DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 54/13)	19
8.0 POVEČANJE STOPENJ DDV PO ZIPRS1314-A (Uradni list RS, št. 46/13)	20
9.0 OBJAVA OBVESTILA O OBJAVI IZVEDBENEGA SKLEPA SVETA 2013/54/EU Z DNE 22. JANUARJA 2013 O DOVOLJENJU REPUBLIKI SLOVENIJI, DA UVEDE POSEBEN UKREP, KI ODPSTOPA OD ČLENA 287 DIREKTIVE 2006/112/ES O SKUPNEM SISTEMU DAVKA NA DODANO VREDNOST	24
10.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA.....	26
DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 102/12)	26
11.0 SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST	28
(Uradni list RS, št. 83/12)	28
12.0 SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST	32
(Uradni list RS, št. 38/12)	32
13.0 SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA	33
O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 82/11).....	33
14.0 ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA.....	40
DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 78/11)	40
15.0 IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) O DOLOČITVI IZVEDBENIH	45
UKREPOV ZA DIREKTIVO 2006/112/ES O SKUPNEM SISTEMU	45
DAVKA NA DODANO VREDNOST (Uradni list EU, L 77).....	45
16.0 ZAKON O DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO	55
VREDNOST – NOV 66. a ČLEN (Uradni list RS, št. 18/11)	55
17.0 SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni	57
list RS, št. 85/10) IN PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU.....	57
NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 104/10)	57
18.0 SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA	64
O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 27/10).....	64
19.0 SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni	66
list RS, št. 85/09)	66
20.0 PRAVILNIK O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH PRAVILNIKA O	79
IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list.....	79
RS, št. 120/07)	79

1.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 45/16)

V Uradnem listu Republike Slovenije št. 45 je bil dne 27. 6. 2016 objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju pravilnik).

Pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi, tj. 28. 6. 2016.

V nadaljevanju pojasnjujemo spremembe pravilnika, ki se nanašajo na nižjo stopnjo DDV in ostale spremembe pravilnika, medtem ko so spremembe pravilnika v zvezi z izkazovanjem in plačevanjem DDV od uvoza prek obračuna DDV pojasnjene v Navodilu o formalnostih, vezanih na plačevanje DDV od uvoza.

Nižja stopnja DDV (50., 52. in 55. člen)

Merilnik maksimalnega izdihanega pretoka zraka (PEF) za spremljanje stanja pljučnih bolezni
Preimenovanje »merilnik pretoka zraka« v »merilnik maksimalnega izdihanega pretoka zraka (PEF) za spremljanje stanja pljučnih bolezni« dosledneje sledi namenu te določbe, tj. uvrstitvi merilnikov pretoka zraka, ki so namenjeni spremljanju stanja astme oz. drugih bolezni dihal, ki se lahko uporabljajo v domači uporabi.

Tako se nižja stopnja DDV uporabi za merilnik maksimalnega izdihanega pretoka zraka (PEF) za spremljanje stanja pljučnih bolezni (tarifna oznaka: 9018 90 84). Gre za spremembo redakcijske narave.

Sistem za infuzijo in transfuzijo

V skladu s spremembo 10. točke 50. člena pravilnika se nižja stopnja DDV ne uporablja za sisteme za infuzijo in transfuzijo (tarifna oznaka 9018 90 50).

Očala za korekcijo vida in leče

Nižja stopnja DDV se uporabi za očala za korekcijo vida (tarifne oznake: 9004 10 10, 9004 10 91, 9004 90 10, 9004 90 90 in 9004 10 99).

V 13. točko prvega odstavka 50. člena pravilnika se uvrščajo očala za korekcijo vida, vključno s sončnimi očali s plastičnimi stekli pod tarifno oznako 9004 10 91 (ki morajo biti prav tako namenjena korekciji vida). V to točko pa se dodatno vključijo tudi sončna očala s stekli ali lečami iz drugih materialov, namenjena za korekcijo vida, razen plastike pod tarifno oznako 9004 10 99.

Leče

Nadomestitev izraza »leča« z izrazom »leče za očala« je redakcijske narave in sledi poimenovanju v kombinirani nomenklaturi, saj se v obstoječo tarifno oznako v tej zvezi (9001 40 in 9001 50) uvrščajo leče za očala in ne vse leče. Ob izpolnjevanju določenih pogojev se nižja stopnja DDV uporabi za »leče za očala«, ki se uvrščajo v tarifni oznaki: 9001 40 in 9001 50.

Stekla in Fresnelova prizma in dodatek za prizmo

Sprememba te točke 50. člena je redakcijske narave. Nadomestitev izraza »stekla« z izrazom »leče« sledi poimenovanju v kombinirani nomenklaturi, saj se v tarifno oznako 9002 90 00 uvrščajo leče. Nadalje se v zvezi z izrazom »leče« črta oznaka 9004 90 10, saj se pod to tarifno oznako uvrščajo očala (in je ta tarifna oznaka že vključena med očala za korekcijo vida). Izraz »leče« in »Fresnelova prizma in dodatek za prizmo« pa se združi v eno skupino. Tako se nižja stopnja DDV uporabi za »Fresnelove prizme in dodatki za prizme« (tarifna oznaka: 9002 90 00).

Glasbena dela

Izraz »glasbena dela« se nadomesti z besedilom »glasbena dela, tiskana ali v rokopisu«, torej se nižja stopnja DDV uporabi za »glasbena dela, tiskana ali v rokopisu« (tarifna oznaka: 4904 00 00). Sprememba sledi doslednejšemu poimenovanju, kot izhaja iz kombinirane nomenklature ter lažjega ločevanja glasbenih del na drugih nosilcih (razen tistih, ki se uvrščajo pod 49. poglavje carinske nomenklature) in niso obdavčena po tej določbi (kot so npr. glasbena dela na nosilcih, kot so avdio zgoščenke CD-ji ipd). Gre za spremembo redakcijske narave.

Ptičja valilna jajca

Nižja stopnja DDV se uporabi za oplojena jajca za valitev kokoši vrste Gallus domesticus (tarifna oznaka: 0407 11 00), perutnine (tarifni oznaki: 0407 19 11, 0407 19 19) ali drugih ptic (tarifna oznaka: 0404 19 90), razen jajc za valitev okrasnih ptic.

Izraz »ptičja valilna jajca« se nadomesti z besedilom »oplojena jajca za valitev kokoši vrste Gallus domesticus, perutnine ali drugih ptic, razen jajc za valitev okrasnih ptic«. Sprememba je redakcijske narave in določa, da so v to določbo uvrščena vsa oplojena jajca za valitev, razen jajc za valitev okrasnih ptic (saj se le-ta ne uporabljajo za humano ali animalno prehrano, npr. papige, pavi, labodi, kanarčki).

Izjave po 45. členu ZDDV-1 (78. člen)

Na podlagi spremenjene določbe 78. člena pravilnika mora biti izjava oddana do zadnjega delovnega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek. Oba davčna zavezanca izjavo (vsak svojo) predložita v elektronski obliki prek sistema eDavki na obrazcu DDV-Iz, ki poleg vsebine izjave vsebuje tudi navodila za izpolnjevanje. Obrazec DDV-Iz in navodila za izpolnjevanje so v Prilogi XVII tega pravilnika.

Sprememba določbe pomeni poenostavitev izpolnjevanja davčnih obveznosti za davčne zavezanca, ki se odločijo za obdavčitev transakcij v zvezi z nepremičninami, ki je kot možnost predvidena v 45. členu ZDDV-1.

Spremenjena določba 78. člena pravilnika glede roka za predložitev izjave se uporablja za dobavo blaga ali storitev, za katere obdavčljivi dogodek nastane po 30. juniju 2016.

Evidence pri vodenju davčnih skladišč (četrti odstavek 95. člena)

S črtanjem besede »lahko« v četrtem odstavku 95. člena se nedvoumno določa, da mora podatke v primerih, ko imetnik davčnega skladišča ni tudi oseba, ki razpolaga z blagom, voditi uporabnik (lastnik) blaga, imetnik dovoljenja pa mora zagotoviti podatke o teh osebah ter podatke o vnosu in iznosu blaga iz davčnega skladišča.

Identifikacija za namene DDV (šesti odstavek 130. člena)

Rok za izdajo identifikacijske številke za DDV po uradni dolžnosti davčnemu zavezancu iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1, katerega katastrski dohodek (KD) kmečkega gospodinjstva za zadnje koledarsko leto preseže 7500 evrov, se podaljšuje, in sicer iz 31. marca na 31. maj tekočega leta.

Davčni zavezanec bo moral začeti obračunavati DDV in izpolnjevati druge obveznosti, ki izhajajo iz ZDDV-1 za davčne zavezanca, identificirane za namene DDV, z datumom, ki bo naveden v odločbi o dodelitvi identifikacijske številke za DDV. Ti davčni zavezanci pa lahko kadarkoli podajo vlogo za dodelitev identifikacijske številke za DDV, in sicer takoj, ko razpolagajo s podatki, ki so relevantni za odmero KD, in se jim identifikacijska številka za DDV dodeli na vlogo, pri čemer se upošteva datum, ki ga davčni zavezanec navede na vlogi.

Identifikacija davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji (nov sedmi odstavek 131. člena)

Če bo davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, na ozemlju Slovenije opravil le oproščene dobave blaga oziroma storitev s pravico do odbitka DDV, se mu ne bo treba identificirati za namene DDV, če odbitka DDV ne bo uveljavljal oziroma bo odbitek DDV uveljavljal na način vračila DDV ob izpolnjevanju pogojev iz 74. oziroma 74. i člena ZDDV-1.

Če davčni zavezanec opravlja oproščene dobave, ki sicer dajejo pravico do odbitka DDV (npr. dobave, oproščene v skladu s 57. členom ZDDV-1), ki niso izrecno navedene v 74. in 74. i členu ZDDV-1, lahko pravico do odbitka DDV uveljavlja le prek obračuna DDV. V tem primeru se bo moral torej davčni zavezanec, če bo želel uveljaviti pravico do odbitka DDV, identificirati za namene DDV (le tako bo lahko uveljavil pravico do odbitka DDV, in sicer prek obračuna DDV).

Podatki na računu, ki ga izda davčni zavezanec, ki ni identificiran za namene DDV (141. člen)

Naslov in besedilo v prvem odstavku 141. člena se spreminjata, da je nedvoumno razvidno, da ta člen velja za vse davčne zavezance, ki niso identificirani za namene DDV. Poleg davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena ZDDV-1, ki v obdobju 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel promet v znesku 50.000 evrov in davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1, je to tudi davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravlja le oproščene dobave blaga in storitev, od katerih se DDV ne sme odbiti in se mu skladno s c) točko drugega odstavka 78. člena ZDDV-1 ni treba identificirati na namene DDV. To pomeni, da so vključeni tudi davčni zavezanci, ki opravljajo dobave npr. iz 42. člena ZDDV-1, katerih promet sicer presega znesek 50.000 evrov, se pa ne všteva v znesek obdavčljivega prometa po sedmem odstavku 94. člena ZDDV-1 in davčni zavezanci, ki sicer opravljajo oproščene transakcije iz npr. 4. točke 44. člena ZDDV-1, tudi če njihov obdavčljiv promet preseže 50.000 evrov.

Izdaja dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila (164. člen)

Davčni zavezanec, kateremu dovoljenje za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila ni bilo podaljšano po uradni dolžnosti zaradi nepredložitve obračuna pavšalnega nadomestila in ki davčnemu organu predloži vlogo za izdajo dovoljenja, mora v skladu z dopolnitvijo 164. člena pravilnika (nov četrti odstavek) za ponovno pridobitev dovoljenja predložiti obračune pavšalnega nadomestila za vsa predhodna leta, ki jih ni predložil v roku za predložitev.

S spremenjeno določbo se poenoti ravnanje davčnega organa v primerih, ko odloča o istovrstnih zadevah, pri čemer enkrat podeljuje pravico do pavšalnega nadomestila z izdajo dovoljenja davčnega organa za določeno leto po uradni dolžnosti, drugič pa na podlagi vloge upravičenca za pridobitev dovoljenja.

Z dopolnitvijo četrtega in petega odstavka je jasneje določeno, da davčni zavezanci davčni organ obvestijo o spremembah predstavnika ali seznama blaga oziroma storitev, oziroma da ne želijo več uveljavljati pavšalnega nadomestila prek obrazca DDV-PN.

Izdaja računa v primeru uveljavljanja pravice do pavšalnega nadomestila (prvi stavek sedmega odstavka 166. člena)

Prvi odstavek 81. člena ZDDV-1 določa, da mora vsak davčni zavezanec zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za njegovo opravljeno dobavo. Zakonsko določbo je treba upoštevati tudi v primeru izdaje računa za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov, ki so rezultat osnovne kmetijske dejavnosti, pri kateri se dohodek ugotavlja na podlagi KD. Račun mora torej zagotoviti dobavitelj, imetnik dovoljenja

za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila, ki ob dobavi blaga/storitev kupcu, davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV, zahteva pavšalno nadomestilo.

Nadalje ZDDV-1 v tretjem odstavku 81. člena določa, da račun lahko izda kupec blaga ali naročnik storitev za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev (samofakturiranje) ob izpolnjevanju določenih pogojev. Kupec blaga ali naročnik storitev mora na računu navesti, da ga izdaja v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki mu je dobavil blago ali opravil storitev.

S spremembo navedene določbe pravilnika se nedvoumno določa, da račun s podatki po 166. členu pravilnika za DDV namene lahko izda dobavitelj ali kupec (ne pa samo kupec) in dopolnjuje, da račun lahko izda tudi tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun ter tako sledi določbam v ZDDV-1. V obeh primerih je treba na računu navesti še podatke, določene v sedmem odstavku 166. člena pravilnika.

Obrazec DDV-O (Priloga VIII)

Spreminja se opis polja 26, kamor se vpisuje obračunani DDV od uvoza blaga, ki se skladno s šestim in sedmim odstavkom 77. člena ZDDV-1 plačuje preko obračuna DDV.

Obrazca RP-O in PD-O (Priloga X in XI)

Spremembe besedila se nanašajo na organizacijske spremembe davčnega organa in nove internetne povezave. Ob tem je v navodilih za izpolnjevanje obrazca PD-O dodatno vključeno, da se za davčne zavezance, ki uporabljajo posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega prevoza potnikov, ne uporablja mehanizem obrnjene davčne obveznosti iz 76. a člena ZDDV-1. Ti davčni zavezanci so na [seznamu davčnih zavezancev](#) na navedeni spletni strani Finančne uprave RS označeni s črko O.

Seznam pridelkov in storitev, za katere je mogoče uveljaviti pavšalno nadomestilo (Priloga XII)

Sprememba priloge je redakcijske narave in je povezana s spremembami kombinirane nomenklature, vezanimi na uvrstitev oljnih semen (soje), hmelja in oljk ter nadalje s spremembo tretje alineje šestega odstavka 55. člena pravilnika, kot je uveljavljena s Pravilnikom o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 85/14).

Storitve pri vzdrževanju gozdnih cest in vlak se uvrščajo pod šifro SKD: A/02. 40 (Storitve za gozdarstvo), zato njihova posebna (dodatna) navedba tudi v besedilu k razdelku »Skupina 10 – storitve za gozdarstvo«, točke »II. Kmetijske storitve in storitve za gozdarstvo«, ni potrebna.

Vloga za pridobitev/spremembo/prenos/prenehanje dovoljenja za uveljavljanje pavšalnega nadomestila in obračun pavšalnega nadomestila (Priloga XIII in XIV)

Na vlogi za pridobitev/spremembo/prenos/prenehanje dovoljenja za uveljavljanje pavšalnega nadomestila (Priloga XIII) in na obračunu pavšalnega nadomestila (Priloga XIV) so dodani ime in priimek ter telefonska številka kontaktne osebe.

Ostale spremembe pravilnika (členi 19, 47 in 86) so redakcijske narave in so potrebne zaradi uskladitve z zakonodajo, na katero se nanašajo.

2.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 39/16)

V Uradnem listu Republike Slovenije št. 39 je bil dne 3. 6. 2016 objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju pravilnik).

Pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi, tj. 4. 6. 2016.

V nadaljevanju pojasnjujemo spremembe Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost:

Z vidika administrativne poenostavitve v zvezi z delovanjem nepridobitnih organizacij, vključno nevladnih organizacij oziroma društev, se z novim šestim, sedmim in osmim odstavkom 143. člena pravilnika določa izjema od obveznosti izdaje računov v skladu z drugim odstavkom 81. člena ZDDV-1, in sicer:

Šesti odstavek 143. člena pravilnika

Točka a) novega šestega odstavka 143. člena pravilnika

Po točki a) novega šestega odstavka 143. člena pravilnika je določena izjema od obveznosti izdajanja računov za dobave blaga in storitev osebam, ki niso davčni zavezanci (fizičnim osebam – končnim potrošnikom, ki ne opravljajo dejavnosti), če vrednost obdavčljivih (obdavčenih in oproščenih) dobav v tekočem koledarskem letu ne preseže oziroma ni verjetno, da bo preseгла znesek 5.000 evrov, pod pogojem, da tako dobavo opravijo:

- nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 ali
- drugi davčni zavezanci (osebe, ki niso osebe javnega prava, na primer društva), ob pogoju, da kumulativno izpolnjujejo pogoje:
 - a) njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;
 - b) jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali preko drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;
 - c) zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za dobave, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne dobave zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV.

Na podlagi točke a) novega šestega odstavka 143. člena izjema od obveznosti izdajanja računov za vse dobave blaga in storitev velja zgolj za najmanjše davčne zavezance, pri katerih gre tradicionalno povsem ali pretežno za prostovoljne (volonterske) organizacije. Navedeno pa ne pomeni, da je pogoj za izjemo od izdajanja računov, da so dobave blaga ali storitev, ki jih opravijo te nepridobitne organizacije, oproščene skladno z 11. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 ali skladno s 43. členom ZDDV-1, ampak lahko te nepridobitne organizacije opravljajo tudi katere koli druge obdavčene ali oproščene dobave blaga ali storitev, članom ali nečlanom, za katere pa jim po novi točki a) šestega odstavka ni treba izdati računa v skladu z DDV zakonodajo. Izjema od obveznosti izdajanja računov velja tako v primeru občasnih dogodkov, kot tudi v primeru kontinuiranih dobav (večkrat na leto) ali po vnaprej določenem programu (npr. vsak mesec, nekaj dni v mesecu, vsak določen dan/dneve v tednu ali pogosto v času sezone ipd.).

Do izjeme od obveznosti izdaje računa so tako po točki a) novega šestega odstavka upravičene nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1. To so tiste nepridobitne organizacije (osebe javnega prava), ki so ustanovljene s cilji politične, sindikalne, verske, rodoljubne, filozofske, humanitarne ali državljanske narave. V teh primerih so to nepridobitne organizacije, ki opravljajo:

- dejavnost sindikatov pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.2;
- dejavnost verskih organizacij pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.91;
- dejavnost političnih organizacij pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.92;
- dejavnost drugih članskih organizacij pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.99.

Poleg nepridobitnih organizacij (oseb javnega prava), pa bodo do izjeme od obveznosti izdajanja računov po točki a) novega šestega odstavka upravičene tudi osebe zasebnega prava (npr. društva), ki izpolnjujejo pogoje za izjemo od obveznosti izdajanja računov in bodo opravljale:

- a) dobave svojim članom kot povračilo za članarino ali
- b) dobave v primerih, ko se ne pobira članarina (npr. v primeru občasnih ali rednih aktivnosti upokojenskih društev, planinskih društev, prodaja koledarjev gasilskih društev, ipd.).

To pomeni, da so s to določbo zajete situacije, ko npr. društvo za upokojence organizira izlet, ki se v celoti financira iz zneska članarine, kot tudi primeri, ko izlet v celoti financira član društva sam ali pa oseba, ki sicer ni član društva, se pa udeleži izleta, ki ga organizira društvo (npr. izleta se udeleži upokojenka, ki je članica društva za upokojence in njena upokojena prijateljica, ki ni članica tega društva ali njen družinski član (vnuk, otrok), ki ni niti upokojenec niti član tega društva). Zajete pa so tudi situacije, ko se izlet do določene višine krije iz članarine, razliko do polne cene pa plača član društva sam. Vključene so tudi situacije, ko npr. planinsko društvo organizira pohode za manjše število pohodnikov vsako prvo nedeljo v mesecu po vnaprej določenem programu; društvo odvisnikov, ki organizira petkrat letno skupno druženje za svoje člane; vaško kulturno društvo, ki enkrat na mesec pripravi amatersko gledališko ali glasbeno predstavo; društvo proti mučenju živali, ki organizira licitacijo izdelkov ali doniranih predmetov za zbiranje sredstev za brezdomne živali, pri katerih gre za redno dejavnost društva, čeprav ni vnaprej terminsko določena, ipd.

Točka b) novega šestega odstavka 143. člena pravilnika

Nepridobitne organizacije oziroma društva, ki bodo s svojimi dobavami blaga in storitev preseгла prag 5.000 evrov obdavčljivih dobav, pa bodo lahko pod določenimi pogoji upravičena do izjeme od obveznosti izdajanja računov za določene dobave na podlagi točke b) novega šestega odstavka 143. člena pravilnika. Po tej točki je izjema od obveznosti izdajanja računov dodatno predvidena za dobave blaga in storitev v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, pod pogojem, da tako dobavo:

- opravijo osebe:
 - a) katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. ali 13. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 (bolnišnice, socialno varstveni zavodi, vključno z domovi za starejše, vrtci, šole, nepridobitne organizacije iz točke a), nepridobitne organizacije v zvezi s storitvami, povezanimi s športom in kulturne organizacije v zvezi s kulturnimi storitvami),
 - b) ki izpolnjujejo pogoje iz 43. člena ZDDV-1 (te osebe morajo za oprostitev plačila DDV davčnemu organu predhodno predložiti priglasitev po 43. členu ZDDV-1),
- dogodek organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist in
- ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence.

Navedeno pomeni, da izjema od obveznosti izdaje računov velja npr. za dobave blaga na šolskih bazarjih in dobave, ki jih prostovoljno gasilsko društvo opravi na gasilski veselici (npr. vstopnice in druge dobave), če z njimi zbirajo sredstva za svoje delovanje (npr. organizirajo srečelov, pri katerem za kupljeno »srečko« prejmeš določene izdelke, ki so jih društvu donirala podjetja ali posamezniki zbran denar iz naslova prodanih srečk pa je namenjen društvu). Niso pa zajete dobave blaga in storitev, ki jih gostinec opravi na gasilskih veselicah v svojem imenu. Vrednost opravljenih dobav v teh primerih ni omejena, kot tudi ni predpisanih dodatnih evidenc o opravljenih dobavah v zvezi s takšnimi dogodki za zbiranje denarnih sredstev (velja le za osebe, ki opravljajo določene dejavnosti, ki so oproščene; dogodke za zbiranje denarnih sredstev te organizacije organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist; ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence).

Sedmi odstavek 143. člena pravilnika

Osebe iz a) točke novega šestega odstavka 143. člena pravilnika, ki z obdavčljivimi (obdavčenimi in oproščenimi) dobavami v tekočem koledarskem letu presežejo znesek 5.000 evrov (torej več ne izpolnjujejo pogojev za izjemo od obveznosti izdajanja računov po a) točki šestega odstavka), lahko uveljavljajo izjemo od obveznosti izdajanja računov le za dobave blaga in storitev v skladu z b) točko šestega odstavka 143. člena pravilnika.

Osmi odstavek 143. člena pravilnika

Z novim osmim odstavkom 143. člena je določeno, da mora davčni zavezanec za dobave, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov, zagotoviti podatke v svojem knjigovodstvu. Pojasnjujemo, da je izjema od obveznosti izdajanja računov predvidena le za namene DDV, ne pa tudi za druge namene. V kolikor je obveznost izdaje računa predpisana na podlagi druge zakonodaje, pa je treba izdati račun. Navedeno pa pomeni, da za dobave, za katere je po DDV zakonodaji določena izjema od obveznosti izdajanja računov, ni določena obveznost davčnega potrjevanja računov po zakonu, ki ureja davčno potrjevanje računov.

3.0 SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS št. 90/15)

V Uradnem listu Republike Slovenije št. 90 je bil dne 27. 11. 2015 objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-11).

Zakon začne veljati 1. januarja 2016.

Z novelo zakona se opredeljuje že uveljavljena višina stopenj DDV v ZDDV-1, ki sistemsko ureja obveznost obračunavanja in plačevanja DDV, na raven, ki se uporablja že od julija 2013. DDV se obračunava in plačuje po splošni stopnji 22 % in nižji stopnji 9,5 %.

V skladu z novelo zakona se DDV pri uvozu blaga ne bo več plačeval kot bi bil uvozna dajatev, če bodo izpolnjeni določeni pogoji. DDV od uvoza blaga se bo izkazal v obračunu in plačal v roku iz prvega odstavka 77. člena ZDDV-1, kadar bo prejemnik blaga iz polja 8 deklaracije s sedežem v Sloveniji zagotovil vsaj naslednje informacije:

- svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji;
- davčno osnovo, kot je določena v 38. členu tega zakona;
- stopnjo DDV;
- znesek DDV.

Prejemnik blaga iz polja 8 deklaracije, ki nima sedeža v Sloveniji, pa izkaže obračunani DDV od uvoza blaga v obračunu DDV, če je:

- identificiran za namene DDV v Sloveniji in
- imenuje davčnega zastopnika, identificiranega za namene DDV v Sloveniji, ki je solidarno odgovoren za plačilo DDV od uvoznega blaga.

4.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 95/14)

V Uradnem listu Republike Slovenije št. 95 je bil dne 29. 12. 2014 objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju pravilnik).

Pravilnik je začel veljati 30. 12. 2014, uporablja pa se od 1. januarja 2015 dalje.

Določba glede prijave posebne ureditve za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije (171. člen) in določba novega 174. a člena pravilnika, ki ureja prijavo uporabe posebne ureditve za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje, se uporabljajo od dneva uveljavitve tega pravilnika. Od dneva uveljavitve tega pravilnika se uporablja tudi določba glede uporabe Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 1223/2014 z dne 14. novembra 2014 (tretji odstavek 96. člena).

Določba novega 181. a člena pravilnika, ki za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov, določa način ugotavljanja davčne obveznosti in izkazovanja le-te v davčnem obračunu, se prvič uporabi za obdobje od 1. aprila 2015, spremenjena [Priloga VII \(obrazec DDV-P3\)](#) pa se uporablja od 1. marca 2015.

V nadaljevanju pojasnjujemo spremembe pravilnika:

Uporaba nižje stopnje za preparate za zaslajevanje in dietetično sol (29. točka prvega odstavka 48. člena pravilnika)

V zvezi s sklicevanjem na tarifne oznake kombinirane nomenklature v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 1101/2014 z dne 16. oktobra 2014 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 312 z dne 31. 10. 2014, str. 1) se spreminja tarifna oznaka KN 38 24 90 97. Namesto uvrstitve blaga v navedeno tarifno oznako se bo blago lahko uvrščalo v tri nove tarifne oznake KN 3824 90 92, 3824 9093, 3824 90 96.

Zaradi navedenega se spreminja določba 29. točke prvega odstavka 48. člena pravilnika, in sicer, da se ob izpolnjevanju določenih pogojev nižja stopnja DDV uporabi za preparate za zaslajevanje (tarifni oznaki: 3824 90 92 in 3824 90 93) in dietetično sol pod tarifno oznako 3824 90 96.

Razmejitev enostanovanjskih in večstanovanjskih stavb ter opredelitev uporabne površine (četrti odstavek 54. člena pravilnika)

Za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 54. člena, ki opredeljuje, kdaj se šteje, da je stanovanje del socialne politike (če v večstanovanjski stavbi ne presega 120 m² ali v enostanovanjski stavbi ne presega 250 m² uporabne površine, pri čemer je uporabna površina seštevek površine bivalnih prostorov) se za natančnejšo razmejitev enostanovanjskih in večstanovanjskih stavb upošteva klasifikacija vrst objektov (CC-SI), ki je uvedena na podlagi predpisov o graditvi objektov, za natančnejšo opredelitev uporabne površine pa podrobnejši način določanja in evidentiranja površine stavbe ter površine dela stavbe v katastru stavb, kot je uveden na podlagi predpisov o evidentiranju nepremičnin.

V skladu z veljavno ureditvijo, ki ureja evidentiranje nepremičnin, podrobnejši način določanja in evidentiranja površine stavbe in površine dela stavbe, določi minister, pristojen za evidentiranje nepremičnin. Na podlagi navedenega pooblastila in 2. člena Pravilnika o vpisih v kataster stavb (Uradni list RS, št. 73/12) Geodetska uprava Republike Slovenije (v nadaljevanju GURS) objavlja na svojih spletnih straneh tudi metodološka navodila.

Navedena sprememba določbe 54. člena pravilnika ne predstavlja vsebinske spremembe, saj trenutno veljavna navodila GURS način določitve uporabne površine določajo na enak način kot predhodno veljavna.

Pristojnost obravnave zahtevkov za vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Republiki Sloveniji (črtanje 114. člena pravilnika)

[Zakon o finančni upravi – ZFU](#) določa, da krajevno pristojnost, območje in sedež Generalnega finančnega urada in finančnih uradov ter razmejitev nalog med njimi določa vlada z uredbo. V skladu z [Uredbo o določitvi finančnih uradov Finančne uprave Republike Slovenije](#) je za obravnavo teh zahtevkov po 1. 1. 2015 pristojen Finančni urad Ljubljana (prej Davčni urad Ljubljana).

Črtanje 114. člena pravilnika ne predstavlja vsebinskih sprememb.

Pristojnost odločanja o vlogi za pridobitev pravice do uveljavljanja pavšalnega nadomestila (črtanje tretjega odstavka 163. člena pravilnika)

Določba tretjega odstavka 163. člena pravilnika se črta, saj v skladu s spremembo uredbe Finančni urad Ptuj od 1. 1. 2015 dalje za območje celotne Republike Slovenije opravlja naloge v zvezi z vlogami za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila ter naloge v zvezi z obračuni pavšalnega nadomestila.

Prijava posebne ureditve za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije, posebni obračun DDV in plačilo DDV (171., 172. in 173. člen ter črtanje 174. člena pravilnika)

Spremenjeni 171. člen pravilnika na novo opredeljuje, katere podatke mora davčni zavezanec, ki nima sedeža znotraj Unije, in bi želel uporabljati navedeno posebno ureditev, navesti davčnemu organu v prijavi za identifikacijo. Davčni zavezanec mora prijavo predložiti v elektronski obliki, ki je dostopna v sistemu [eDavki](#). Na prijavi mora davčni zavezanec vložiti tudi izjavo o začetku opravljanja obdavčljive dejavnosti znotraj Unije in o tem, da se mu ni treba identificirati za namene DDV znotraj Unije.

Davčni organ na podlagi prejete prijave vključi davčnega zavezanca v posebno ureditev z dodelitvijo identifikacijske številke in določi datum začetka uporabe posebne ureditve.

Določba glede prijave posebne ureditve se uporablja od dneva uveljavitve tega pravilnika.

Besedilo 172. člena določa način predložitve posebnega obračuna DDV, in sicer davčni zavezanec predloži posebni obračun DDV v elektronski obliki, ki je dostopna v sistemu [eDavki](#).

Glede zneskov v drugih valutah se določba do sedaj veljavnega 174. člena pravilnika prenaša v drugi odstavek 172. člena pravilnika. Tako se v primeru, da je bil račun za opravljeno storitev izstavljen v drugi valuti, pri izpolnjevanju posebnega obračuna DDV za preračun vrednosti v evre uporabi menjalni tečaj Evropske centralne banke, ki je objavljen na zadnji dan obračunskega obdobja, ali, če na ta dan ni objave, prvi naslednji objavljeni tečaj.

Davčni zavezanec plača DDV v evrih na bančni račun, razviden v sistemu [eDavki](#).

Prijava posebne ureditve za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje, posebni obračun DDV in plačilo DDV (nova 174. a in 174. b člena pravilnika)

Nov 174. a člen opredeljuje, katere podatke mora davčni zavezanec s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje, ki bi želel uporabljati navedeno posebno ureditev, navesti davčnemu organu v prijavi za identifikacijo. Prijava se predloži v elektronski obliki, ki je dostopna v sistemu [eDavki](#).

Davčni organ na podlagi prejete prijave vključi davčnega zavezanca v posebno ureditev in določi datum začetka uporabe posebne ureditve.

Določba glede prijave posebne ureditve se uporablja od dneva uveljavitve tega pravilnika.

Nov 174. b člen določa, da davčni zavezanec, ki uporablja navedeno posebno ureditev, predloži posebni obračun DDV v elektronski obliki, ki je dostopna v sistemu [eDavki](#).

Če je bil račun za opravljeno storitev izstavljen v drugi valuti, se pri izpolnjevanju posebnega obračuna DDV za preračun vrednosti v evre uporabi menjalni tečaj Evropske centralne banke, ki je objavljen na zadnji dan obračunskega obdobja, ali, če na ta dan ni objave, prvi naslednji objavljeni tečaj.

Davčni zavezanec plača DDV v evrih na bančni račun, razviden v sistemu [eDavki](#).

Posebna ureditev za tuje davčne zavezanca, ki občasno opravljajo storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov (nov 181. a člen pravilnika)

Davčni zavezanec, ki bo uporabljal posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov, bo moral za davčno obdobje (eno leto) sam ugotoviti davčno obveznost in jo izkazati v obračunu DDV, in sicer na obrazcu [DDV-O-OP](#), ki je nova priloga tega pravilnika.

Določba se prvič uporabi za obdobje od 1. aprila 2015 dalje.

Sprememba obrazca DDV-P3

V skladu s spremembo polja 02 v razdelku »I Splošni podatki« bo moral davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, v polje 02 navesti identifikacijsko številko za DDV v državi sedeža, če te številke nima, pa podobno številko, ki mu jo je dodelila država sedeža.

V razdelku »IV Drugi podatki« se doda novo polje 23 – Posebna ureditev – mednarodni občasni cestni prevoz potnikov (dokazila v prilogi), katerega bo označil tuj davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravlja le občasne storitve mednarodnega cestnega prevoza potnikov in bo želel uporabljati posebno ureditev za tovrstne storitve.

Navedene spremembe obrazca DDV-P3 se uporabljajo od 1. marca 2015 dalje.

Ostale spremembe pravilnika so redakcijske narave.

5.0 SPREMEMBE IN DOPOLNITVE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS št. 86/14)

V Uradnem listu RS št. 86/14 z dne 1. 12. 2014 je bil objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost. Zakon je začel veljati 2. 12. 2014, uporabljati pa se je začel od 1. 1. 2015.

Spremenjeni 125. člen zakona, ki ureja prijavo uporabe posebne ureditve za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanca, ki nimajo sedeža znotraj Unije in prvega odstavka 130. b člena ter 130. c člen zakona, ki ureja prijavo posebne ureditve za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanca s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje, se začeta uporabljati že z dnem uveljavitve tega zakona.

Določbe 137. a do 137. g člena glede posebne ureditve za opravljanje storitev mednarodnega občasnega prevoza potnikov se prvič uporabijo za obdobje od 1. 4. 2015 dalje, pri čemer pa lahko davčni zavezanec zahtevek za pridobitev identifikacijske številke za DDV predloži od 1. 3. 2015 dalje.

V nadaljevanju pojasnjujemo spremembe zakona.

Tretja ozemlja v Francoski republiki, ki so del carinskega območja Unije (1. člen)

V drugem odstavku 1. člena zakona so podane temeljne definicije, ki omogočajo določitev ozemelj oziroma območij, za katera veljajo posebna pravila o obdavčevanju blaga in storitev z DDV.

S spremembo tega odstavka se v zvezi z opredelitvijo ozemelj, ki so del carinskega območja Unije, za katera se Direktiva o DDV ne uporablja in kot taka štejejo za »tretje ozemlje«, to je del državnega ozemlja posamezne države članice, ki pa ni njen sestavni del, kot je definiran v predpisih EU, spreminja definicija, ki se nanaša na čezmorska ozemlja Francije. Le-ta tako vključuje vse najbolj oddaljene francoske regije, opredeljene v 349. in prvem odstavku 355. člena Pogodbe o delovanju EU (Guadeloupe, Francoska Gvajana, Martinik, Reunion, Saint-Martin in od 1. 1. 2014 dalje tudi Mayotte).

Kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, opravljenih osebam, ki niso davčni zavezanci (30. c, 30. d, 30. e)

Na podlagi spremenjenih določb 30. c in 30. d člena zakona se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, ki jih davčni zavezanec ne glede na to, kje ima sedež (v Uniji ali zunaj nje), opravi osebam, ki niso davčni zavezanci, obdavčijo v državi, v kateri ima prejemnik storitve sedež, stalno ali običajno prebivališče.

Če davčni zavezanec s sedežem v Uniji opravi te storitve osebi, ki ni davčni zavezanec in ima sedež zunaj Unije, je treba upoštevati tudi pravila o dejanski rabi in uživanju po 30. e členu zakona.

Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici (74. b člen)

Določa se, da morajo vlagatelji za vračilo DDV vlogi za zahtevek za vračilo DDV predložiti tudi račune, če so zneski na računu ali uvoznem dokumentu v višini najmanj 1.000 evrov oziroma pri računih za gorivo najmanj 250 evrov.

Vročanje zahtevkov za dodatne informacije in odločbe (74. e člen)

V skladu z Direktivo sveta 2008/9/ES z dne 12. 2. 2008 poteka poslovanje med davčnim zavezancem in davčnim organom izključno po elektronski poti.

V zvezi z zahtevki za vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici se tako določa vročanje zahtevkov za dodatne informacije na elektronski naslov vložnika ali na elektronski naslov pristojnega davčnega organa države članice sedeža. Šteje se, da je zahtevek vročen naslovniku, ko davčni organ od prejemnika prejme potrdilo o prejemu elektronskega sporočila, vendar najkasneje petnajsti dan od dneva, ko je bil odposlan.

Določa se tudi poseben način vročitve odločbe davčnemu zavezancu, in sicer se odločba vroči prek elektronskega portala države, v kateri ima vložnik sedež in se šteje za vročeno petnajsti dan od dneva, ko je bila odposlana v elektronski portal države sedeža. Določen je tudi način vročanja odločb v primeru, če država članica davčnemu zavezancu ne zagotavlja vročanje odločb.

Pritožba na odločbo se lahko vloži v tridesetih dneh od dneva, ko se šteje, da je bila odločba vročena.

Obrazložitev odločbe o vračilu DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici lahko vsebuje samo kratko obrazložitev zavezančeve vloge, pravno podlago ter ob zavrnitvi oziroma delni zavrnitvi razlog za zavrnitev in oznako razloga za zavrnitev. Vložniki zahtevka za vračilo DDV so tuji davčni zavezanci, ki praviloma ne poznajo jezika države, ki je izdala odločbo. Da lahko vsak davčni zavezanec, ki prejme odločitev davčnega organa in ne pozna jezika države davčnega organa, ki je odločbo izdal, preprosto nedvoumno ugotovi, iz katerega razloga mu je davčni organ zavrnil zahtevo za vračilo davka, so v vseh državah članicah enotno označene oznake razlogov za zavrnitev oziroma delno zavrnitev.

[Zakon o finančni upravi – ZFU](#) določa, da krajevno pristojnost, območje in sedež Generalnega finančnega urada in finančnih uradov ter razmejitve nalog med njimi določa vlada z uredbo. V skladu s to določbo se črta določba, ki pooblašča ministra, pristojnega za finance, da določi urad, pristojen za obravnavanje zahtevkov. V skladu z [Uredbo o določitvi finančnih uradov](#) – uredba je za obravnavo teh zahtevkov pristojen Davčni urad Ljubljana oziroma po 1. 1. 2015 Finančni urad Ljubljana.

Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi (74. i člen)

Po določbi desetega odstavka 74. i člena ZDDV-1 za davčne zavezance s sedežem v tretji državi od 1. 7. 2012 velja elektronsko vlaganje zahtevkov za vračilo DDV prek sistema eDavki. Navedeni člen zakona se dopolnjuje tako, da omogoča komuniciranje davčnega organa z davčnimi zavezanci s sedežem v tretji državi po elektronski poti. Po elektronski poti se lahko vročajo tudi odločbe, sklepi in drugi dokumenti.

Črta se določba, ki pooblašča ministra, pristojnega za finance, da določi urad, pristojen za obravnavanje zahtevkov. V skladu z uredbo je za obravnavo teh zahtevkov pristojen Davčni urad Ljubljana oziroma po 1. 1. 2015 Finančni urad Ljubljana.

Davčni zastopnik (sprememba drugega odstavka 76. člena)

Določena je izjema v zvezi z obveznim imenovanjem davčnega zastopnika za plačilo DDV. Tako imenovanje davčnega zastopnika ni obvezno za davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, ko tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije, ali posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov.

Objava podatkov o davčnih zavezancih na spletni strani davčnega organa (nov tretji odstavek 79. člena)

Z dodanim tretjim odstavkom 79. člena se ureja objavljane seznamov zavezancev za DDV skladno z določbami [Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2](#) na spletni strani Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljevanju FURS), v primeru oziroma pod pogojem, da gre za davčnega zavezanca, ki je identificiran za namene DDV. V skladu s prvim odstavkom 19. člena ZDavP-2 se podatki (osebno ime, prebivališče in vrsto prebivališča ter davčna številka, ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčna številka, identifikacijska številka za DDV, datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV) lahko razkrijejo, vendar pa je treba v materialnem predpisu določiti primere, pogoje in način razkritja podatkov. Gre za podatke, ki so potrebni za preverjanje identifikacije za namene DDV in ki jih poslovni subjekti potrebujejo za pravilno izvajanje DDV zakonodaje (preverjanje identifikacije za namene DDV, določitev načina obdavčitve).

Začetek teka obresti v primeru naknadno predloženega obračuna DDV (88.c člen)

Popravlja se tek obresti tako, da se natančneje določa začetek teka obresti, in sicer začnejo teči prvi dan po poteku roka za predložitev obračuna DDV za določeno davčno obdobje, za katerega bi moral biti predložen obračun DDV (npr. davčno obdobje: avgust 2014, rok za

predložitev obračuna DDV: 30. september 2014, obresti tečejo od 1. oktobra do dneva predložitve obračuna DDV).

Posebni ureditvi za davčne zavezance, ki opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci (122. a do 130. h, 140., 141. člen)

Za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci, sta v zakon vključeni dve ureditvi:

1. posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža znotraj Unije (uporaba že uveljavljene posebne ureditve se le širi) ter
2. posebna ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanci s sedežem znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje (nova posebna ureditev).

V zvezi z obema ureditvama je treba ločevati med pojmom »država članica identifikacije« in »država članica potrošnje«. Država članica identifikacije je država članica, v kateri je davčni zavezanec registriran za uporabo posebne ureditve ter v kateri predloži obračun DDV in plača DDV, dolgovan v državah članicah potrošnje. Država članica potrošnje je država članica, v kateri davčni zavezanec opravlja telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci. Obveznost za plačilo DDV nastane v državi članici potrošnje. Uporaba posebnih ureditev je opsijska. Več v zvezi s tema dvema ureditvama je dostopno na naslednji povezavi:

http://intranet.fu.sigov.si/medijsko_sredisce/?tx_news_pi1%5Bnews%5D=1331&tx_news_pi1%5Bcontroller%5D=News&tx_news_pi1%5Baction%5D=detail&cHash=c6a56cf113e679f14b0e4a01546d2310.

Posebna ureditev za tuje davčne zavezance, ki občasno opravljajo storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov (137. a do 137. g, 139., 140. in 141. člen)

Uvaja se posebna ureditev za tuje davčne zavezance, ki občasno opravljajo storitev mednarodnega cestnega prevoza potnikov po ozemlju Slovenije. Uporaba te ureditve ni možna za mednarodni cestni linijski prevoz potnikov. Uporaba te posebne ureditve je opsijska. Predstavlja poenostavitev postopkov obračunavanja in plačevanja DDV od storitev mednarodnega prevoza potnikov po ozemlju Slovenije, ki jih opravijo prevozniki, davčni zavezanci s sedežem v drugih državah članicah ali tretjih državah s prevoznimi sredstvi, ki niso registrirana v Sloveniji, in ne uveljavljajo odbitka DDV oziroma vračila DDV ter ne opravljajo nobenih drugih transakcij, ki bi bile predmet obdavčitve z DDV v Sloveniji. Uporabljati se bo začela od 1. aprila 2015 dalje.

Določena je izjema od obveznega imenovanja davčnega zastopnika za davčne zavezance s sedežem v tretji državi ali na tretjem ozemlju, ki bodo uporabljali to posebno ureditev (v povezavi s 76. členom).

Za namen uporabe te ureditve je določeno, da občasni cestni prevoz potnikov pomeni občasni prevoz potnikov v cestnem prometu, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja prevoze v cestnem prometu. Natančno je določeno tudi, da je mednarodni cestni prevoz potnikov tisti, pri katerem je kraj odhoda oziroma prihoda prevoznega sredstva zunaj Slovenije.

Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje za uporabo te posebne ureditve in se odloči za uporabo le-te, mora posebno ureditev uporabljati najmanj eno davčno obdobje, torej praviloma koledarsko leto. Določeno je, da se uporaba posebne ureditve in splošne ureditve obračunavanja DDV v istem koledarskem letu izključujeta. To pomeni, da če se davčni

zavezanec odloči za uporabo posebne ureditve v določenem koledarskem letu, tekom istega leta ne more preiti iz posebne ureditve na obračunavanje DDV po splošnih pravilih, razen če ne izpolnjuje več pogojev za uporabo posebne ureditve (opravi drugo oz. druge transakcije, ki so predmet DDV v Sloveniji po splošni ureditvi). V primeru prenehanja uporabe posebne ureditve pa je davčno obdobje krajše od koledarskega leta, zato bo v tem primeru davčni zavezanec posebno ureditev uporabljal do dneva prenehanja uporabe te posebne ureditve, znotraj istega koledarskega leta pa posebne ureditve ponovno ne bo mogel več uporabljati (tudi če bo kasneje izpolnjeval pogoje za uporabo te posebne ureditve). V primeru, če bo davčni zavezanec prenehal uporabljati posebno ureditev med koledarskim letom, bo pa v istem koledarskem letu opravljal druge dobave na ozemlju Slovenije, za katere je dolžan obračunati DDV po splošni ureditvi, bo moral uporabljati splošno ureditev do konca istega koledarskega leta in v istem koledarskem letu ponovno ne bo mogel uporabljati posebne ureditve.

Davčni zavezanec, ki se odloči za uporabo te posebne ureditve in izpolnjuje pogoje za njeno uporabo, davčnemu organu predloži zahtevek za izdajo davčne številke, če mu še ni bila dodeljena, in identifikacijske številke za DDV pred začetkom opravljanja storitev občasnega cestnega prevoza potnikov na ozemlju Slovenije. Davčni organ ob prejemu zahtevka davčnemu zavezancu pošlje v elektronski obliki potrdilo o prejemu zahtevka, na podlagi katerega lahko davčni zavezanec opravi prevoz (četudi še ni prejel davčne in/ali identifikacijske številke za DDV). V osmih dneh od prejema popolnega zahtevka pa davčni zavezanec elektronsko prejme obvestilo o dodeljeni identifikacijski številki. Pri opravljanju občasnega prevoza potnikov mora imeti davčni zavezanec v vozilu potrdilo ali kopijo potrdila, da je identificiran za namene DDV ali potrdilo davčnega organa, da je predložil zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV (dokler mu ni dodeljena identifikacijska številka za DDV). Zahtevek za izdajo davčne številke in identifikacijske številke za DDV bodo davčni zavezanci lahko vložili od 1. marca 2015 dalje.

Davčni organ v določenih primerih izključi davčnega zavezanca iz posebne ureditve z odločbo. Določena je tudi prijava prevozov, in sicer mora davčni zavezanec pred opravljanjem prevoza v Sloveniji o tem obvestiti davčni organ.

Davčni zavezanec, ki uporablja to posebno ureditev, mora davčnemu organu v elektronski obliki predložiti posebni obračun DDV. Obrazec posebnega obračuna DDV bo objavljen v Pravilniku o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. Davčni zavezanec predloži posebni obračun DDV davčnemu organu za davčno obdobje koledarskega leta, in sicer do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, to je do zadnjega delovnega dne januarja tekočega koledarskega leta za preteklo koledarsko leto, v katerem ja nastala obveznost obračuna DDV. Za davčnega zavezanca, ki preneha uporabljati posebno ureditev med letom, se davčno obdobje konča na dan prenehanja uporabe posebne ureditve.

DDV iz naslova opravljanja mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov je treba plačati najpozneje v roku, v katerem je treba predložiti posebni obračun DDV.

Za davčnega zavezanca je predpisano tudi vodenje evidence o opravljenih storitvah po tej posebni ureditvi.

Podrobnejša navodila za izvajanje te posebne ureditve bodo objavljena pred datumom njene uporabe na spletni strani FURS.

Veljavnost e) točke 76. a člena ZDDV-1 (drugi odstavek 37. člena ZDDV-1C)

V skladu z navedeno spremembo se uporaba obrnjene davčne obveznosti za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, kot je določena z e) točko 76. a člena ZDDV-1, podaljšuje do 31. decembra 2018.

6.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 85/14)

V Uradnem listu RS št. 85/14 z dne 28. 11. 2014 je bil objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (v nadaljevanju pravilnik). Pravilnik je začel veljati 29. 11. 2014.

V nadaljevanju pojasnjujemo spremembe pravilnika:

Stalna poslovna enota (črtan 28. člen)

V skladu s 53. členom Izvedbene uredbe 282/2011 se za namene uporabe člena 192a Direktive 2006/112/ES upošteva le stalna poslovna enota davčnega zavezanca z dovolj stalnimi in ustrezno strukturiranimi človeškimi in tehničnimi viri, da lahko dobavi blago ali storitve, pri katerih sodeluje.

Ker definicijo stalne poslovne enote določa Izvedbena uredba Sveta št. 282/2011, ki se neposredno uporablja, ta definicija v pravilniku ni potrebna. Gre za redakcijsko spremembo.

Obdavčljivi dogodek pri odkupu nezapadlih terjatev (drugi odstavek 30. člena)

Dodatno je pojasnjeno, da tudi pri odkupu nezapadlih terjatev obveznost obračuna DDV nastane v trenutku, ko prevzemnik terjatve prejme znesek, ki ga je izterjal nad zneskom, plačanemu upniku, razen zneska, ki ustreza višini zakonitih zamudnih obresti.

Davčna osnova za obračun DDV od storitev odkupa zapadlih in nezapadlih terjatev z regresno pravico ali brez (četrti odstavek 39. člena)

Pri odkupih terjatev, ki vsebujejo element opravljanja storitev, ter so predmet obdavčitve z DDV, je treba določiti davčno osnovo. Tako spremenjeni četrti odstavek 39. člena pravilnika določa, da je davčna osnova za obračun DDV od storitev odkupa zapadlih in nezapadlih z regresno pravico ali brez nje je enaka znesku, ki ga davčni zavezanec, ki je prevzemnik terjatve, izterja nad zneskom, plačanim upniku, v kolikor ta znesek predstavlja plačilo za opravljeno storitev, razen zneska, ki ustreza višini zakonitih zamudnih obresti.

Storitve za gozdarstvo pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/02.4, razen gozdarskega svetovanja, storitve pri gojenju in varstvu gozda ter storitve sečnje (tretja alineja šestega odstavka 55. člena)

Navedena alineja določa, katere storitve so v skladu z 12. točko Priloge I k ZDDV-1 obdavčene z nižjo stopnjo DDV. Ker se storitve pri vzdrževanju gozdnih cest in vlak uvrščajo pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/02.4, dodatno navajanje le teh ni potrebno. Gre torej le za redakcijsko spremembo, kar pomeni, da so storitve pri vzdrževanju gozdnih cest in vlak še vedno obdavčene po nižji stopnji DDV.

Varstvo otrok in mladostnikov (druga alineja prvega odstavka 65. člena)

Med storitve varstva otrok in mladostnikov iz 7. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, za katere je v primeru izpolnjevanja zakonskih pogojev določena oprostitvev plačila DDV, se uvrščajo tudi vzgoja in izobraževanje, ki se opravljata v domovih za učence in dijaških domovih pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti I/55.900. Gre za redakcijski popravek.

Točki d) in e) 53. člena ZDDV-1 (poimenovanje 84. člena)

Ker navedeni člen pravilnika pojasnjuje le točki d) in e) 53. člena ZDDV-1, se je poimenovanje tega člena ustrezno popravilo. Gre za redakcijsko spremembo.

Davčna skladišča (prvi odstavek 86. člena)

Davčno skladišče je ena ali več med seboj povezanih ograjenih površin ali prostorov, ki tvorijo tehnološko enoto in je vidno označena. Pomembno je, da je prostor davčnega skladišča točno

določen. To se lahko zagotovi tudi tako, da je prostor le vidno označen in ni potrebno, da je fizično ločen od ostalih površin ali prostorov.

Osebni avtomobili in motorna kolesa (nov drugi odstavek 106. člena)

Dodan je nov drugi odstavek 106. člena, ki pojasnjuje, da so motorna kolesa, od katerih v skladu s c) točko 66. člena ZDDV-1 davčni zavezanec ne sme odbiti DDV (razen točno določenih izjem) motorna kolesa pod tarifno oznako KN 8711.

Popravek odbitka DDV v primeru prenehanja identifikacije za namene DDV zaradi prehoda na posebno ureditev za male davčne zavezance (nov peti in šesti odstavek 110. člena)

Davčni zavezanec, ki mu preneha identifikacija za namene DDV zaradi prehoda na posebno ureditev za male davčne zavezance, mora za obdobje po spremembi popraviti odbitek DDV od osnovnih sredstev, za katera obdobje popravka še ni poteklo, in sicer tako, da se popravek odbitka DDV izvede le enkrat za celotno preostalo obdobje popravka.

Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka, ki se ponovno identificira za namene DDV, lahko popravi odbitek DDV od osnovnih sredstev, za katera obdobje popravka še ni poteklo, in sicer v skladu z 69. členom ZDDV-1.

Črtanje določb glede vračila DDV v mejnih prodajalnah (črtanje 122. do 126. člena)

Pogoj za uporabo vnaprej overjenih obrazcev za vračilo DDV je neposreden iznos kupljenega blaga iz carinskega območja Unije. Ker je Republika Hrvaška postala članica Evropske unije, ni več mejnih prodajal na cestnih mejnih prehodih, ki bi izpolnjevale pogoje za uporabo vnaprej overjenih obrazcev DDV-VP, zato so iz pravilnika črtani 122. do 126. člen.

Pavšalno nadomestilo (tretji odstavek 162. člena)

Sprememba tretjega odstavka 162. člena pravilnika predstavlja uskladitev s predpisi o evidentiranju nepremičnin in predpisi o ugotavljanju katastrskega dohodka. Navedeni predpisi razvrščajo zemljišča po vrstah dejanske rabe in ne več po katastrskih kulturah.

Kot podatek o površini zemljišč oziroma številu čebeljih panjev v uporabi članov kmečkega gospodinjstva se upošteva podatek davčnega organa o površini zemljišč po posameznih vrstah dejanske rabe oziroma številu čebeljih panjev v uporabi članov kmečkega gospodinjstva, kot se uporabijo za potrebe odmere dohodnine za leto pred letom, za katero se uveljavlja pavšalno dovoljenje.

Kot kmečko gospodinjstvo se šteje kmečko gospodinjstvo, kot je določeno za potrebe odmere dohodnine iz prejšnjega odstavka.

Tako se bodo pri podaljšanju dovoljenj za leto 2015 po uradni dolžnosti uporabili podatki kot se bodo uporabili za potrebe odmere dohodnine za leto 2014.

Polje 13 v obrazcu DDV-O

V Prilogi VIII (Obrazec DDV-O) se v Navodilu za izpolnjevanje obračuna DDV, v navodilu za izpolnjevanje polja 13, v razdelku Posebnosti in opozorila, spletna povezava nadomesti s spletno povezavo, ki se glasi:

[»http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/vat/traders/vat_community/vat_in_ec_annexi.pdf«](http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/vat/traders/vat_community/vat_in_ec_annexi.pdf).

Gre za vrednostne limite v posameznih državah članicah pri prodaji blaga na daljavo, ki so dostopni na zgoraj navedeni spletni povezavi.

7.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 54/13)

V Uradnem listu RS št. 54/13 je bil dne 24. 6. 2013 objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik. Pravilnik je začel veljati 1. julija 2013.

V pravilnik so vključene spremembe v zvezi s povečanjem stopenj DDV na podlagi Zakona o spremembah in dopolnitvah [Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 \(ZIPRS1314-A\)](#), ki je bil sprejet na seji Državnega zbora dne 21. 5. 2013. Popravljeni oziroma dopolnjeni so navodila za izpolnjevanje obračuna DDV (DDV-O) in rekapitulacijskega poročila (RP-O), in sicer v povezavi s spremembo stopenj ter v zvezi z obračunom DDV od danih in prejetih predplačil za čezmejne storitve, katerih kraj obdavčitve se določi v skladu s prvim odstavkom 25. člena ZDDV-1.

V nadaljevanju pojasnjujemo spremembe pravilnika:

Prenos blaga v drugo državo članico in pridobitev blaga iz druge države članice z namenom vzpostavitve zaloge blaga pri kupcu (21. člen)

V spremenjenem drugem odstavku 21. člena je dodana povezava na 12. člen [Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1](#). Drugi odstavek 21. člena pravilnika namreč predstavlja izjemo oziroma poenostavitev od 12. člena ZDDV-1.

Stopnji DDV (45. in 56. člen)

V 45. členu se spremenita višini stopenj DDV ter višini preračunanih stopenj.

V 56. členu je navedeno, da je oddaja v najem nastanitvenih zmogljivosti obdavčena po nižji stopnji. S tem se zagotovi, da je navedena transakcija vedno obdavčena po pravilni davčni stopnji, ne glede na spremembo višine stopenj.

Oznake za opis vrste pridobljenega blaga in storitev v zahtevku za vračilo in oznake razlogov za zavrnitev zahtevka za vračilo (115. člen)

[Zakon o davku na dodano vrednost - ZDDV-1](#) v petem odstavku 74.e člena določa, da lahko obrazložitev odločbe o vračilu DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici vsebuje samo kratko obrazložitev zavezančeve vloge, pravno podlago ter ob zavrnitvi ali delni zavrnitvi razlog za zavrnitev.

Skladno z [Direktivo 2008/9/ES](#) so morale vse države članice pri implementaciji elektronskih portalov upoštevati funkcijske in tehnične specifikacije.

Ker se odločbe o vračilu DDV izdajajo v jeziku posamezne države članice, je Evropska komisija v funkcijskih specifikacijah določila kode posameznih razlogov za zavrnitev zahtevka. Na ta način lahko vložnik identificira razloge za zavrnitev, ker so kode v vseh državah članicah enake.

V novem drugem odstavku 115. člena pravilnika so tako navedene oznake (kode), ki opisujejo razloge za zavrnitev oziroma delno zavrnitev zahtevka za vračilo DDV po petem odstavku 74.e člena Zakona o davku na dodano vrednost - [ZDDV-1](#), ki se navedejo v obrazložitvi odločbe o vračilu DDV.

Nova Priloga VIII (obrazec DDV-O)

Zaradi sprememb stopenj DDV se je v obrazcu DDV-O stopnja »20 %« oziroma »8,5 %« v vseh uporabljenih delih nadomestila s stopnjo »22 %« oziroma »9,5 %«.

V razdelku »Podatki za sestavo obračuna DDV« se dodatno pojasnjuje, katera polja izpolnjujejo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV le od pridobitev blaga znotraj Unije (ti poleg podatkov o zavezancu iz davčnega registra izpolnijo še polja 23, 24, 32 in 51). Pojasnjeno je tudi izpolnjevanje polj za davčne zavezance, ki obračunavajo DDV le od prejetih storitev, in sicer v primeru prejetih storitev od davčnih zavezancev iz tretjih držav ti davčni zavezanci izpolnijo polja 25, 25a, 31 in 51.

Ker se od prejetih predplačil za storitve, katerih kraj obdavčitve se določi v skladu s prvim odstavkom 25. člena ZDDV-1 in ki bodo opravljene davčnim zavezancem v druge države članice, obračuna DDV in se vrednost teh prejetih predplačil vpisuje v polje 12, je bilo navodilo (razdelek »Posebnosti in opozorila«) za izpolnjevanje tega polja ustrezno popravljeno.

Vrednost danih predplačil v zvezi s storitvami iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1, ki bodo opravljene iz drugih držav članic, se vpisuje v polje 32a, vrednost DDV, ki se obračuna po predpisani stopnji od plačanega predplačila v zvezi s temi storitvami pa se vpisuje v polje 23a oziroma 24a.

V polje 25 oziroma 25a se vpisuje vrednost DDV, ki se obračuna po predpisani stopnji od plačanega predplačila za prejete storitve iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1, ki jih opravi davčni zavezanec iz tretje države, vrednost teh danih predplačil pa se vpisuje v polje 31.

Dodatno še pojasnjujemo, da se DDV, obračunan po stopnjah, ki so veljale pred 1. 7. 2013 (pred spremembo stopenj DDV na podlagi ZIPRS1314-A), vpisuje v ustrezna polja obračuna DDV, kot so bila določena pred spremembo stopenj DDV, in sicer:

- obračunani DDV v polja 21, 22, 23, 23a, 24, 24a, 25, 25a in 26;
- odbitek DDV v polja 41 in 42.

Nova Priloga X ([obrazec RP-O](#))

V Navodilu za izpolnitev rekapitulacijskega poročila se v razdelku »2 Dobava blaga in storitev v druge države članice Unije« dodatno pojasnjuje, da mora davčni zavezanec poročati tudi o davčnih zavezancih in pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV, katerim bo opravil storitve, za katere je bilo prejeto predplačilo in ki niso storitve, ki bi bile oproščene plačila DDV v državi članici, v kateri je transakcija obdavčljiva. Za te storitve je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom [Direktive Sveta 2006/112/ES](#).

V razdelku »3 Izpolnjevanje obrazca RP-O« se v podrazdelku »A. podatki o dobavah blaga in storitev ter tristranskih dobavah blaga znotraj Unije:« v zvezi z izpolnjevanjem polja A6 pojasnjuje, da se vpisuje tudi vrednost prejetih predplačil v zvezi s storitvami, ki bodo opravljene v drugih državah članicah in za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v skladu s 196. členom [Direktive Sveta 2006/112/ES](#). Na podlagi navedene dopolnitve se je smiselno dopolnilo tudi polje A16.

8.0 POVEČANJE STOPENJ DDV PO ZIPRS1314-A (Uradni list RS, št. 46/13)

V Uradnem listu RS št. 46/13 je bil dne 29. 5. 2013 objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2013 in 2014 ([ZIPRS1314-A](#)), ki začne veljati 30. 5. 2013, uporabljati pa se začne 1. 6. 2013. Z 10. členom ZIPRS1314-A, s katerim je v ZIPRS1314 dodan nov 60.a člen, se s 1. 7. 2013 dvigne splošna stopnja DDV na 22 % in nižja stopnja DDV na 9,5 %. V zvezi s povečanjem stopenj DDV v nadaljevanju pojasnjujemo:

ZIPRS1314-A določa, da se, ne glede na prvi in drugi odstavek 41. člena [Zakona o davku na](#)

[dodano vrednost – ZDDV-1](#), od vključno 1. 7. 2013 dalje, DDV obračunava in plačuje po splošni stopnji 22 % od davčne osnove po ZDDV-1 in po nižji stopnji 9,5 % od davčne osnove po ZDDV-1 (za dobave blaga in storitev iz Priloge I, ki je priloga ZDDV-1 in njegov sestavni del).

Z ZIPRS1314-A je določena tudi prehodna ureditev za uveljavitev novih stopenj DDV.

V zvezi z obveznostjo obračuna DDV prehodna ureditev izhaja iz trenutka nastanka obveznosti obračuna DDV, kot je določen v 32. do 35. členu ZDDV-1. V primerih, da je del dobave blaga ali storitev dejansko opravljen pred uvedbo novih stopenj DDV, del pa po njihovi uvedbi, davčni zavezanec obračuna DDV za celotno dobavo po novih stopnjah. Od delnih dobav blaga ali storitev, opravljenih pred 1. 7. 2013, pa lahko davčni zavezanec na dan 30. 6. 2013 obračuna DDV po stopnjah, ki veljata pred 1. 7. 2013, če je račun za že opravljene dobave izdan najkasneje do 20. 7. 2013. Navedeni datum izdaje računa je določen z vidika enake obravnave davčnih zavezancev glede na skrajni rok za predložitev obračuna DDV. Znesek tako obračunanega DDV se vključi v obračun DDV za davčno obdobje junij 2013 oziroma april – junij 2013.

Predvideni sta tudi prehodni določbi v primeru prejema predplačil. Če davčni zavezanec prejme celotno predplačilo za dobavo blaga ali storitev, ki bo v celoti opravljena po spremembi stopenj DDV, se DDV od predplačila obračuna po do sedaj veljavnih stopnjah. Če pa je prejet predplačilo le delno, se DDV obračuna po do sedaj veljavnih stopnjah le od zneska prejetega predplačila, od preostanka zneska pa po novih stopnjah DDV.

Smiselno se navedeni prehodni določbi v zvezi s prejetimi predplačili uporabljata tudi v primeru izvršenih predplačil za bodoče čezmejne storitve, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in za katere je davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, dolžan plačati DDV kot prejemnik storitve v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 in v primerih iz 33. a člena ZDDV-1, v skladu s katerim mora davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV in je določen kot plačnik DDV na podlagi 76. a člena ZDDV-1, obračunati DDV od danih predplačil.

Iz navedenega izhaja, da se novi stopnji DDV obračunavata in plačujeta od transakcij, ki so predmet obdavčitve po ZDDV-1, to je od dobav blaga, opravljanja storitev, vključno od prejetega blaga ali storitev, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik blaga ali storitev kot plačnik DDV v skladu s 76. in 76. a členom ZDDV-1, od pridobitev blaga znotraj Unije in od uvoza blaga, in sicer pod pogojem, da je obveznost obračuna DDV za navedene transakcije po ZDDV-1 nastala po 1. 7. 2013 v Sloveniji.

Ob upoštevanju navedenega je glede obveznosti obračuna DDV v zvezi s transakcijami, ki so predmet DDV, torej potrebno upoštevati naslednje:

I. Dobave, v celoti opravljene do vključno 30. 6. 2013

Za dobave blaga in storitev, ki so v celoti opravljene do vključno 30. 6. 2013 se uporabi stopnja DDV, ki je veljala pred spremembo stopenj (stara stopnja), pri tem datum izdaje računa ni pomemben.

Tabela 1: Primeri uporabe stopnje DDV za dobave blaga ali storitev, v celoti opravljene do vključno 30. 6. 2013

Opravljena dobava	Datum izdaje računa za opravljeno dobavo	Uporaba stopnje DDV na računu
v celoti do vključno 30. 6. 2013	20. 7. 2013	20 % oziroma 8,5 %

v celoti do vključno 30. 6. 2013	21. 7. 2013	20 % oziroma 8,5 %
----------------------------------	-------------	--------------------

II. Delne dobave blaga ali storitev, katerih del je opravljen pred 1. 7. 2013, preostali del pa po tem datumu

V primerih, ko je del dobave blaga ali storitev dejansko opravljen pred uvedbo novih stopenj DDV, del pa po njihovi uvedbi, davčni zavezanec obračuna DDV za celotno dobavo po novih stopnjah. Ne glede na prejšnji stavek pa davčni zavezanec lahko na dan 30. 6. 2013 od delnih dobav blaga ali storitev, opravljenih pred 1. 7. 2013, obračuna DDV po stopnjah, ki so veljale pred 1. 7. 2013, če je račun za že opravljene dobave izdan najkasneje do 20. 7. 2013.

Izdaja računa iz prejšnjega stavka pa ni pomembna pri tistih dobavah blaga ali storitev, od katerih so v skladu s 76. in 76. a členom ZDDV-1 DDV dolžni plačati prejemniki blaga ali storitev (pridobitve blaga znotraj Unije, prejem blaga ali storitev, od katerih so DDV dolžni plačati prejemniki blaga ali storitev kot plačniki DDV ter uvoz blaga). V teh primerih računa ne izda davčni zavezanec, ki je določen kot oseba, ki mora plačati DDV in tudi na samo izdajo računa ne more vplivati. Pomembno je, da davčni zavezanec prejme vse potrebne informacije, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, kdaj je obveznost obračuna DDV nastala ter davčno osnovo, od katere je potrebno obračunati DDV. Stopnja, po kateri se obdavči taka dobava blaga ali storitev, je tako odvisna od tega, kdaj nastane obveznost obračuna DDV v skladu z določbami 33. do 35. člena ZDDV-1.

Iz tabele v nadaljevanju je razvidno, katera stopnja DDV se uporabi glede na opravljeno dobavo in datum izdaje računa za opravljeno dobavo.

Tabela 2: Primeri uporabe stopnje DDV za delne dobave blaga ali storitev

Opravljena dobava	Datum izdaje računa za opravljeno dobavo	Uporaba stopnje DDV na računu
delno: - prvi del do vključno 30. 6. 2013 - drugi del 5. 7. 2013	20. 7. 2013	- za prvi del 20 % oziroma 8,5 % - za drugi del 22 % oziroma 9,5 %
delno: - prvi del do vključno 30. 6. 2013 - drugi del 5. 7. 2013	21. 7. 2013	22 % oziroma 9,5 %

III. Pridobitev blaga znotraj Unije

Pri pridobitvah blaga znotraj Unije obveznost obračuna DDV nastane na dan izdaje računa. Če račun ni izdan, nastane obveznost obračuna DDV najkasneje 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

Več o nastanku obveznosti obračuna DDV od pridobitev blaga znotraj Unije je navedeno v pojasnilu objavljenem na [spletni strani FURS](#).

Tabela 3: Primeri uporabe stopnje DDV pri pridobitvah blaga znotraj Unije

Pridobitev blaga	Izdaja računa	Obveznost obračuna DDV od pridobitve	Mesec prejema računa	Uporaba stopnje DDV za obračun DDV od pridobitve
30. 6. 2013	ni izdan	15. 7. 2013	ni prejet	22 % oziroma 9,5 %
30. 6. 2013	30. 6. 2013	30. 6. 2013	junij, julij	20 % oziroma 8,5 %
30. 6. 2013	1. 7. 2013	1. 7. 2013	julij	22 % oziroma 9,5 %
30. 6. 2013	21. 7. 2013	15. 7. 2013	julij	22 % oziroma 9,5 %
30. 6. 2013	28. 6. 2013	15. 7. 2013	junij	22 % oziroma 9,5 %

IV. Prejeta predplačila za dobave

Davčni zavezanec, ki pred 1. 7. 2013 prejme celotno plačilo za dobavo blaga ali storitev, ki bo v celoti opravljena po tem datumu, obračuna DDV po stopnjah, ki veljata pred 1. 7. 2013.

Davčni zavezanec, ki pred 1. 7. 2013 prejme delno plačilo za dobavo blaga ali storitev, ki bo v celoti opravljena po tem datumu, od zneska prejetega predplačila obračuna DDV po stopnjah, ki veljata pred 1. 7. 2013, od preostalega zneska za plačilo pa po stopnjah, ki veljata od 1. 7. 2013 dalje.

Enako velja tudi za obračun DDV od izvršenih predplačil, za katera je dolžan DDV obračunati prejemnik na podlagi petega odstavka 33. člena (v primerih izvršenih predplačil za bodoče čezmejne storitve, ki jih opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji) in 33.a člena ZDDV-1 (v primerih dobave blaga in storitev iz 76. člena ZDDV-1).

Od izvršenih predplačil za pridobitev blaga znotraj Unije obveznost za obračun DDV ne nastane.

V. Popravek davčne osnove po drugem odstavku 39. člena ZDDV-1

Davčni zavezanec, ki popravi davčno osnovo, uporabi davčno stopnjo, ki je izkazana na računih oziroma drugih dokumentih, ki služijo kot račun, na katere se popravek nanaša (staro stopnjo), ne glede na to, kdaj so oziroma bodo listine za popravek davčne osnove izdane.

VI. Primeri

Tabela 4: Primeri uporabe stopnje DDV pri vnaprej plačani naročnini in najemnini, pri opravljenih klicih v obdobju in pri poročilu porabe energije za obdobje

Predmet	Datum izdaje računa	Obveznost za obračun DDV	Uporaba stopnje DDV na računu
Vnaprej <u>plačana</u> naročnina in najemnina npr. za mesec julij do vključno 30. 6. 2013	12. 6. 2013*	dan prejema plačila	20 % oziroma 8,5 %
Opravljeni klici za	15. 7. 2013*	v trenutku, ko poteče	22 %

obdobje od 5.6. do 5. 7. 2013		obdobje, na katerega se račun nanaša	
Poračun porabe (npr. električne energije) za obdobje od 1.1.13 do 31.12.13, na podlagi popisa števca na dan 31.12.2013	15. 1. 2014*	v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se račun nanaša	22 % oziroma 9,5 % (popis števca na dan 30. 6. 2013 ni opravljen)

*V teh primerih datum izdaje računa ni pomemben.

VII. Sprememba davčne stopnje in sklepanje aneksov

ZIPRS1314-A in ZDDV-1 ne urejata vprašanja ali je zaradi spremembe stopenj DDV treba spreminjati pogodbe oz. sklepati anekse k pogodbam zaradi spremembe stopenj temveč je to stvar pogodbenih določil. To pomeni, da je spreminjanje pogodbenih določil stvar dogovora pogodbenih strank oziroma se, če takega dogovora ni, v zvezi z navedenim upoštevajo veljavni predpisi, ki urejajo področje obligacijskih razmerij.

9.0 OBJAVA OBVESTILA O OBJAVI IZVEDBENEGA SKLEPA SVETA 2013/54/EU Z DNE 22. JANUARJA 2013 O DOVOLJENJU REPUBLIKI SLOVENIJI, DA UVEDE POSEBEN UKREP, KI ODPSTOPA OD ČLENA 287 DIREKTIVE 2006/112/ES O SKUPNEM SISTEMU DAVKA NA DODANO VREDNOST

V Uradnem listu RS št. 14/13 z dne 15. 2. 2013 je bilo objavljeno [Obvestilo o objavi izvedbenega sklepa Sveta 2013/54/EU](#) z dne 22. januarja 2013 o dovoljenju Republiki Sloveniji, da uvede poseben ukrep, ki odstopa od člena 287 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Obvestilo). V nadaljevanju posredujemo odgovore na vprašanja glede dviga praga za vstop v sistem DDV in postopka prenehanja identifikacije za DDV.

1. Kdaj je datum začetka uporabe višjega praga za vstop v sistem DDV

Povišani prag letnega prometa 50.000 evrov iz prvega odstavka 94. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11-UPB3, 18/11, 78/11, 38/12 in 83/12) se začne uporabljati 1. aprila 2013.

2. Kaj mora storiti zavezanec, ki želi izstopiti iz sistema DDV

Davčni zavezanec, ki je na dan objave Obvestila identificiran za namene DDV, ker je presegel prag letnega prometa 25.000 evrov (obvezna vključitev v sistem DDV) in izpolnjuje pogoje za oprostitev obračunavanja DDV, ker v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel znesek 50.000 evrov obdavčljivega prometa, lahko ostane še naprej identificiran za namene DDV. Če tak zavezanec ne želi več ostati v sistemu DDV in se odloči za prenehanje identifikacije za namene DDV, pa ima v skladu s tretjim odstavkom 27. člena ZDDV-1G možnost, da davčnemu organu kadarkoli po objavi Obvestila poda zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV.

Davčni organ ne bo preverjal izpolnjevanje pogojev po uradni dolžnosti, ampak je treba vložiti zahtevek za prenehanje identifikacije za DDV. Zahtevek bo davčni zavezanec predložil preko sistema eDavki na obrazcu DDV-DeDDV - Zahtevek za prenehanje identifikacije DDV, v katerem navede:

- pogoji za prenehanje identifikacije za namene DDV so izpolnjeni dne »1. 4. 2013«,
- kot razlog za prenehanje označi »drugo« in v polju navede »promet pod 50.000 evrov«.

Obširnejše navodilo o izpolnjevanju obrazca DDV-DeDDV je za zavezanca objavljeno na eDavkih.

Davčni organ odloči o prenehanju identifikacije z dnem, ki ga določi v 30 dneh po prejemu vloge davčnega zavezanca za prenehanje identifikacije.

Pri tem velja opozoriti, da bo davčni zavezanec, ki je predložil zahtevek za prenehanje identifikacije za DDV pred objavo Obvestila v Uradnem listu, obravnavan po takrat veljavni določbi, torej po obdavčljivem prometu 25.000 evrov.

Davčni zavezanec, ki mu bo davčni organ izdal odločbo o prenehanju identifikacije za DDV, bo moral predložiti obračun DDV do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je prenehala identifikacija za DDV.

3. Katere so še obveznosti davčnega zavezanca, ki mu preneha identifikacija za namene DDV

Davčni zavezanec, ki mu bo davčni organ izdal odločbo o prenehanju identifikacije za namene DDV, je v skladu s petim odstavkom 88. člena ZDDV-1 dolžan predložiti obračun DDV do zadnjega delovnega dne naslednjega meseca po poteku meseca, v katerem je prenehala identifikacija za namene DDV.

Davčni zavezanec, kateremu bo prenehala identifikacija za DDV, ne bo imel več pravice do dobitka DDV. V skladu s petim odstavkom 132. člena [Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik](#) mora davčni zavezanec na dan pred prenehanjem identifikacije za namene DDV, od zalog blaga, za katere je uveljavil odbitek DDV, obračunati DDV. Poleg tega mora davčni zavezanec ob tem obračunati DDV tudi od vsega prometa, ki ga je opravil do dneva prenehanja identifikacije za namene DDV.

Davčni zavezanec, ki je pri prehodu iz splošne ureditve na posebno ureditev za male davčne zavezanca opravil dobave blaga oziroma storitev pred datumom prehoda, račun pa izda po datumu prehoda, mora v skladu s tretjim odstavkom 161. člena pravilnika obračunati DDV. Račun mora v teh primerih izdati najpozneje do roka za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje, za katero še sestavlja obračun DDV.

V primeru, da je davčni zavezanec pred datumom prehoda na posebno ureditev za male davčne zavezanca prejel celotno predplačilo za dobave blaga oziroma storitve, ki bodo opravljene po datumu prehoda, v skladu s četrnim odstavkom 161. člena pravilnika obračuna DDV od prejetega predplačila. Če pa je prejel le delno predplačilo za dobave blaga oziroma storitve, ki bodo v celoti opravljene po datumu prehoda, obračuna DDV le od tega dela predplačila.

V zvezi z nabavljenimi osnovnimi sredstvi, za katera obdobje popravka iz prvega odstavka 69. člena ZDDV-1 še ni poteklo, bo izdano dodatno pojasnilo.

4. Kako je z izdajanjem računov davčnega zavezanca, ki bo izstopil iz sistema DDV

Davčni zavezanec bo še vedno moral izstavljeti račune, na katerih ne sme več izkazovati DDV, mora pa v skladu s 141. členom pravilnika navesti najmanj naslednje podatke:

- datum izdaje;
- zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
- svojo firmo oziroma ime in sedež oziroma stalno prebivališče;
- prodajno ceno blaga oziroma storitve (brez DDV) in
- skupno vrednost prodanega blaga oziroma opravljene storitve (brez DDV).

5. Kako je z davčnim zavezancem, ki je na dan objave Obvestila v sistemu DDV kot prostovoljni davčni zavezanec

Če rok 60 mesecev od dneva, ko je postal identificiran za namene DDV, še ni potekel, bo moral davčni zavezanec še naprej ostati v sistemu DDV kot prostovoljni davčni zavezanec.

10.0 SPREMEMBE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 102/12)

V Uradnem listu RS št. 102/12 je bil dne 21. 12. 2012 objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-1G). Pravilnik je začel veljati 1. januarja 2013.

V nadaljevanju pojasnjujemo spremembe pravilnika:

Najem prevoznih sredstev (29. b člen)

Z novim 29. b členom pravilnika se uvaja definicija čolna za razvedrilo iz 30. b člena ZDDV-1. In sicer je to čoln, ki meri v dolžino manj kot 24 metrov in se pri prejemniku uporablja za razvedrilo, šport ali rekreacijo.

Stavbna zemljišča (77. člen)

Spremenjeni člen določa, da se za stavbna zemljišča iz 8. točke 44. člena [Zakona o davku na dodano vrednost - ZDDV-1](#) štejejo zemljiške parcele, ki so z občinskim prostorskim aktom namenjene graditvi objektov. Gre za uskladitev z definicijo stavbnega zemljišča iz [Zakona o prostorskem načrtovanju - ZPNačrtt](#).

Osebna večnamenska vozila (106. člen)

V skladu z novim drugim odstavkom 106. člena pravilnika sme davčni zavezanec, ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, odbiti DDV od tistih osebnih večnamenskih vozil, ki so sicer konstruirana za prevoz ljudi in blaga in se uvrščajo v carinsko tarifo KN 8703, vendar se štejejo, da so namenjena prevozu blaga oziroma tovora, če so kumulativno izpolnjeni naštetih pogoji, in sicer:

- razmerje med maso potnikov in maso tovora mora biti v korist tovora. Razmerje se ugotovi po formuli: $P - (M + (N \times 68)) > N \times 68$ kjer je: **P** – največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila v kg, **M** – masa vozila v stanju, pripravljenem za vožnjo v kg, **N** – število sedežev, razen vozniškega
- stranske okenske odprtine v prostoru, namenjenemu prevozu tovora, ne smejo biti zastekljene temveč fiksno zaprte s pločevino ali drugim ustreznim materialom;
- tovorni prostor mora biti od potniškega ločen s pregrado (pločevina ali kovinska mreža) po vsej višini in širini in
- vozilo je opremljeno z napravo za zvočni opozorilni signal pri vzratni vožnji.

Ugotavljanje zneska odbitka po 70. členu ZDDV-1 (111.a člen)

Gre za uskladitev pojmov z določbami spremenjenega 70. člena ZDDV-1. Določba zakona se je uskladila z določbo 188. člena Direktive Sveta 2006/ 112. Navedena sprememba ne predstavlja spremembe v razlagi določbe.

Izdaja računa v imenu in za račun dobavitelja (136. člen)

Ker v skladu s tretjim odstavkom 81. člena ZDDV-1 pri samofakturiranju ni več predpisano, kaj mora vsebovati dogovor, se je v skladu s tem spremenila tudi določba 136. člena pravilnika. Tako je v teh primerih pomembno, da stranki določita pogoje in podrobnosti predhodnega dogovora ter postopek sprejema vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago oziroma opravlja storitve, na zahtevo davčnega organa pa morata dokazati obstoj

predhodnega dogovora. Poseben dogovor ni potreben, če pogodba za dobavo blaga oziroma izvršitev storitev vsebuje vse podrobnosti.

Skupni račun (črtanje 137. člena)

Spremenjena določba ZDDV-1 glede skupnih računov določa, da lahko davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, izda skupni račun, če obveznost obračuna DDV za dobavljeno blago ali opravljene storitve, navedena v skupnem računu, nastane v istem davčnem obdobju (šesti odstavek 81. člena). Tako že zakon določa pogoje za izdajo skupnega računa in ne določa več, da bo te pogoje predpisal minister, pristojen za finance. Zaradi navedenega se je črtal 137. člena pravilnika. Tako za izdajo skupnega računa ni več zahtevano, da se dobave opravljajo trajno, na podlagi dolgoročnega posla ter da se zagotovi evidenco, iz katere so razvidni podatki o datumu, vrednosti in predmetu posamične dobave.

Posebnosti glede podatkov, ki jih mora vsebovati račun (138. člen)

Ker je treba že v skladu z določbo 13. točke prvega odstavka 81. člena ZDDV-1 na računu navesti »Obrnjena davčna obveznost«, sta se v tem smislu spremenili oziroma delno črtali določbi šestega in sedmega odstavka 138. člena pravilnika.

Vsebina računa iz prvega odstavka 72. člena ZDDV-1 (138. a člen)

Nov 138. a člen pravilnika določa podatke, ki jih mora vsebovati popravljeni račun, ki ga izda davčni zavezanec zaradi spremembe davčne obveznosti na podlagi odločitve davčnega organa. Tak račun mora poleg podatkov iz 83. člena ZDDV-1 vsebovati še naslednje podatke:

- ime in naslov kupca ali naročnika;
- navedbo številke in datuma odločbe davčnega organa in
- znesek razlike DDV na podlagi odločbe davčnega organa.

Če se odločba davčnega organa, na podlagi katere se poveča davčna osnova, nanaša na več računov, se lahko izda en skupni račun za vse popravke DDV, pri čemer morajo biti razvidne razlike zneskov DDV po posameznih računih.

Podatki, ki jih mora vsebovati račun za dobavo novega prevoznega sredstva (142. člen)

Gre za uskladitev z določbami 12. točke 226. člena Direktive Sveta 2006/112. V skladu s spremembo se na računu za dobavo novega prevoznega sredstva ne zahteva več podatka o barvi novega prevoznega sredstva in datuma prve uporabe, če je račun izdan po tem datumu. Ti podatki so razvidni iz prometnega dovoljenja.

Izjeme od obveznosti izdajanja računov (143. člen)

Dodatno je določena izjema od obveznosti izdajanja računov za tiste oproščene finančne storitve iz 4. točke 44. člena ZDDV-1, v zvezi s katerimi so kumulativno izpolnjeni našteti pogoji, in sicer:

- za katere se dokumenti izdajajo množično,
- če so opravljene na ozemlju Slovenije ali se opravijo zunaj Unije in
- če davčni zavezanec prejemniku oziroma naročniku storitev izda drug dokument (obračun, instrument plačilnega prometa, izpisek, obvestilo...), iz katerega mora biti razvidna višina zaračunane storitve in navedba, da DDV ni obračunan v skladu z ustrezno točko 44. člena ZDDV-1.

V tem primeru pa mora ta davčni zavezanec podatke o teh oproščenih storitvah zagotoviti v ustreznih analitičnih evidencah po posameznih vrstah oproščenih finančnih prihodkov (ali terjatev) od prodaje blaga oziroma storitev.

Pri tem dodajamo, da se vrednosti navedenih oproščenih finančnih storitev, za katere davčni zavezanec ne bo izdal računa, tudi vpisujejo v obrazec DDV-O.

Predplačila (144. člen)

Ker na podlagi prvega odstavka 81. člena ZDDV-1 ni več določena izdaja računa za prejeta predplačila za oproščene dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 46. člena tega zakona, določba prvega odstavka 144. člena pravilnika ni več potrebna.

Hramba listin (151., 152., 153. člen)

Ker pogoje glede hrambe računov in pravice dostopa do listin, ki se hranijo v elektronski obliki v drugi državi članici ureja ZDDV-1, sta bila 151. in 153. člen pravilnika črtana. Tudi 152. člen predstavlja zgolj uskladitev s spremenjenimi členi ZDDV-1 glede pogojev za hrambo elektronskih listin.

Posebna ureditev po plačani realizaciji (154., 180. in 181. člen)

Davčnemu zavezancu, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, Priloge A k obrazcu DDV-O z začetkom veljavnosti sprememb pravilnika ni več treba predlagati. Zaradi navedenega se je črtal tudi 180. člen pravilnika, ki je določal, kateri podatki morajo biti izkazani v prilogi.

Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, bo tako moral Prilogo A k obrazcu DDV-O zadnjič predložiti za davčno obdobje december 2012 oziroma oktober – december 2012.

V skladu s spremembo 181. člena pravilnika pa bo moral navedeni davčni zavezanec v popis neplačanih računov poleg vseh izdanih računov po plačani realizaciji, ki niso bili plačani do 31. decembra tekočega leta, vključiti tudi vse prejete račune po plačani realizaciji, ki do navedenega dne niso bili plačani.

Dovoljenje za uveljavljanje pavšalnega nadomestila (164. in 165. člen)

Davčni organ na podlagi vloge, ki jo davčni zavezanec odda prek sistema eDavki, izda odločbo o prenehanju veljavnosti dovoljenja. Vračanje dovoljenja na papirju ni več potrebno.

Spremenjena določba 165. člena pravilnika pojasnjuje, da lahko v primeru, če vložnik vloge v obdobju veljavnosti dovoljenja umre, novi predstavnik kmečkega gospodarstva odda vlogo za pridobitev dovoljenja kot naslednik vložnika vloge v elektronski obliki prek sistema eDavki davčnemu organu na obrazcu DDV-PN.

11.0 SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 83/12)

V Uradnem listu RS št. 83/12 je bil dne 6. 11. 2012 objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-1G). Zakon je začel veljati 1. januarja 2013.

Sprememba Zakona o davku na dodano vrednost je vezana predvsem na prenos [Direktive Sveta 2010/45/EU](#) glede pravil o izdajanju računov in 4. člena Direktive Sveta 2008/08/ES glede kraja opravljanja storitev pri dolgoročnem najemu prevoznih sredstev.

Kraj opravljanja storitev (sprememba 9. in 30. b člena ZDDV-1)

Vsebinsko se dopolnjuje f) točka drugega odstavka 9. člena ZDDV-1 tako, da se tudi prenosi blaga iz Slovenije v drugo državo članico za namene cenitve blaga (do sedaj samo v primerih opravljenih storitev na tem blagu) ne štejejo za dobavo blaga za namene DDV, če se blago po cenitvi vrne davčnemu zavezancu v Slovenijo.

Uvaja pa se posebno pravilo glede kraja opravljanja storitev pri dajanju prevoznih sredstev v dolgoročni najem osebi, ki ni davčni zavezanec. V skladu s tem pravilom je kraj opravljanja

storitve dolgoročnega najema kraj, kjer ima najemnik svoj sedež, stalno oziroma začasno prebivališče. Izjema je določena v primeru dolgoročnega najema čolna, namenjenega za razvedrilo, osebi, ki ni davčni zavezanec. V tem primeru se za kraj opravljanja storitev šteje kraj, kjer je čoln dejansko dan na razpolago najemniku. S tem pravilom se zasleduje cilj obdavčitve v namembnem kraju.

Nastanek obveznosti obračuna DDV pri transakcijah znotraj Unije (sprememba 33. in 34. člena ZDDV-1)

Novela ZDDV-1 spreminja pravilo glede nastanka obveznosti obračuna DDV pri dobavah blaga v drugo državo članico in pri pridobitvah blaga iz druge države članice. Pravila glede obveznosti nastanka obračuna DDV pri dobavah blaga znotraj Unije (v povezavi z novim sedmim odstavkom 81. člena ZDDV-1) se usklajujejo s pravili glede nastanka obveznosti obračuna DDV pri pridobitvah blaga znotraj Unije. Z uskladitvijo pravil bo zagotovljena primerljivost informacij po rekapitulacijskih poročilih za dobave blaga znotraj Unije z informacijami po obračunih DDV za pridobitve blaga znotraj Unije. S tem bo zagotovljena tudi pravočasnost izmenjave informacij za potrebe nadzora pravilnosti obračuna DDV pri pridobitvah blaga znotraj Unije. Obveznost obračuna DDV pri dobavah blaga znotraj Unije tako nastane na dan izdaje računa, če pa račun ni izdan, nastane obveznost obračuna DDV 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem je nastal obdavčljivi dogodek. Tem pravilom tako sledi tudi pravilo za nastanek obveznosti obračuna DDV pri pridobitvah blaga znotraj Unije, in sicer obveznost obračuna DDV nastane ob izdaji računa. Če pa račun ni izdan, nastane obveznost obračuna DDV najkasneje 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

Primer:

Davčni zavezanec iz države članice 1 (DČ1) dobavi blago davčnemu zavezancu v drugo državo članico (DČ2) dne 20. 1. 2013. Obdavčljivi dogodek je nastal dne 20. 1. 2013, obveznost obračuna pa na dan izdaje računa. Glede obveznosti obračuna v DČ1 velja naslednje:

- *račun ni bil izdan do 15. 2. 2013: obveznost obračuna v DČ1 nastane dne 15. 2. 2013;*
- *če je bil račun izdan dne 25. 1. 2013: obveznost obračuna nastane dne 25. 1. 2013;*

Obveznost obračuna DDV od pridobitve blaga v DČ2 nastane v teh primerih:

- *dne 15. 2. 2013, če račun ni bil izdan do 15. 2. 2013;*
- *dne 25. 1. 2013, če je bil račun izdan dne 25. 1. 2013;*

Da je pravočasnost izmenjave informacij zagotovljena za vse dobave blaga enako, se uvaja novo pravilo za primere opravljanja zaporednih oproščenih dobav znotraj Unije v obdobju, daljšem od koledarskega meseca. Te se štejejo za zaključene na koncu vsakega koledarskega meseca.

Pri predplačilih za opravljeno dobavo blaga znotraj Unije se pravilo za nastanek obveznosti obračuna DDV pri predplačilih ne uporabi, temveč se DDV obračuna šele, ko je dobava blaga znotraj Unije opravljena.

Popravek odbitka DDV na podlagi odločitve davčnega organa (sprememba 72. člena ZDDV-1)

S temi spremembami se ureja popravek odbitka DDV v primerih, ko mora davčni zavezanec povečati davčno obveznost na podlagi odločitve davčnega organa. Pri izvajanju tega člena se v praksi pojavljajo različne razlage o tem, kakšen dokument mora imeti davčni zavezanec, prejemnik blaga ali storitev, za uveljavljanje popravka odbitka DDV, ki je posledica povečane

davčne obveznosti po odločbi davčnega organa. Davčni zavezanec zaradi spremembe davčne obveznosti na podlagi odločitve davčnega organa lahko izda popravljen račun s pravilno obračunanim zneskom DDV. Na podlagi takšnega računa lahko prejemnik blaga ali storitev za nastalo razliko uveljavi pravico do odbitka DDV v davčnem obdobju, ko prejme takšen račun. Dodano je še pooblastilo ministru, pristojnemu za finance, da predpiše podrobno vsebino takšnega računa, ki mora vsebovati podatke za poenostavljen račun, poleg teh pa naj bi vseboval še sklic na številko, datum odločbe davčnega organa in razliko DDV, ki jo prejemnik sme uveljaviti kot odbitek DDV po tem računu.

Pravila glede izdajanja računov (nov 80. a in 84. a člen ter spremembe 81. do 84. člena ZDDV-1)

1. Natančno je določeno, pravila katere države članice veljajo za izdajanje računov v zvezi z dobavami, za katere se obračuna DDV.

Osnovno pravilo je, da pravila za izdajo računov določi država članica, v kateri se opravi dobava (prvi odstavek 80. a člena ZDDV-1).

Obstajata dve izjemi od osnovnega pravila, in sicer za:

- Čezmejne dobave, za katere velja obrnjena davčna obveznost iz tretjega in četrtega odstavka ter 3. točke prvega odstavka* 76. člena ZDDV-1 (drugi odstavek 80.a člena ZDDV-1). Če v teh primerih izda račun prejemnik (samofakturiranje), se upošteva osnovno pravilo.
- Za dobave, ki se obdavčijo zunaj EU (tretji odstavek 80.a člena ZDDV-1).

V teh primerih se uporabljajo pravila o izdajanju računov, ki veljajo v državi članici, v kateri ima dobavitelj sedež ali stalno poslovno enoto, iz katere je dobava opravljena, ali stalno ali običajno prebivališče.

2. Pri samofakturiranju (kupec izda račun v imenu prodajalca) ni več predpisano, kaj mora vsebovati dogovor, mora pa biti dogovor sklenjen pred začetkom izdajanja računov (tretji odstavek 81. člena ZDDV-1).

3. V ZDDV-1 je dana možnost za določitev izjeme od izdajanja računov za finančne in zavarovalne storitve (četrti in peti odstavek 81. člena ZDDV-1).

Natančneje so določeni podatki na računu (82. člen ZDDV-1).

Poenostavljen račun se lahko izdaja v primerih, kadar znesek na računu, brez DDV, ni višji od 100 evrov, če gre za dokument ali sporočilo, ki spreminja prvoten račun (dobropis, bremepis) oziroma račun izdan končnemu potrošniku; določeni so tudi podatki, ki jih mora davčni zavezanec navesti na poenostavljenem računu (83. člen ZDDV-1).

4. Uvaja se enakovredna obravnava papirnatih in elektronskih računov ter odpravljajo ovire za elektronsko izdajanje računov (84. člen ZDDV-1):

- podana je definicija elektronskega računa;
- prejemnik se mora strinjati z uporabo elektronskega računa;
- pogoji za elektronske račune so za namene DDV opredeljeni v tem zakonu in niso vezani na predpise, ki določajo elektronsko poslovanje;
- računi morajo odražati dejansko dobavo, zato mora biti zagotovljena njihova pristnost, kakor tudi celovitost in čitljivost;

S poenotenjem pravil za izdajo računa se bodo zmanjšale upravne obremenitve in administrativna bremena davčnim zavezancem. Poleg tega je cilj zakona, da se zlasti glede izdaje elektronskih računov upoštevajo nove tehnologije, ki zagotavljajo pristnost izvora, celovitost vsebine in čitljivost računa.

Hramba računov (spremenjen 86. člen ZDDV-1)

V zvezi z obveznostmi davčnih zavezancev glede hrambe računov je določeno, da mora davčni zavezanec račune hraniti v izvorni obliki, v kateri so bili poslani. To pomeni, da se za papirnate račune zahteva hramba v papirnati obliki, za elektronske račune pa hramba v elektronski obliki. Davčni zavezanec lahko račune, ne glede na njihovo izvorno obliko, hrani na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se zahteva, da se tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora, celovitost vsebine, prav tako shranijo z elektronskimi sredstvi.

V zvezi z dostopom do računov, ki jih je davčni zavezanec prejel ter shranil z elektronskimi sredstvi, je za namene nadzora določeno, da ta pravica pripada državi članici, v kateri je izdan račun, kot tudi državi članici, v kateri je davek treba plačati.

Obdobje hrambe računov se določa za dobavitelja blaga ali izvajalca storitev samo, če je kraj dobave v Sloveniji. Dobavitelj, ki opravlja dobave, obdavčene v drugi državi članici, na primer v okviru postopka obrnjene davčne obveznosti, mora upoštevati pravila o hrambi države članice, v kateri se dobava opravi. Poleg tega obdobje hrambe računov za davčnega zavezanca, ki prejme dobave, določi država članica, v kateri ima ta zavezanec sedež, kar pomeni, da se s tem členom določa obdobje hrambe računov, ki jih prejme davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji. Določeno je enotno, desetletno obdobje hrambe računov.

Navedena obveznost pa se ne nanaša na hrambo računov, ki se nanašajo na nepremičnine, za katere mora davčni zavezanec hrambo zagotavljati 20 let po poteku leta, na katero se takšni računi nanašajo.

Popravljanje napak v obračunu DDV in naknadna predložitev obračuna DDV (sprememba 88. b in 88. c člena ZDDV-1)

S spremembo 88. b člena ZDDV-1 je natančneje določeno, da je predmet popravka, od katerega se izračunavajo obresti, znesek obveznosti po vsakem posameznem računu.

S spremembo tretjega odstavka 88. b člena ZDDV-1 je tudi bolj natančno določeno, da se v tekoči obračun in naknadno predložen obračun DDV zajamejo vse vrste »poprakov« DDV, tudi na primer vključitev računa v tekoče obdobje, ki bi moral biti upoštevan v prejšnjih obdobjih. V tem primeru namreč ne gre za popravljanje zneska DDV.

S spremembo 88. c člena ZDDV-1 pri naknadno predloženih obračunih ne gre za vključevanje popravljenih zneskov DDV, pač pa se s predlaganim besedilom bolj jasno določi, da gre za predložitev obračuna po roku in se obresti obračunajo od celotne obveznosti. V tem primeru namreč ne gre za popravljanje zneska DDV.

Posebna ureditev za male davčne zezavance (sprememba 94. člena ZDDV-1)

Povečuje se prag obdavčljivega prometa za uporabo posebne ureditve za male davčne zezavance s 25.000 evrov na 50.000 evrov. Ker je povišanje praga vezano na odobritev Sveta za odstopanje od člena 287 [Direktive Sveta 2006/112/ES](#), je s 27. členom predpisana tudi prehodna ureditev za uporabo 94. člena ZDDV-1, in sicer bodo davčni zezavanci višji prag uporabljali s prvim dnom drugega koledarskega meseca, ki sledi mesecu objave obvestila o objavi Izvedbenega sklepa Sveta o dovoljenju Republiki Sloveniji za uporabo ukrepa, ki odstopa od člena 287 Direktive Sveta 2006/112/ES, v Uradnem listu Evropske unije.

Obvestilo objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije. Davčni zavezanci, ki so trenutno identificirani za namene DDV, bodo imeli, ne glede na povišanje praga, možnost, da ostanejo v sistemu DDV še naprej. Davčni zavezanci, ki ne bodo želeli ostati v sistemu DDV, pa bodo lahko davčnemu organu kadar koli po objavi obvestila podali zahtevo za prenehanje identifikacije za namene DDV. Tisti davčni zavezanci, ki pa so po trenutni ureditvi že identificirani za DDV kot prostovoljni davčni zavezanci, pa morajo ostati v sistemu DDV 60 mesecev, ki teče od dneva, ko so se identificirali za namene DDV.

Posebna ureditev po plačani realizaciji (sprememba 131. člena ZDDV-1)

Popravlja se tudi definicija prometa za uporabo posebne ureditve po plačani realizaciji tako, da ustreza definiciji obdavčljivega prometa za namene ugotavljanja praga za oprostitev obračunavanja DDV za male davčne zavezance v skladu s 94. členom ZDDV-1 (sedmi in osmi odstavek). Uporaba posebne ureditve po plačani realizaciji je tako mogoča za tiste davčne zavezance, katerih vrednost obdavčljivega prometa v zadnjih 12 mesecih, brez DDV, ni preseгла 400.000 evrov oziroma ni verjetno, da bo ta znesek presežen v naslednjih 12 mesecih.

Zaradi ukinitve Priloge A k obrazcu DDV-O se uvaja letno poročanje tudi za vse prejete račune, ki jih davčni zavezanec ni plačal do 31. decembra tekočega leta.

V zakon je vključenih tudi nekaj redakcijskih popravkov ter kazenske določbe, ki so vezane na spremembe členov glede pravil za izdajanje računov in dostopa do računov.

12.0 SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 38/12)

V Uradnem listu RS št. 38/12 z dne 25. 5. 2012 je bila objavljena novela ZDDV-1F, ki je začela veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu. Z novelo je bil črtan 66. a člen ZDDV-1, s čimer je ukinjeno omejevanje pravice do odbitka DDV v primerih, ko davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, dobavitelju v roku, določenem z zakonom, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih, računa ne plača ali ga plača le delno ter neplačanega računa ne vključi v sistem obveznega pobota po zakonu, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih.

V prehodnih določbah ZDDV-1F je določeno, da davčni zavezanec, ki v skladu s 66. a členom ZDDV-1 še ni uveljavil odbitka DDV, **lahko** DDV odbije v skladu s 67. členom ZDDV-1. Ta davčni zavezanec odbitka DDV ne more uveljaviti prej kakor v obračunu DDV za davčno obdobje, v katerem je ta zakon začel veljati, torej v obračunu DDV za mesec maj 2012 (oz. davčni zavezanci, ki imajo trimesečno davčno obdobje, za obdobje april – junij 2012).

Davčni zavezanec mora davčnemu organu zagotoviti informacijo o uveljavljanju odbitka DDV po prehodnih in končnih določbah ZDDV-1F v elektronski obliki, ob predložitvi obračuna DDV za zadevno davčno obdobje. Navedena določba ne pomeni popravkov obračunov DDV, torej ne bo treba popravljati obračunov DDV za nazaj, ampak davčni zavezanec DDV, ki ga v skladu s 66. a členom ZDDV-1 ni odbijal, lahko vključi v tekoči obračun DDV (od meseca maja 2012 naprej).

V obdobju, ko je veljal 66. a člen ZDDV-1, so davčni zavezanci v obračun DDV vpisali davčno osnovo po prejetih računih v tistem davčnem obdobju, kot so bili prejeti, oziroma če so bili prejeti do roka za predložitev, ne glede na to, ali je davčni zavezanec v tem obdobju odbijal DDV, delno odbijal DDV ali DDV ni odbijal. Davčni zavezanci so tako davčno osnovo vpisali v polje 31 obrazca DDV-O. Ustrezno so izpolnili tudi polja »neveljavljen DDV«, »zmanjšan DDV«, »povečan DDV«.

Davčni zavezanci, ki bodo po spremembi ZDDV-1 uveljavljali odbitek DDV, ki ga v prejšnjih obdobjih na podlagi 66. a člena ZDDV-1 niso, bodo v obrazcu DDV-O za obdobje maj 2012

izpolnili polje 41 oz. 42 (ne pa tudi polja 31) in polje »povečan DDV«, medtem ko bodo za davčna obdobja od junija 2012 odbitek, ki ga v prejšnjih obdobjih niso uveljavljali na podlagi 66. a člena ZDDV-1 in ga tudi niso uveljavili v obračunu DDV-O za mesec maj 2012, vpisovali v novo polje »uveljavljen odbitek DDV«.

13.0 SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 82/11)

Dne 17. 10. 2011 je bil v Uradnem listu RS, št. 82/11 objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, ki je začel veljati 20. oktobra 2011, razen 20. člena, ki je začel veljati 1. julija 2012. Nekatere določbe pravilnika so se začele uporabljati naslednje leto oziroma v začetku leta 2013.

I. Predlaganje obrazcev v elektronski obliki

Člen pravilnika in vsebina	Obrazec	Začetek uporabe
23. člen (četrti odstavek): prijava pridobitve <i>rabljenega</i> prevoznega sredstva, ki ga pridobi oseba, identificirana za namene DDV	DDV-PPS (Priloga I)	1. januar 2012
24. člen (tretji, četrti in peti odstavek): prijava pridobitve <i>novega</i> prevoznega sredstva, ki ga pridobi oseba, ki ni identificirana za namene DDV in prijava pridobitve novega prevoznega sredstva, ki ga pridobi oseba, identificirana za namene DDV in prevozno sredstvo ni namenjeno nadaljnji prodaji	DDV-PPS (Priloga I)	1. januar 2012
26. člen: <i>prijava dobave novega prevoznega sredstva v drugo državo članico osebi, ki ni identificirana za namene DDV</i>	DDV-DPS (Priloga II)	1. januar 2012
70. b člen: prigrasitev uveljavljanja oprostitve plačila DDV na podlagi drugega odstavka 43. člena ZDDV-1	Obrazec DDV-OPR ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2013
78. člen: izjava glede izbire obdavčitve transakcije v zvezi z nepremičnino po drugem odstavku 45. člena ZDDV-1	Obrazec DDV-IZ ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. julij 2012
102. člen (drugi odstavek): zahtevek za vračilo DDV od nabave novih prevoznih sredstev, ki jih davčni zavezanec priložnostno dobavi pod pogoji iz 2. točke 46. člena ZDDV-1	Obrazec DDV-VPS ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2012
105. člen (sedmi, deseti in enajsti odstavek): napoved o predvidenih transakcijah po petem odstavku tega člena ter prigrasitev ali sprememba	Obrazca DDV-ZOD in DDV-LK nista prilogi pravilnika, dostopna bosta prek sistema eDavki	1. januar 2013

izbranega načina izračunavanja odbitnega deleža po sedmem odstavku 65. člena ZDDV-1		
115. b člen (drugi odstavek): zahtevek za vračilo DDV, ki ga vloži davčni zavezanec s sedežem v tretji državi	DDV-VTD (Priloga III)	1. julij 2012
118. člen (peti odstavek) in 121. člen (tretji odstavek): zahtevek za vračilo DDV v potniškem prometu	DDV-VE (Priloga V)	20. oktober 2011
128. a člen: vloga za izdajo ali prenehanje dovoljenja za obračun DDV od uvoza v skladu s 77. členom ZDDV-1	Obrazec DDV-SU ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2013
132. člen (osmi odstavek): zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV	Obrazec DDV-PRE ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2012
135. člen: poročilo o letnem prometu, doseženem v posamezni državi članici, od prodaj na daljavo	Obrazec DDV-PD ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2012
163. člen (drugi odstavek): vloga za pridobitev dovoljenja za uveljavljanje pavšalnega nadomestila	DDV-PN (Priloga XIII)	1. julij 2012
164. člen (četrti in peti odstavek): vloga za spremembo, prenos ali prenehanje uveljavljanja pavšalnega nadomestila	DDV-PN (Priloga XIII)	1. julij 2012
166. člen (deveti odstavek): obračun pavšalnega nadomestila	DDV-OPN (Priloga XIV)	1. julij 2012*
167. člen: prijava odločitve obdavčljivega preprodajalca za obračunavanje DDV po posebni ureditvi	Obrazec DDV-PU ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2013
169. člen (prvi odstavek): obvestilo o izbiri za obdavčitev dobav investicijskega zlata	Obrazec DDV-AU ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2013
175. člen (prvi odstavek): obvestilo o začetku ali prenehanju uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji	Obrazec DDV-PR ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2012
181. člen (drugi odstavek): popis neplačanih računov	Obrazec DDV-NEPL ni priloga pravilnika, dostopen bo prek sistema eDavki	1. januar 2013

* Sprememba v skladu s 1. členom Pravilnika o spremembah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost objavljenim v Uradnem listu RS, št. 108/2011 z dne 29. 12. 2011.

II. Druge spremembe in dopolnitve

Uporaba Izvedbene uredbe Sveta (1. člen)

Pri izvajanju ZDDV-1 se upošteva tudi [Izvedbena uredba Sveta \(EU\) št. 282/2011](#) z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L, št. 77 z dne 23.3.2011, str. 1).

Obrazložitev določb pravilnika

Pridobitev rabljenih in novih prevoznih sredstev znotraj Unije (23. in 24. člen)

Za prijavo pridobitve novega ali rabljenega prevoznega sredstva je določen zgolj en obrazec – **obrazec DDV-PPS**, ki je Priloga I k pravilniku, in ne več trije obrazci (DDV-NPS-P1, DDV-NPS-P2 in DDV-RPS).

Oseba, identificirana za namene DDV v Sloveniji, bo pridobitev **novega ali rabljenega prevoznega sredstva**, ki ni namenjeno nadaljnji prodaji, v 15 dneh od pridobitve prijavila na obrazcu DDV-PPS v elektronski obliki prek sistema eDavki. Če pridobi rabljeno prevozno sredstvo zaradi nadaljnje prodaje, obrazca DDV-PPS ne predloži.

Oseba, ki ni identificirana za namene DDV, ki bo pridobila **ново prevozno sredstvo**, bo v 15 dneh od pridobitve predložila obrazec DDV-PPS, in sicer **ali** v papirni obliki **ali** pa v elektronski obliki prek sistema eDavki.

Spremenjene določbe 23. in 24. člena pravilnika se začnejo uporabljati *1. januarja 2012*.

Oproščene dobave novih prevoznih sredstev znotraj Unije (26. člen)

Dobava novega prevoznega sredstva v drugo državo članico se prijavi z **obrazcem DDV-DPS**, ki je Priloga II k pravilniku.

Oseba, identificirana za namene DDV v Sloveniji, bo **morala** ta obrazec predložiti v elektronski obliki prek sistema eDavki v osmih dneh od dneva opravljene dobave.

Oseba, ki ni identificirana za namene DDV, bo **lahko** predložila obrazec DDV-DPS v kraju sedeža, stalnega oziroma običajnega prebivališča v papirni obliki ali pa v elektronski obliki prek sistema eDavki, in sicer v osmih dneh od dneva opravljene dobave.

Spremenjene določbe 26. člena pravilnika se začnejo uporabljati *1. januarja 2012*.

Sprememba davčne osnove, popravek obračunanega DDV in popravek odbitka DDV (41., 108. člen, 146. člen)

Davčni zavezanec lahko v skladu s spremenjeno določbo drugega odstavka 39. člena ZDDV-1 popravi (zmanjša) znesek obračunanega DDV, če pisno obvesti kupca o znesku DDV, za katerega kupec nima pravice do odbitka DDV. Tako lahko davčni zavezanec zmanjša davčno osnovo že v davčnem obdobju, v katerem pisno obvesti kupca o znesku DDV, za katerega le ta nima pravice do odbitka in ne šele v davčnem obdobju, v katerem prejme pisno obvestilo kupca, da je popravil odbitek DDV. V skladu s to zakonsko spremembo so bile spremenjene tudi določbe tretjega odstavka 41. člena ter tretjega in četrtega odstavka 146. člena pravilnika.

Kupec, ki prejme obvestilo dobavitelja blaga oziroma storitve, da je le ta zaradi napake na računu ali drugih razlogov iz drugega odstavka 39. člena ZDDV-1 zmanjšal obračunani DDV, mora zmanjšati odbitek DDV najkasneje v obračunu DDV za davčno obdobje, v katerem prejme obvestilo dobavitelja (108. člen pravilnika).

Sprememba prvega odstavka 146. člena pravilnika predstavlja uskladitev z novo določbo 88.b člena ZDDV-1, ki določa, da lahko davčni zavezanec, ki je že predložil obračun DDV in naknadno ugotovi, da ni pravilno obračunal davčne obveznosti *do izteka roka za predložitev tega obračuna*, že vloženi obračun nadomesti z novim, razen če je po tem obračunu že zahteval vračilo DDV.

Če pa davčni zavezanec kot izdajatelj računa ugotovi napako na izdanem računu in s tem previsoko obračunan znesek DDV *po izteku roka za predložitev obračuna DDV ali do izteka roka za predložitev obračuna DDV, po katerem je zahteval vračilo DDV*, lahko davčno obveznost popravi (zmanjša) v obračunu DDV v tistem davčnem obdobju, v katerem ugotovi napako, če pisno obvesti kupca o znesku DDV, za katerega kupec nima odbitka.

Primer:

Davčni zavezanec dne 5.11. odda obračun za mesec oktober, po katerem zahteva vračilo DDV. Do roka za predložitev tega obračuna npr. dne 17. 11. pa ugotovi napako na izdanem računu in tako nepravilno obračunan DDV. Glede na določbo 88. b člena ZDDV-1 in 146. člena pravilnika že predloženi obračun ne sme nadomestiti z novim, saj je po tem obračunu zahteval vračilo DDV, lahko pa popravek upošteva v obračunu za davčno obdobje november.

Medicinska oprema in pripomočki (50. člen)

V skladu s spremembo 10. točke 50. člena pravilnika se nižja stopnja DDV uporabi tudi za:

- poleg aparatov za določanje glukoze v krvi tudi za aparate za neprekinjeno merjenje glukoze, vključno z deli in priborom, ki so predloženi v kompletu in so primerni izključno za uporabo z naštetimi aparati (tarifna oznaka: 9027);

Deli in pribor omenjenih aparatov se uvrščajo v tarifno številko 9027 samo pod pogojem, da so predloženi v kompletu, skupaj z elektronskim merilnim aparatom za določanje glukoze, ki je bistveni del kompleta. V kolikor pa posamezni del ali pribor ni predložen v kompletu, se uvršča posamezno (torej v različne tarifne oznake).

- senzorje za neprekinjeno merjenje glukoze (tarifna oznaka: 9027 90 50);
- oddajnike, ki so primerni za uporabo izključno z aparati za neprekinjeno merjenje glukoze (tarifna oznaka: 8543 70 90);

Oddajniki, ki so povezani s senzorji in pošiljajo radijske signale s podatki o vrednosti glukoze iz senzorja do monitorja, se lahko dobavljajo posamično in se pravilno uvrščajo v tarifno oznako 8543 70 90 (kot drugi stoji ali aparati). Nižja stopnja DDV se za te oddajnike uporabi samo pod pogojem, da so primerni za uporabo izključno z aparati za neprekinjeno merjenje glukoze (oziroma so izdelani tako, da omogočajo prileganje na senzor za neprekinjeno merjenje glukoze);

- testne lističe z reagentom, ki se vstavijo v aparat za določanje glukoze v krvi (tarifna oznaka: 3822 00 00);

Ti lističi se na podlagi besedila k tarifni oznaki 3822 00 00 pravilno uvrščajo med diagnostične ali laboratorijske reagente na podlogi (nosilcu). Lahko se dobavljajo posamezno in se zaradi reagenta na nosilcu uvrščajo specifično.

- prožilno napravo v kompletu s priloženo lanceto:

Prožilna naprava v kompletu s priloženo lanceto se pravilno uvršča v tarifno oznako 9018 90 84 (kot drugi instrumenti ali aparati), bistvo kompleta predstavlja instrument oziroma naprava.

- lanceto, ki se dobavlja posamezno in se pravilno uvršča v tarifno oznako 9018 39 00 (druge kovinske igle) in ne v tarifno oznako 9018 90 84, ki je bila v pravilniku navedena predhodno;

Omenjene kovinske igle so v prečnem prerezu polne in ne cevaste, zato se ne uvrščajo med cevaste kovinske igle (tarifna oznaka: 9018 32 10), prav tako se ne uvrščajo med druge instrumente ali aparate (tarifna oznaka: 9018 90 84).

- napravo za vstavljanje senzorjev za neprekinjeno merjenje glukoze (tarifna oznaka: 9018 90 84).

Stanovanja in stanovanjski objekti, ki so del socialne politike (54. člen)

Kot pripadajoči del stanovanjskih objektov, ki so del socialne politike, se ne štejejo individualni prostori, naprave in oprema obravnavanih stanovanjskih objektov, ki so namenjeni zadovoljevanju športnih, rekreacijskih oziroma sprostitvenih potreb (na primer savne, bazeni, teniška igrišča). Namen uveljavitve uporabe nižje stopnje DDV v teh primerih je namreč socialne narave – zadovoljevanje stanovanjskih potreb.

Tako je v skladu s spremembo 54. člena pravilnika dobava, gradnja, obnova in popravila individualnih prostorov, naprav in opreme športnih, fitnes in drugih objektov, namenjenih za sprostitev, obdavčena po splošni stopnji DDV.

Navedeno pomeni, da se npr. od enotne storitve vgradnje ali montaže notranjega ali zunanjega bazena v oziroma ob stanovanjski objekt, ki je del socialne politike, obračuna DDV po stopnji 20 % od celotne vrednosti enotne transakcije.

Obnova in popravila zasebnih stanovanj (54. a člen)

Zaradi jasnosti se dodaja definicija pripadajočih delov zasebnih stanovanj, in sicer je opredelitev teh delov enaka kot jo določa drugi odstavek 54. člena pravilnika za pripadajoče dele za stanovanjske objekte, ki so del socialne politike.

Storitve javne higiene (59. člen)

Spremenjena določba tretje alineje tega člena pomeni jasnejšo opredelitev, za katere storitve javne higiene se v skladu s 16. točko Priloge I k ZDDV-1 uporabi nižja stopnja DDV. Med storitve javne higiene se ne uvrščajo vse storitve pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: N/81.29, temveč le pometanje in pranje ulic, cest in parkirišč, odstranjevanje snega in ledu s cest, letališč in drugih javnih površin, posipanje s soljo ali peskom itd. ter dezinfekcija, dezinsekcija in deratizacija pod navedeno šifro SKD.

Davka proste prodajalne (81. člen)

Spremenjen člen določa vnos in prodajo blaga v davka prosti prodajalni na letališčih ali v pristaniščih. V skladu z b) točko prvega odstavka 52. člena ZDDV-1 je plačila DDV oproščeno tudi blago, ki se prodaja v davka prosti prodajalni, ki se nahaja za izstopno mejno carinsko kontrolo na letališčih ali v pristaniščih, odprtih za mednarodni promet, pod pogojem, da se blago iznese v dovoljeni količini v potnikovi osebni prtljagi pri poletih ali ladijskih prevozih na tretje ozemlje ali v tretjo državo.

Spremenjeni člen ureja tudi vnos blaga v davka prosto prodajalno brez obračuna DDV, če ima le-ta dovoljenje za davčno skladišče. Za vnos blaga v davka prosto prodajalno brez obračuna DDV v skladu s tretjim odstavkom 58. člena ZDDV-1, se pri izdaji dovoljenja za davčno skladišče, smiselno uporabljajo določbe 86. do 97. člena tega pravilnika.

Odbitek DDV od novih prevoznih sredstev (102. člen)

Davčni zavezanec iz tretjega odstavka 5. člena ZDDV-1 sme odbiti DDV, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pridobitvi novega prevoznega sredstva znotraj Unije, do zneska, ki ne presega davka, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena. Pravica do odbitka DDV se uveljavlja na način predložitve zahtevka za vračilo DDV.

Ker je eden izmed pogojev upravičenosti do vračila DDV v teh primerih, da davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka ni identificiran za namene DDV v Sloveniji, je z dopolnitvijo tega člena točno določeno, da so do vračila DDV upravičeni tudi:

- davčni zavezanci, identificirani za namene DDV, ki obračunavajo DDV le od pridobitev blaga znotraj Unije,
- osebe iz d) točke prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, identificirane za namene DDV, ki obračunavajo DDV le od prejetih storitev in so plačnice DDV na podlagi 3. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1,
- davčni zavezanci iz 94. člena ZDDV-1, identificirani za namene DDV na podlagi četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1, ker opravljajo storitve, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v drugi državi članici,

in sicer na podlagi predložitve zahtevka za vračilo DDV.

Davčni zavezanci, upravičeni do vračila DDV na podlagi 64. člena ZDDV-1 in 102. člena pravilnika, bodo morali zahtevek **od 1. 1. 2012 naprej** predlagati v elektronski obliki prek sistema eDavki.

Osebni avtomobili (106. člen)

Nekatera vozila, ki jih proizvajalci sicer homologirajo kot tovorna vozila, se zaradi njihovih določenih značilnosti, ki nakazujejo, da so namenjena predvsem za prevoz potnikov in ne za transport blaga, uvrščajo pod tarifno oznako KN 8703. V to skupino motornih vozil spadajo motorna vozila, splošno znana kot "večnamenska" vozila (npr. tip van, vozila za športne namene, nekatera vozila tipa "pick-up").

Zaradi izpostavljenih dilem glede pravice do odbitka od teh vozil, je bila dopolnjena in spremenjena določba 106. člena pravilnika, iz katere izhaja, da od vozil, ki jih proizvajalci homologirajo kot tovorna vozila, uvrščajo pa se pod tarifno oznako KN 8703, davčni zavezanci nimajo pravice do odbitka DDV.

Odbitek DDV in prejemniki blaga ali storitev kot plačniki DDV ter upravniki nepremičnin (107. in 127. a člen)

V skladu s prvim odstavkom 118. člena Stvarnopravnega zakonika – SPZ (Uradni list RS, št. 87/02) morajo etažni lastniki določiti upravnika. Termin upravnik uporablja tudi [Stanovanjski zakon – SZ-1](#), ki v 9. členu določa, da minister natančneje določi posle upravljanja in pooblastila upravnika. Določbi prvega odstavka 107. in tretjega odstavka 127.a člena se nanašata zgolj na tovrstne upravnike.

Sedanja določba, ki je uporabljala izraz upravljavci nepremičnin, je dopuščala razlago, da se izjema nanaša tudi na upravljavce nepremičnin v skladu s 26. členom [Zakona o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti – ZSPDSL](#), po katerem se oseba javnega prava določi kot upravljavec nepremičnine in dobi pooblastilo za nastopanje v tujem imenu in za tuj račun v zvezi s pripravo, organiziranjem in vodenjem obnovitvenih investicij, oddajo v najem (npr. lokalna skupnost, javno podjetje), kar ne spada pod izjemo, ki velja za upravnike.

Ker davčnega organa ni treba več obveščati o začetku opravljanja, prenehanju ali ponovnem začetku opravljanja dobav blaga ali storitev po 76. a členu ZDDV-1, je določba petega odstavka 127. a člena črtana.

Popravek odbitka DDV pri odkupu vračljive embalaže (109. člen)

Po tem členu davčni zavezanec, ki odkupi vračljivo embalažo od osebe, ki ni imela pravice do odbitka DDV od embalaže, ki jo vrača, popravek odbitka DDV pri odkupu vračljive embalaže opravi z zmanjšanjem obračunanega DDV.

Način predložitve zahtevka za vračilo DDV davčnemu zavezancu s sedežem v tretji državi (115. b in 116. člen)

Davčni zavezanci s sedežem v tretji državi bodo zahtevke za vračilo DDV od 1. 7. 2012 naprej vlagali v elektronski obliki prek sistema eDavki, in sicer na obrazcu DDV-VTD (Priloga III). Kot koda blaga in storitev se bodo uporabile oznake za opis pridobljenega blaga in storitev iz 115. člena pravilnika. S pričetkom uporabe 115. b člena preneha veljati 116. člen pravilnika.

Potrjevanje iznosa blaga iz Unije s strani carinskega organa (120. člen)

V skladu z dopolnitvijo tega člena mora carinski organ pred overitvijo izpolnjenega obrazca DDV-VP med drugim ugotoviti tudi, da med kupljenim blagom, za katero se uveljavlja pravica do vračila DDV v potniškem prometu v Sloveniji, ni mineralnih olj, alkohola in alkoholnih pijač ter tobačnih izdelkov, ki so trošarinski izdelki. Omejitve pravice do vračila DDV v potniškem prometu se nanaša na trošarinske izdelke in pri njihovi opredelitvi se uporablja Zakon o trošarinah.

Proizvodi, katerih sestavine so mineralna in/ali sintetična olja kot so npr. razna mazalna olja, zavorna olja itd., po svojih značilnostih in namenu uporabe ne spadajo med pogonska goriva ali goriva za ogrevanje in se zato ne obravnavajo kot trošarinski izdelki – energenti. Za te proizvode se tako lahko uveljavlja pravica do vračila DDV v potniškem prometu.

Poročanje o višini ustvarjenega letnega prometa od prodaj na daljavo (135. člen)

Davčni zavezanec bo moral v poročilu o letnem prometu od prodaj na daljavo, doseženem v posamezni državi članici, poleg višine letnega prometa poročati tudi o obdobju poročanja in identifikacijski številki za DDV v namembni državi članici ter o datumu začetka oziroma konca identifikacije v tej državi. Te podatke bo moral poročati v elektronski obliki prek sistema eDavki. Spremenjena določba 135. člena pravilnika se začne uporabljati 1. januarja 2012.

Obračun DDV (154. in 155. člen)

Določba četrtega odstavka 154. člena je zajeta v 88. b členu ZDDV-1, zato se v pravilniku črta. Dodaja se določba, da mora davčni zavezanec v svojem knjigovodstvu med drugim zagotoviti tudi podatke o uveljavljanju odbitka DDV pri neplačanih računih v skladu s 66. a členom ZDDV-1. Druge spremembe 154. člena pravilnika so redakcijske narave.

Ker se obračuni DDV predlagajo v elektronski obliki, se 155. člen temu ustrezno spreminja in gre samo za redakcijsko in ne vsebinsko spremembo.

Rekapitulacijsko poročilo (159. člen)

Določba, da davčni zavezanec ne predloži obrazca RP-O, če v obdobju poročanja ne nastane obveznost izpolnitve rekapitulacijskega poročila in ne obveznost izpolnitve popravkov za pretekla obdobja poročanja, je prenesena v ZDDV-1. Zaradi navedenega je v pravilniku pojasnjeno le, da enako velja tudi za davčnega zastopnika.

Definicija katastrskega dohodka iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 (160. člen)

Sprememba je zgolj redakcijske narave, in sicer gre za uskladitev definicije katastrskega dohodka, kot jo določa Zakon o dohodnini. Tako se kot katastrski dohodek iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 štejejo vsi dohodki v zvezi z osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnostjo na kmečkem gospodinjstvu, kot jih določa zakon, ki ureja dohodnino.

Posebna ureditev za kmete (163., 164. in 166. člen)

S spremembo drugega odstavka 163. člena in 164. člena se določa, da davčni zavezanec predloži:

- vlogo za pridobitev dovoljenja za uveljavljanje pavšalnega nadomestila,
- vlogo za spremembo predstavnika kmečkega gospodinjstva ali
- obvestilo o prenehanju uveljavljanja pavšalnega nadomestila

v elektronski obliki prek sistema eDavki (obrazec DDV-PN).

Poleg tega, da pristojni davčni urad površino zemljišč v uporabi članov kmečkega gospodinjstva ugotavlja iz uradnih evidenc, bo lahko vložnik vloge površino zemljišč dokazoval tudi z veljavnimi pogodbami in drugo dokumentacijo.

Ker bo seznam davčnih zavezancev, ki imajo dovoljenje za uveljavljanje pavšalnega nadomestila, dostopen prek sistema eDavki, imetnikom dovoljenja kupcu ob dobavi blaga ali storitve ne bo več treba predlagati kopije dovoljenja. Kupec bo moral veljavnost dovoljenja prek sistema eDavki sam preveriti.

Zgoraj navedene spremembe se začnejo uporabljati *1. 7. 2012*.

Spremembe ostalih členov, ki niso posebej omenjeni, so zgolj redakcijske narave.

14.0 ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 78/11)

Dne 5. 10. 2011, je bil v Uradnem listu RS, št. 78/11, objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost (ZDDV-1E), ki začne veljati in se uporabljati 20. oktobra 2011. Nekatere zakonske določbe se začnejo uporabljati naslednje leto oziroma v začetku leta 2013 (kot je razvidno iz tabele v nadaljevanju).

Bistvene spremembe zakona lahko strnemo v naslednje sklope:

- postopno uveljavljanje določb zakona, ki predpisujejo obvezno predlaganje dokumentov v elektronski obliki,
- popraviljanje napak iz preteklih obdobij v tekočem obračunu DDV in naknadna predložitev obračuna DDV,
- zmanjšanje davčne osnove na podlagi 39. člena ZDDV-1,
- nekatere druge spremembe.

I. Predlaganje obrazcev v elektronski obliki

S spremembo DDV zakonodaje bo omogočena avtomatizacija vseh procesov DDV, torej pošiljanje vseh dokumentov v elektronski obliki. Preko spletnega servisa eDavki sedaj davčni zavezanci oddajajo periodične obrazce, na voljo sta tudi elektronski storitvi registracije davčnih zavezancev in izmenjave njihovih podatkov z davčnimi upravami ostalih članic Unije ter elektronsko preverjanje davčnih števil in davčnih zavezancev iz Unije. S spremembo DDV

zakonodaje se bodo postopno v skladu s prehodnimi določbami zakona v elektronski obliki prek sistema eDavki dodatno predlagali še naslednji obrazci:

Člen zakona in vsebina	Začetek uporabe
43. člen (drugi odstavek): prigrasitev uveljavljanja oprostitve plačila DDV v skladu s prvim odstavkom 43. člena ZDDV-1	1. januar 2013
45. člen (drugi odstavek): izjava glede izbire obdavčitve transakcije v zvezi z nepremičnino po drugem odstavku 45. člena ZDDV-1	1. julij 2012
64. člen (drugi odstavek): zahtevek za vračilo DDV od nabave novih prevoznih sredstev, ki jih davčni zavezanec priložnostno dobavi pod pogoji iz 2. točke 46. člena ZDDV-1	1. januar 2012
65. člen (peti in sedmi odstavek): napoved o predvidenih transakcijah po petem odstavku tega člena ter prigrasitev ali sprememba izbranega načina izračunavanja odbitnega deleža po sedmem odstavku 65. člena ZDDV-1	1. januar 2013
74. i člen (deseti odstavek): zahtevek za vračilo DDV s strani davčnega zavezanca s sedežem v tretji državi	1. julij 2012
75. člen: zahtevek za vračilo DDV v potniškem prometu	20. oktober 2011
77. člen (sedmi odstavek): vloga za izdajo dovoljenja, da davčni zavezanec izkaže obveznost iz naslova DDV od uvoza v obračunu DDV	1. januar 2013
80. člen (prvi odstavek): zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV	1. januar 2012
94. člen (tretji odstavek): prigrasitev izbire za prostovoljno obračunavanje DDV	20. oktober 2011
95. člen (peti odstavek): obračun pavšalnega nadomestila	1. julij 2012
105. člen (drugi odstavek): prijava obdavčljivega preprodajalca o odločitvi za obračunavanje DDV po posebni ureditvi	1. januar 2013

120. člen (četrty odstavek): obvestilo o izbiri za obdavčitev dobav investicijskega zlata	1. januar 2013
133. člen (peta alineja prvega odstavka in druga alineja tretjega odstavka): obvestilo o začetku uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji	1. januar 2012
134. člen (tretji odstavek): obvestilo o prenehanju uporabe posebne ureditve po plačani realizaciji	1. januar 2012
136. člen (drugi odstavek): popis neplačanih računov	1. januar 2013

Glede na to, da se bodo prijave, zahtevki in vloge predlagale v elektronski obliki prek sistema eDavki, kar pomeni, da bo informacijski sistem prijavo, zahtevke oziroma vlogo glede na določene kriterije sam razporejal po pristojnih davčnih uradih, je besedilo »pristojni davčni urad« v določenih členih nadomeščeno z besedilom »davčni organ« (1. člen ZDDV-1E).

II. Popravljanje napak iz preteklih obdobj v tekočem obračunu DDV in naknadna predložitev obračuna DDV

Popravljanje napak v obračunu DDV (88. b člen)

Z 88. b členom se poenostavlja postopek popravljanja podatkov za pretekla obdobja v tekočem obračunu DDV-O. Davčni zavezanec v primeru popravka napak iz preteklih obdobj v tekočem obračunu, ker je bila davčna obveznost izkazana prenizko oziroma presežek previsoko, obračuna in plača obresti po medbančni obrestni meri (ki pomeni revalorizacijo glavnice za vse primere popravkov) in ustreznim pribitkom glede na čas predložitve podatkov po poteku roka za vložitev davčnega obračuna.

V kolikor gre za popravek napake iz preteklega obdobja, *ki pomeni povečanje davčne obveznosti*, se obresti izračunajo za obdobje od dne, ki sledi zadnjemu delovnemu dnevnu naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, v katerem bi moral biti vključen popravljen znesek DDV, do poteka roka za plačilo DDV po obračunu, v katerem je vključen popravljen znesek DDV.

V kolikor pa gre za popravek napake iz preteklega obdobja, *ki pomeni zmanjšanje presežka DDV*, pa se obresti izračunajo za obdobje od dne, ki sledi zadnjemu delovnemu dnevnu naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja, v katerem bi moral biti vključen popravljen znesek DDV, do dneva predložitve obračuna, v katerem je vključen popravljen znesek DDV.

Davčni zavezanec, ki je že predložil obračun DDV in naknadno ugotovi, da ni pravilno obračunal davčne obveznosti do izteka roka za predložitev tega obračuna, lahko že vloženi obračun nadomesti z novim, razen če je po tem obračunu že zahteval vračilo DDV. V kolikor vloženi obračun vključuje tudi popravke za pretekla obdobja, se izračunajo tudi predpisane obresti.

Določbe 88. b člena zakona se uporabljajo za popravlanje napak iz preteklih obdobj v obračunih, ki se nanašajo na davčna obdobja po 30. septembru 2011.

Naknadna predložitev obračuna DDV (88. c člen)

Z 88. c členom se poenostavlja postopek predložitve obračuna DDV, ki ga davčni zavezanec ni predložil v predpisanem roku. Davčni zavezanec mora v primeru naknadne predložitve obračuna DDV izkazano obveznost plačati hkrati s predložitvijo obračuna in od zneska obveznosti obračunati in plačati obresti po evropski medbančni obrestni meri v višini, ki je veljala na dan poteka roka za plačilo DDV in ustreznim pribitkom glede na čas predložitve podatkov po poteku roka za vložitev davčnega obračuna. Davčni zavezanec naknadno predloženega obračuna ne sme nadomestiti z novim.

Gre za primerljivo ureditev, kot jo določa Zakon o davčnem postopku za samoprijavo, vendar se postopek naknadne predložitve z izračunom obresti in brez dodatne obveznosti za predložitev posebne priloge kot je to določeno pri samoprijavi izvede enostavno z oddajo obračuna na portalu eDavki.

Določbe 88. c člena zakona se uporabljajo za obračune DDV, ki se nanašajo na davčna obdobja po 30. septembru 2011.

III. Zmanjšanje davčne osnove po 39. členu ZDDV-1

Pisno obvestilo kupcu o znesku DDV, za katerega kupec nima pravice do odbitka

Davčni zavezanec lahko v skladu s spremenjeno določbo drugega odstavka 39. člena ZDDV-1 popravi (zmanjša) znesek obračunanega DDV, če pisno obvesti kupca o znesku DDV, za katerega kupec nima pravice do odbitka DDV. Tako lahko davčni zavezanec zmanjša davčno osnovo že v davčnem obdobju, v katerem pisno obvesti kupca o znesku DDV, za katerega le ta nima pravice do odbitka in ne šele v davčnem obdobju, v katerem prejme pisno obvestilo kupca, da je popravil odbitek DDV.

Postopek prisilne poravnave in stečajni postopek

V skladu z novim četrtem odstavkom 39. člena ZDDV-1 lahko davčni zavezanec popravi (zmanjša) znesek obračunanega in neplačanega DDV od vseh priznanih terjatev, ki jih je prijavil v postopku prisilne poravnave oziroma stečajnem postopku.

Navedena določba pomeni, da bodo davčni zavezanci že na začetku postopka prisilne poravnave ali stečajnega postopka popravili (zmanjšali) obračunani in neplačani DDV od priznanih terjatev, ki so jih prijavili v postopku prisilne poravnave ali stečajnega postopka.

Določba se uporablja za priznane terjatve v postopkih prisilne poravnave in stečajnih postopkih, za katere je bil sklep o začetku postopka izdan po 1. januarju 2011.

Davčni zavezanci bodo lahko popravili (zmanjšali) obračunani DDV v obračunu za davčno obdobje, ki se konča po uveljavitvi ZDDV-1E, torej v obračunu za oktober 2011 oziroma oktober – december 2011. Davčni zavezanci pa te pravice iz četrtega odstavka 39. člena zakona ne morejo uveljavljati že v obračunu za davčno obdobje, ki se je končalo pred uveljavitvijo zakona, ne glede na to, da bodo ta obračun (za davčno obdobje september 2011 oziroma julij – september 2011) predložili po uveljavitvi ZDDV-1E.

IV. Druge spremembe

Obdavčljivi promet fizične osebe (deveti odstavek 94. člena)

S spremembo devetega odstavka tega člena se pri fizični osebi v obdavčljivi promet vštevajo obdavčljiv promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne gospodarske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

Predložitev rekapitulacijskega poročila (92. člen)

Obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila je določena le za davčna obdobja, ko davčni zavezanec opravi transakcijo znotraj Unije ali ko mora izvršiti popravke za pretekla obdobja poročanja.

Prijava pričetka in/ali prenehanja opravljanja dobav blaga ali storitev po 76. a členu ZDDV-1 (78. a člen)

Črtanje 78. a člen ZDDV-1 pomeni, da davčnim zavezancem ni treba več prijavljati pričetka opravljanja ali prenehanja opravljanja dobav blaga ali storitev po 76. a členu ZDDV-1.

Predložitev poročila o dobavah blaga ali storitev po 76. a členu ZDDV-1 (92. a člen)

Dolžnost poročanja o dobavah iz 76. a členu je določena le za tisto davčno obdobje, v katerem je davčni zavezanec opravil te dobave ali v katerem mora popraviti podatke o teh dobavah iz preteklih obdobj. S tem se odpravlja obveznost predložitve praznih poročil in s tem zmanjšuje administrativne obremenitve za davčne zavezance.

Davka proste prodajalne (58. člen)

S tem členom se natančneje določa davka proste prodajalne na letališčih ali v pristaniščih, ki lahko prodajajo blago z oprostitvijo plačila DDV potnikom pri poletih ali ladijskih prevozih na tretje ozemlje ali v tretjo državo ter daje pooblastilo ministru za finance, da predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitev.

Spremenjena določba tretjega odstavka tega člena se začne uporabljati 1. januarja 2012.

Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Unije, in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci (125. in 127. člen)

Davčni zavezanec, ki nima sedeža in opravlja elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci ter za državo identifikacije izbere Slovenijo, prijavo in posebni obračun DDV predloži davčnemu organu v elektronski obliki, ni pa treba, da minister, pristojen za finance, predpiše način predložitve prijave v elektronski obliki.

Uporaba drugih predpisov (139. člen)

Pri popravljanju napak iz preteklih davčnih obdobj v tekočem obračunu in naknadni predložitvi obračuna DDV po poteku predpisanega roka za njegovo predložitve se ne upoštevajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek.

Spremenjena določba zakona se uporablja za obračune DDV, ki se nanašajo na davčna obdobja po 30. septembru 2011.

Kazenske določbe (140., 141., 141. a in 141. b člen)

S spremembo tretjega odstavka 140. člena ZDDV-1 so kazenske določbe za davčnega zavezanca, ki ima pravico do pavšalnega nadomestila (kmet pavšalist), ki v obračunu pavšalnega nadomestila ne izkaže predpisanih podatkov, izenačene z drugimi davčnimi zavezanci, ki predlagajo obračun DDV, rekapitulacijsko poročilo in poročilo o dobava blaga in storitev iz 76. a členu.

S spremembo 3. točke prvega odstavka 141. člena se za prekršek kaznuje davčni zavezanec, ki ne predloži pravočasno zahtevka za izdajo identifikacijske številke ali če ga ne predloži na predpisan način, t.j. v elektronski obliki.

Črtanje 4. a točke prvega odstavka 141. člena je vezano na črtanje 78. a členu ZDDV-1.

Za prekršek se kaznuje tudi davčni zavezanec, če ne zagotovi pristnosti in celovitost vsebine

hranjenih računov, torej če po izdaji računa spremeni njegovo vsebino (7. točka prvega odstavka 141. člena).

S spremembo 8. točke se za prekršek kaznuje davčni zavezanec, če v roku ne predloži ali ne predloži obračuna DDV na predpisan način, torej v elektronski obliki. Z dopolnitvijo 9. in 10. a točke se predpisujeta kazni za nepravočasno in nepravilno predložitev rekapitulacijskega poročila in poročila o dobavah blaga in storitev po 76. a členu ZDDV-1.

Določba 141. a člena je spremenjena tako, da ustvarja izjemo od prekrška pri popravkih napak v tekočem obračunu DDV zaradi popravka napake iz obračuna DDV za preteklo davčno obdobje in pri naknadno predloženih obračunih.

141. b člen zakona se črta, ker je vsebina vključena v spremenjeni 141. a člen.

Spremenjene določbe 141. in 141. a člena tega člena zakona se uporabljajo za obračune DDV, ki se nanašajo na davčna obdobja po 30. septembru 2011.

Redakcijski popravki

Pri spremembah 63., 74. e, četrtega odstavka 74. i, 78. in 129. člena gre za redakcijske popravke.

15.0 IZVEDBENA UREDBA SVETA (EU) O DOLOČITVI IZVEDBENIH UKREPOV ZA DIREKTIVO 2006/112/ES O SKUPNEM SISTEMU DAVKA NA DODANO VREDNOST (Uradni list EU, L 77)

V Uradnem listu EU L 77, z dne 23. 3. 2011 je bila objavljena [Izvedbena uredba Sveta \(EU\) št. 282/2011](#) (v nadaljevanju: uredba) z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za [Direktivo 2006/112/ES](#) o skupnem sistemu davka na dodano vrednost. Ta uredba se uporablja od 1. julija 2011 (razen nekaterih določb, ki se uporabljajo od leta 2013, 2014 in 2015) in je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

S sprejetjem in neposredno uporabo uredbe se ne spreminjajo pravila, ki jih določa Direktiva 2006/112/ES, ampak se samo dodatno pojasnjujejo določbe nekaterih členov Direktive 2006/112/ES, pri katerih se je izkazalo, da bi jih bilo treba zaradi proste razlage v državah članicah dodatno pojasniti. S tem naj bi se zagotovila večja skladnost med uporabo sistema DDV in ciljem notranjega trga v primeru nastalih razlik ali razlik, ki bi lahko nastale pri uporabi, ki niso združljive z ustreznim delovanjem takšnega notranjega trga.

V nadaljevanju povzemamo oziroma razlagamo uporabo določb navedene uredbe, ki dodatno pojasnjujejo trenutno veljavne določbe Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 13/11 – UPB3 in 18/11):

1. Pridobitev novih prevoznih sredstev (2. člen uredbe)

Kadar oseba, ki ni davčni zavezanec, spremeni stalno prebivališče in prenese novo prevozno sredstvo v drugo državo članico in v času dobave ni bilo možno uporabiti oprostitev iz 2. točke 46. člena ZDDV-1, se takšen prenos prevoznega sredstva **ne** šteje za pridobitev blaga znotraj Unije.

Prav tako se za pridobitev blaga znotraj Unije ne šteje vračilo novih prevoznih sredstev osebe, ki ni davčni zavezanec, v državo članico, iz katere so ji bila prvotno dobavljena v skladu z oprostitvijo iz 2. točke 46. člena ZDDV-1.

Iz navedenega izhaja, da kadar oseba, ki ni davčni zavezanec, spremeni stalno prebivališče in

prenese novo prevozno sredstvo ali pa ga ponovno prenese v državo članico, iz katere ji je novo prevozno sredstvo bilo prvotno dobavljeno z oproščenim DDV, se takšen prenos novega prevoznega sredstva ne šteje za pridobitev novega prevoznega sredstva znotraj Unije.

2. Področje uporabe (3. člen uredbe)

Da storitve iz 30. d člena ZDDV-1 niso predmet DDV zadostuje izkaz izvajalca o tem, da se za namene prejemanja teh storitev njihov prejemnik, ki ni davčni zavezanec, nahaja izven Unije.

3. Identifikacijske številke za DDV malih davčnih zavezancev za storitve in pridobitve blaga (4. člen uredbe)

Kljub temu, da mali davčni zavezanec pridobi identifikacijsko številko za DDV zaradi opravljanja storitev v drugi državi članici ali prejemanja storitev iz druge države članice, za katere je plačnik DDV izključno prejemnik, mu od pridobitev blaga znotraj Unije **ni treba** obračunati DDV, dokler so izpolnjeni pogoji iz 4. člena ZDDV-1.

Vendar pa, če davčni zavezanec pri pridobitvi blaga znotraj Unije sporoči dobavitelju svojo identifikacijsko številko za DDV, se v vsakem primeru šteje, da se je odločil za obračun DDV za te transakcije.

4. Davčni zavezanec – EGIZ (5. člen uredbe)

Evropsko gospodarsko interesno združenje (EGIZ) je davčni zavezanec, kadar dobavlja blago ali opravlja storitve proti plačilu.

5. Restavracijske storitve in storitve cateringa (6. člen uredbe)

Restavracijske storitve in storitve cateringa so storitve, ki vključujejo dobavo pripravljene ali nepripravljene hrane ali pijače ali obojega za prehrano ljudi, spremljajo pa jih zadostne podporne storitve, ki omogočajo takojšno potrošnjo. Zagotavljanje hrane ali pijače ali obojega je samo del celotne ponudbe, pri čemer prevladujejo storitve. Restavracijske storitve pomenijo opravljanje takšnih storitev v prostorih izvajalca storitev, storitve cateringa pa pomenijo opravljanje takšnih storitev izven prostorov izvajalca storitev.

Dobava pripravljene ali nepripravljene hrane ali pijače ali obojega, vključno s prevozom ali brez njega, vendar brez drugih podpornih storitev, se ne šteje za restavracijske storitve ali storitve cateringa v smislu prejšnjega odstavka.

6. »Elektronsko opravljene storitve« (7. člen uredbe)

Za večjo jasnost so navedeni sezname transakcij, ki se štejejo za elektronsko opravljene storitve, pri čemer pa ti sezname niso niti dokončni niti izčrpani. Elektronsko opravljene storitve vključujejo storitve, ki se opravljajo s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja in katerih lastnosti omogočajo, da se v veliki meri opravljajo avtomatizirano in z minimalnim človeškim posredovanjem in v odsotnosti informacijske tehnologije ne bi mogle obstajati. Zajete so zlasti slednje:

- dobava digitaliziranih proizvodov na splošno, vključno s programsko opremo ter njenimi spremembami oziroma nadgradnjami;
- storitve, ki omogočajo ali podpirajo navzočnost podjetij ali posameznikov na elektronskem omrežju, kot je na primer spletišče ali spletna stran;
- storitve, ki jih računalnik avtomatsko ustvari s pomočjo medmrežja ali elektronskega omrežja kot odziv na prejemnikov posamičen vnos podatkov;
- prenos, proti plačilu, pravice do prodaje blaga ali storitve na spletni strani, ki deluje kot spletni trg, kjer potencialni kupci s pomočjo avtomatiziranega postopka posredujejo ponudbe in kjer sta stranki z elektronsko pošto, ki jo samodejno ureja računalnik, uradno obveščeni o prodaji;

- internetni paketi informacijskih storitev (ISP), v katerih telekomunikacijska sestavina predstavlja pomožen in podrejen del (torej paketi, ki ponujajo več od samega dostopa do medmrežja in zajemajo druge elemente, kot so vsebinske strani z dostopom do novic, vremenskih napovedi ali turističnih informacij; spletne igre; posredovanje spletišč; dostop do spletnih razprav in podobno;
- storitve, navedene v Prilogi I uredbe, ki dodatno pojasnjuje storitve, navedene v Prilogi II Direktive 2006/112/ES.

Niso pa zajete zlasti naslednje:

- storitve radijskega in televizijskega oddajanja;
- telekomunikacijske storitve;
- blago, ko se naročilo in obdelava opravita elektronsko;
- CD-ROM-i, diskete in podobni fizični nosilci zapisa;
- tiskani material, kot so knjige, glasila, časopisi in revije;
- zgoščenke in avdio kasete;
- video kasete in DVD-ji;
- igre na CD-ROM-ih;
- storitve strokovnjakov, kot so odvetniki in finančni svetovalci, ki strankam svetujejo po elektronski pošti;
- storitve interaktivnega učenja, kjer učitelj posreduje vsebino programa preko interneta ali elektronskega omrežja, kot je na primer povezava z daljinskim dostopom;
- storitve fizičnega »off-line« popravila računalniške opreme;
- storitve skladiščenja podatkov »off-line«;
- oglaševalske storitve, zlasti v časopisih, na plakatih in na televiziji;
- storitve telefonske pomoči uporabnikom;
- storitve poučevanja, ki vključujejo le učenje na daljavo, na primer tečajji po pošti;
- klasične dražbene storitve, odvisne od neposrednega človeškega posredovanja, ne glede na način podajanja ponudb;
- telefonske storitve z video komponento, znane tudi kot videofonske storitve;
- dostop do interneta in svetovnega spleta;
- telefonske storitve preko interneta.

7. Sestavljanje delov naprav, ki mu jih dobavi naročnik (8. člen uredbe)

Kadar davčni zavezanec le sestavi razne dele naprave, ki mu jih je v celoti dobavil naročnik, se ta transakcija šteje za opravljanje storitev v smislu 14. člena ZDDV-1.

Že v Uredbi št. 1777/2005 je bilo določeno, da kadar davčni zavezanec le sestavi različne dele naprave, ki mu jih je v celoti dobavil njegov naročnik, ta transakcija šteje za opravljanje storitev v smislu člena 24 Direktive 2006/112/ES (oz. 14. člena ZDDV-1). Peti člen iste uredbe pa je določal, da se, razen če blago, ki se sestavlja, postane del nepremičnine, kraj opravljanja obravnavanih storitev določi v skladu s členom 52 Direktive 2006/112/ES (sedaj člen 54).

Ko dobavitelj proizvede stroj in ga instalira ali montira na prostor, kjer želi kupec, se transakcija šteje kot dobava blaga z montažo ali instalacijo, kraj obdavčitve je tam, kjer je blago instalirano ali montirano.

Če davčni zavezanec npr. proda stavbno pohištvo in opravi tudi njegovo montažo na ozemlju druge države članice, se šteje, da je davčni zavezanec opravil dobavo blaga z montažo na ozemlju te države članice.

8. Prodaja opcije kot finančnega inštrumenta (9. člen uredbe)

Prodaja opcije, kot finančnega inštrumenta, se obravnava kot opravljanje storitev, ločeno od osnovnih transakcij, na katere se opcija nanaša, če gre za transakcijo, ki spada v področje uporabe 4. e točke 44. člena ZDDV-1,

9. Kraj obdavčljivih transakcij (10., 11., 12. in 13. člen uredbe)

Za zagotovitev enotne uporabe pravil v zvezi s krajem obdavčljivih transakcij so pojasnjeni pojmi, kot so kraj, v katerem ima davčni zavezanec sedež dejavnosti, stalna poslovna enota ter stalno ali običajno prebivališče.

Za uporabo 25. člena ZDDV-1 je kraj sedeža dejavnosti davčnega zavezanca kraj, kjer se opravljajo dejavnosti glavne uprave podjetja. Za določitev tega kraja se upoštevajo:

- kraj, na katerem se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja,
- kraj registriranega sedeža podjetja in
- kraj srečevanja vodstva podjetja.

Če se z navedenimi merili ne more zagotovo določiti kraja sedeža dejavnosti, se kot glavno merilo upošteva kraj, na katerem se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja.

Sama prisotnost poštnega naslova se ne more šteti za kraj sedeža dejavnosti davčnega zavezanca.

Za namene prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 je »stalna poslovna enota« vsaka enota, ki ni sedež dejavnosti kot je opredeljen zgoraj, z dovolj stalnimi in ustrezno strukturiranimi človeškimi in tehničnimi viri, da lahko prejme in uporabi storitve, ki so opravljene za lastne potrebe navedene poslovne enote.

Za namene drugega odstavka 25. člena, 30. c člena (do 31. decembra 2014) in četrtega odstavka 76. člena ZDDV-1 je »stalna poslovna enota« vsaka enota, ki ni sedež dejavnosti kot je opredeljen zgoraj, z dovolj stalnimi in ustrezno strukturiranimi človeškimi in tehničnimi viri, da lahko opravlja storitve, ki jih zagotavlja.

Razpolaganje z identifikacijsko številko DDV samo po sebi ni zadostno, da bi poslovna enota veljala za stalno enoto.

Za namene uporabe ZDDV-1 je »stalno prebivališče« fizične osebe, ki je ali ni davčni zavezanec, prebivališče, vneseno v register prebivalstva ali v podoben register, ali naslov, ki ga ta oseba navede davčnemu organu, razen če obstajajo dokazi, da ta naslov ne ustreza realnosti.

»Običajno prebivališče« fizične osebe, ki je ali ni davčni zavezanec, je kraj, kjer ta fizična oseba običajno prebiva zaradi zasebnih ali poklicnih vezi. Če so poklicne vezi v državi, ki ni država osebnih vezi, ali če poklicne vezi ne obstajajo, se kraj običajnega prebivališča določi na podlagi zasebnih vezi, ki kažejo na tesno povezavo med fizično osebo in krajem, v katerem ta prebiva.

10. Kraj dobave blaga pri prodaji blaga na daljavo (14. člen uredbe)

Z uredbo so določena pravila za zagotovitev enotnega obravnavanja dobav blaga v primeru, ko je dobavitelj presegel prag prodaje na daljavo, določen za dobave v drugo državo članico, in sicer:

- kraj dobave blaga za dobave v istem koledarskem letu, preden je bil dosežen prag, se ne spremeni (ostane v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne), razen trošarinskih izdelkov, če dobavitelj ne uporabi opcije glede določitve kraja take transakcije in če vrednost njegovih dobav blaga v predhodnem koledarskem letu ni preseгла praga v državi članici;
- kraj dobave blaga za dobavo blaga, s katero je bi v tekočem koledarskem letu presežen prag in za vse nadaljnje dobave blaga v tem koledarskem letu v to državo članico se spremeni (se prenese v državo članico, kjer se odpošiljanje ali prevoz blaga konča). Obdavčitev takšnih dobav blaga je obvezna tudi še v koledarskem letu, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je bil presežen prag, ki ga uporablja država članica.

11. Dobava blaga na krovu plovil, zrakoplovov ali na vlakih (15. člen uredbe)

V skladu z 21. členom ZDDV-1 se v primeru, če se dobava blaga opravi na krovu plovila, zrakoplova ali na vlaku med delom prevoza potnikov v Uniji, za kraj te dobave šteje kraj, kjer se prevoz potnikov začne.

V uredbi je pojasnjeno, da se del prevoza potnikov v Uniji določi na podlagi potovanja prevoznega sredstva in ne na podlagi potovanja, ki ga zaključi vsak posamezen potnik.

12. Kraj pridobitve blaga znotraj Unije (16. člen uredbe)

Glede pridobitve blaga znotraj Unije bi morala biti pravica države članice pridobitve, da pridobitev obdavči, popolna, ne glede na obravnavo DDV, ki se uporablja za transakcijo v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano. To pomeni, da je od opravljene pridobitve blaga znotraj Unije treba vedno izvesti obdavčitev v državi članici pridobitve, ne glede na to, da je bilo blago obdavčeno z DDV že v državi članici, kjer se prevoz ali odpošiljanje začne.

Uredba določa, da se kakršen koli zahtevek dobavitelja blaga za popravek DDV, ki ga je zaračunal in ga prijavil v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga začne, v tej državi članici obravnava v skladu z njenimi nacionalnimi pravili.

13. Status prejemnika storitev (17. in 18. člen uredbe)

Če je določitev kraja opravljanja storitev odvisna od tega, ali je prejemnik davčni zavezanec, se status prejemnika določi na podlagi 5. in 24. člena ZDDV-1.

Izvajalec storitve lahko šteje, da ima prejemnik s sedežem v **Uniji** status davčnega zavezanca, če mu je prejemnik sporočil svojo identifikacijsko številko DDV in izvajalec pridobi potrditev, da je številka veljavna. Nadalje lahko izvajalec storitve šteje, da ima prejemnik status davčnega zavezanca, če prejemnik še ni prejel identifikacijske številke DDV, vendar je seznanil izvajalca, da je zanj zaprosil in izvajalec pridobi katero koli drugo dokazilo, iz katerega se lahko razbere, da je le-ta davčni zavezanec.

Davčni zavezanec (izvajalec storitve) bo tako dobavo prikazal v obračunu DDV, ne pa tudi v rekapitulacijskem poročilu, če z identifikacijsko številko prejemnika še ne bo razpolagal. Ko bo izvajalec storitve prejel identifikacijsko številko za DDV prejemnika storitve, bo to dobavo vključil v tekoče rekapitulacijsko poročilo v sklop B za tekoče obdobje.

Izvajalec storitve lahko šteje, da prejemnik s sedežem v Uniji nima statusa davčnega zavezanca, če lahko dokaže, da mu zadevni prejemnik ni sporočil osebne identifikacijske številke DDV.

Izvajalec storitve lahko šteje, da ima prejemnik s sedežem **zunaj Unije** status davčnega zavezanca, če:

- od prejemnika pridobi potrdilo pristojnih davčnih organov prejemnika o vključenosti prejemnika v gospodarske dejavnosti;
- če prejemnik nima potrdila, dobavitelj pa ima DDV številko ali podobno številko, ki jo je prejemniku dodelila država sedeža in se uporablja za identifikacijo dejavnosti, ali katero koli drugo dokazilo, iz katerega se lahko razbere, da je prejemnik davčni zavezanec, ter če dobavitelj z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete ali plačil, v razumni meri preveri točnost informacij, ki mu jih je poslal prejemnik.

14. Funkcija prejemnika (19. člen uredbe)

Za namene pravil v zvezi z določanjem kraja opravljanja storitev iz 25. člena ZDDV-1 se davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in se šteje za davčnega zavezanca, ki prejme storitev izključno za osebno uporabo, vključno z osebno uporabo svojih zaposlenih, šteje za osebo, ki ni davčni zavezanec.

Če razpolaga z nasprotnimi informacijami, kot je narava opravljenih storitev, lahko izvajalec šteje, da so storitve namenjene za gospodarsko dejavnost prejemnika, če mu je prejemnik za to transakcijo sporočil posamično identifikacijsko številko DDV.

Kadar je ena sama in ista storitev namenjena obenem za osebno uporabo, vključno z osebno uporabo zaposlenih prejemnika, in za gospodarsko dejavnost, opravljanje te storitve ureja izključno prvi odstavek 25. člena ZDDV-1, pod pogojem, da ne prihaja do zlorab.

15. Kraj sedeža prejemnika (20., 21. in 22. člen uredbe)

Kadar storitev, opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec in se šteje za davčnega zavezanca, spada v prvi odstavek 25. člena ZDDV-1, davčni zavezanec pa ima sedež v eni sami državi oziroma, če nima sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote, ima stalno in običajno prebivališče v eni sami državi, se navedeno opravljanje storitev obdavči v tej državi. Kadar pa ima davčni zavezanec sedež v več kot eni državi, se opravljanje teh storitev obdavči v državi, v kateri ima prejemnik sedež dejavnosti. Vendar pa, kadar se storitev opravlja za stalno poslovno enoto davčnega zavezanca, ki ni v istem kraju kot sedež njegove dejavnosti, se opravljanje te storitve obdavči v kraju stalne poslovne enote, ki uporablja to storitev.

Za identifikacijo stalne poslovne enote prejemnika, za katero se opravlja storitev, izvajalec preuči naravo in uporabo opravljene storitve. Kadar zaradi narave in uporabe opravljene storitve ni mogoče identificirati stalne poslovne enote, za katero se opravlja storitev, je izvajalec storitev pri identificiranju te stalne poslovne enote še posebej pozoren na to, ali pogodba, naročilnica in identifikacijska številka DDV, ki jo je dodelila država članica prejemnika in mu jo je sporočil prejemnik, identificirajo stalno poslovno enoto kot prejemnika storitve in ali je stalna poslovna enota subjekt, ki plačuje za storitev.

Kadar se opravljanje storitev v skladu s 30. c in 30. d členom ZDDV-1 obdavči v kraju sedeža prejemnika ali, če sedeža nima, v kraju njegovega stalnega ali običajnega prebivališča, izvajalec storitev določi ta kraj na podlagi dejanskih informacij prejemnika, ki jih preveri z običajnimi poslovnimi varnostnimi ukrepi, kot so ukrepi v zvezi s preverjanjem identitete in plačil.

Kadar se storitve iz 30. c in 30. d člena ZDDV-1 opravljajo osebi, ki ni davčni zavezanec, s sedežem v več državah ali s stalnim prebivališčem v eni državi in običajnim prebivališčem v drugi, ima pri določanju kraja opravljanja navedenih storitev prednost kraj, ki najboljšje zagotavlja obdavčitev v kraju dejanske potrošnje.

16. Skupne določbe za določitev statusa, funkcije in kraja sedeža prejemnika (25. člen uredbe)

Pri uporabi pravil v zvezi s krajem opravljanja storitev se upoštevajo zgolj razmere **v trenutku obdavčljivega dogodka**. Kakršne koli naknadne spremembe uporabe prejete storitve ne vplivajo na določitev kraja opravljanja storitve, pod pogojem, da ne prihaja do zlorab.

17. Opravljanje storitev, ki jih urejajo splošna pravila (26., 27., 28. in 29. člen uredbe)

Za nekatere storitve je pojasnjeno, da se za njih uporablja splošno pravilo iz 25. člena ZDDV-1, in sicer:

- transakcija, pri kateri organ odstopi pravice za televizijsko predvajanje nogometnih tekem davčnim zavezancem,
- storitev vložitve zahtevka za vračilo DDV ali prejema vračila DDV iz Direktive Sveta 2008/9/ES z dne 12. februarja 2008 o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici,
- če opravljanje storitev v okviru organiziranja pogrebov predstavlja eno samo storitev (že v 4. členu Uredbe št. 1777/2005 je bilo določeno, da če storitve, opravljene v okviru organiziranja pogrebov, predstavljajo eno samo storitev, spadajo pod splošno pravilo, vendar pa se je z uredbo 2008/8/ES splošno pravilo glede določanja kraja obdavčitve spremenilo),
- storitev prevajanja besedil.

18. Storitve prevajanja, opravljene za osebe, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije (41. člen uredbe)

Opravljanje storitev prevajanja besedil osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Unije, je zajeto v 30. d členu ZDDV-1.

19. Storitve, ki jih opravijo posredniki (30. in 31. člen uredbe)

Storitve posrednikov, ki delujejo v imenu in za račun tretje osebe, v smislu posredovanja pri nastanitvah v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, spadajo v:

- prvi odstavek 25. člena ZDDV-1, če so opravljene za davčnega zavezanca, ki deluje kot tak, ali za pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, vendar se šteje za davčnega zavezanca;
- 26. člen ZDDV-1, če so opravljene za osebo, ki ni davčni zavezanec.

20. Opravljanje storitev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila in podobnih storitev (32. in 33. člen uredbe)

Storitve v zvezi z dostopom do prireditev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila ali podobnih prireditev iz prvega odstavka 29. člena ZDDV-1 zajemajo opravljanje storitev, katerih bistvena značilnost je **odobritev pravice dostopa do prireditev na podlagi vstopnice ali plačila**, vključno s plačilom v obliki abonmaja ali letne kotizacije. Ta določba ureja predvsem naslednje primere:

- (a) pravico dostopa na predstave, gledališke igre, cirkuške predstave, sejme, v zabaviščne parke, na koncerte, razstave in druge podobne kulturne prireditve;
- (b) pravico dostopa na športne prireditve, kot so tekme ali tekmovanja;
- (c) pravico dostopa na izobraževalne in znanstvene prireditve, kot so konference in seminarji.

Prireditve tako pomeni »enkratni« dogodek in je ožji pojem kot aktivnost, ki je ponavljajoč dogodek (npr. obisk fitnes-a, tečaj lončarstva). Tečajji, izpopolnjevanja ter šolanja običajno niso organizirana v obliki prireditev (»enkratni dogodek«), zato se, če ne gre za prireditve, ne uporabi

določba 29. člena ZDDV-1. Podobno velja glede družabnih in poslovnih srečanj, pri katerih se, če gre za prireditve, uporabi 29. člen ZDDV-1.

Pomožne storitve pa so storitve, ki so povezane z vstopnino na prireditve kot npr. uporaba garderobe ali toalete, ne vključujejo pa posredovanja pri prodaji vstopnic.

Pomožne dejavnosti iz prvega odstavka 29. člena ZDDV-1 vključujejo storitve, neposredno povezane z dostopom do prireditev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, razvedrila ali podobnih prireditev, ki se proti ločenemu plačilu nudijo osebi, udeleženi na prireditvi. Te pomožne storitve zajemajo predvsem uporabo garderob ali sanitarnih prostorov, ne vključujejo pa samih posredniških storitev, povezanih s prodajo vstopnic.

21. Opravljanje pomožnih prevoznih storitev ter cenitev in delo na premočninah (34. člen uredbe)

Kraj opravljanja storitev osebi, ki ni davčni zavezanec, kadar davčni zavezanec le sestavi razne dele naprave, ki mu jih je v celoti dobavil njegov naročnik, se določi v skladu s tretjim odstavkom 29. člena ZDDV-1, razen če blago, ki se sestavlja, postane del nepremičnine (v tem primeru se kraj opravljanja storitev določi v skladu s 27. členom ZDDV-1). Tako se pri npr. storitvah montaže in instalacije strojev, kot je postavljanje dvigal ali klimatizacije, kadar predstavlja del storitve vključitev strojev v strukturo zgradbe, šteje kraj opravljene storitve, povezane z nepremičnino, kraj, kjer nepremičnina leži.

22. Opravljanje restavracijskih storitev in storitev cateringa na prevoznih sredstvih (35., 36. in 37. člen uredbe)

Del prevoza potnikov v Uniji iz 30. a člena ZDDV-1 se določi na podlagi potovanja prevoznega sredstva in ne na podlagi potovanja, ki ga zaključi vsak posamezen potnik.

Kadar se restavracijske storitve in storitve cateringa opravljajo med delom prevoza potnikov v Uniji, je navedeno opravljanje storitev zajeto s 30. a členom ZDDV-1.

Kadar se restavracijske storitve in storitve cateringa opravljajo zunaj takšnega dela prevoza, vendar na ozemlju države članice ali tretje države ali tretjega ozemlja, pa je navedeno opravljanje storitev zajeto v 30. členu ZDDV-1.

Kraj opravljanja restavracijske storitve oziroma storitve cateringa, ki se izvaja v Uniji ter deloma na delu prevoza potnikov v Uniji in deloma zunaj takšnega dela prevoza, vendar na ozemlju države članice, se v celoti določi glede na veljavna pravila za določanje kraja opravljanja na začetku opravljanja restavracijske storitve ali storitve cateringa.

23. Dajanje prevoznega sredstva v najem (38., 39. in 40. člen uredbe)

»Prevozno sredstvo« iz 30. b in 30. d člena ZDDV-1 vključuje vozila z motorjem ali brez njega ter drugo opremo in naprave, namenjene prevozu oseb ali predmetov iz enega kraja v drugega, ki jih lahko vlečejo ali potiskajo vozila ter so običajno narejeni in dejansko pripravljeni, da se uporabijo za prevoz.

Prevozna sredstva so zlasti naslednja vozila:

- (a) kopenska vozila, kot so avtomobili, motorji, kolesa, tricikli in bivalne prikolice;
- (b) prikolice in polprikolice;
- (c) železniški vagoni;
- (d) plovila;
- (e) letala;
- (f) vozila, posebej narejena za prevoz bolnih ali poškodovanih oseb;
- (g) kmetijski traktorji in druga kmetijska vozila;
- (h) invalidski vozički na lastni ali elektronski pogon.

Prevozna sredstva niso vozila, namenjena za stacionarno uporabo, in zabojniki.

Za namene uporabe 30. b člen ZDDV-1 se trajanje stalne posesti ali uporabe prevoznega sredstva, ki je predmet najema, določi s pogodbo med sodelujočima strankama. Pogodba služi kot domneva, ki jo lahko ovrže vsako dejstvo ali zakonodaja, da se določi dejansko trajanje stalne posesti ali uporabe. Prekoračitev pogodbenega obdobja kratkoročnega najema zaradi višje sile ne vpliva na določitev trajanja stalne posesti ali uporabe prevoznega sredstva.

Če je isto prevozno sredstvo bilo najeto z zaporednimi pogodbami med istimi strankami, je trajanje teh pogodb trajanje stalne posesti ali uporabe prevoznega sredstva v okviru vseh pogodb skupaj. Pogodba in njena podaljšanja štejejo za zaporedne pogodbe. Vendar trajanje kratkoročne oziroma kratkoročnih najemnih pogodb, sklenjenih pred pogodbo, ki se šteje za dolgoročno, ni vprašljivo, pod pogojem, da ne prihaja do zlorab. Zaporedne najemne pogodbe med istimi strankami za različna prevozna sredstva se, razen v primeru zlorab, ne štejejo za zaporedne pogodbe.

Kraj, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago prejemniku, je kraj, kjer preide v fizično posest prejemniku ali tretji osebi na njegov račun.

24. Davčna osnova pri plačilu s kreditno ali debetno plačilno kartico (42. člen uredbe)

Kadar dobavitelj blaga ali storitev kot pogoj za sprejetje plačila s kreditno ali debetno plačilno kartico zahteva, da naročnik njemu ali drugemu podjetju izplača določeno vsoto, in kadar skupni znesek, ki ga izplača naročnik, ostane nespremenjen ne glede na način plačila, je ta znesek sestavni del davčne osnove za dobavo blaga ali storitev.

Navedeno pomeni, da se morebitna zaračunana provizija všteva v davčno osnovo za dobavo blaga ali storitev, od katere je treba obračunati DDV.

25. »Počitniške nastanitve« (43. člen uredbe)

»Počitniške nastanitve« iz točke 13 Priloge I ZDDV-1 vključujejo šotore, bivalne prikolice ali avtodome, ki se nahajajo v kampih in se uporabljajo za bivanje.

26. Storitve poklicnega usposabljanja (44. člen uredbe)

Dejavnosti poklicnega usposabljanja ali preusposabljanja iz 8. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 vključujejo izobraževanje, ki je neposredno povezano s poklicem ali stroko, pa tudi izobraževanje, usmerjeno v pridobivanje ali posodabljanje znanja za poklicne namene, ne glede na dolžino usposabljanja ali preusposabljanja.

Oprostitve poklicnega usposabljanja ali prekvalifikacij iz navedene točke zakona se nanašajo zgolj na poklicno izobraževanje in usposabljanje, ne pa tudi na izobraževanje in usposabljanje v najširšem smislu.

27. Oproščene finančne storitve (45. člen uredbe)

Oprostitev iz 4. d točke 44. člena ZDDV-1 ne velja za platinaste zlatnike.

28. Oprostitev pri uvozu (46. člen uredbe)

Na podlagi 12. točke prvega odstavka 50. člena ZDDV-1 so plačila DDV oproščene storitve v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost teh storitev vključena v davčno osnovo v skladu s točko b) drugega odstavka 38. člena ZDDV-1.

Navedena oprostitev zajema tudi prevozne storitve, opravljene pri spremembi stalnega prebivališča.

29. Oprostitve pri izvozu (47. člen uredbe)

Blago, ki ga kupec odpelje iz Unije in ki ga osebe, ki niso fizične osebe, kot so osebe javnega prava in združenja, uporabljajo za opremljanje ali oskrbovanje prevoznih sredstev, ki služijo v namene, ki niso namenjeni dejavnosti, so izključene iz oprostitve davka na izvozne transakcije.

Izraz »prevozna sredstva za zasebno rabo« iz točke b) prvega odstavka 52. člena ZDDV-1 zajema prevozna sredstva, ki jih za neposlovne namene uporabljajo osebe, ki niso fizične osebe, kot npr. osebe javnega prava iz petega odstavka 5. člena ZDDV-1 in združenja.

30. Oprostitve za izvoz blaga v potnikovi osebni prtljagi (48. člen uredbe)

Pri dobavi blaga, ki se prevaža v osebni prtljagi potnikov, se prag 50 evrov, ki je pogoj za oprostitve te dobave blaga, opravi na podlagi fakturirane vrednosti. Skupna vrednost različnega blaga se lahko uporablja le, če je vse to blago vključeno na istem računu, ki ga je istemu kupcu izdal isti davčni zavezanec, ki dobavlja to blago.

31. Oprostitve za nekatere transakcije, ki se obravnavajo kot izvoz (49., 50. in 51. člen uredbe)

Oprostitve iz 54. člena ZDDV-1 se uporabljajo tudi za storitve, ki jih zajema posebna ureditev za elektronsko opravljene storitve.

Organ, ki bo ustanovljen na podlagi pravnega okvira za Konzorcij evropske raziskovalne infrastrukture (ERIC), se mora za namene oprostitve DDV šteti za mednarodni organ, kadar izpolnjuje pogoje, navedene v uredbi.

Dobava blaga in opravljanje storitev v okviru diplomatske in konzularne ureditve, za priznane mednarodne organe ali nekatere oborožene sile je oproščeno DDV, ob upoštevanju določenih omejitev in pogojev. Da bi davčni zavezanec, ki opravlja takšne dobave iz druge države članice, lahko ugotovil, da so pogoji in omejitve za to oprostitve izpolnjeni, je uvedeno potrdilo o oprostitvi, ki je Priloga II uredbe.

32. Odbitek DDV in elektronski uvozni dokumenti (52. člen uredbe)

Izraz »uvozni dokument« zajema elektronske različice teh dokumentov, pod pogojem, da omogočajo nadzor nad izvrševanjem pravice do odbitka. Za uveljavljanje pravice do odbitka so torej sprejemljivi elektronski uvozni dokumenti, če izpolnjujejo iste zahteve kot dokumenti v papirni obliki.

33. Obveznost davčnih zavezancev in nekaterih oseb, ki niso davčni zavezanci (53. in 54. člen uredbe)

V skladu s četrtim odstavkom 76. člena ZDDV-1 se za namene uporabe tega člena davčni zavezanec, ki ima stalno poslovno enoto v Sloveniji, šteje za davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) davčni zavezanec opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije;
- b) poslovna enota, ki jo ima davčni zavezanec na ozemlju Slovenije, ne sodeluje pri dobavi tega blaga ali opravljanju teh storitev.

Pri uporabi navedene zakonske določbe se upošteva le stalna poslovna enota davčnega zavezanca z dovolj stalnimi in ustrezno strukturiranimi človeškimi in tehničnimi viri, da lahko dobavi blago ali storitve, pri katerih sodeluje.

Kadar ima davčni zavezanec stalno poslovno enoto na ozemlju Slovenije (kjer je plačnik DDV), se šteje, da ta poslovna enota ne sodeluje pri dobavi blaga ali storitev v smislu b) točke četrtega odstavka 76. člena ZDDV-1, razen če davčni zavezanec uporablja tehnične in človeške vire

navedene stalne poslovne enote za transakcije, povezane z dobavo tega blaga ali teh storitev pred ali med obdavčljivim dobavljanjem blaga ali opravljanjem storitev v Sloveniji.

Kadar se viri stalne poslovne enote uporabljajo samo za administrativno podporo, kot so računovodstvo, izdajanje računov in pobiranje dolgov, se ne šteje, da se uporabljajo za dobavljanje blaga ali storitev, razen če se dokaže nasprotno.

Če je izdan račun s slovensko identifikacijsko številko DDV, kjer je stalna poslovna enota, se šteje, da je navedena stalna poslovna enota sodelovala pri dobavi blaga ali storitev v Sloveniji, razen če se dokaže nasprotno.

Četrty odstavek 76. člena ZDDV-1 se ne uporablja za davčnega zavezanca, ki ima sedež svoje dejavnosti v Sloveniji, kjer mora plačati DDV, ne glede na to, ali navedeni sedež dejavnosti vpliva na dobavo blaga ali opravljanje storitev tega davčnega zavezanca v Sloveniji.

34. Sporočanje identifikacijske številke (55. člen uredbe)

Vsak davčni zavezanec mora zaradi pravičnejšega obračunavanja davka pri nekaterih obdavčljivih transakcijah sporočiti svojo identifikacijsko številko DDV, takoj ko jo pridobi.

Če je davčni zavezanec identificiran za namene DDV *le* zaradi sprejemanja storitev iz drugih držav članic ali opravljanja storitev v druge države članice, mu v primeru pridobitve blaga znotraj Unije dobavitelju blaga ni treba sporočiti te identifikacijske številke.

Če pa dobavitelju blaga sporoči svojo identifikacijsko številko za DDV, se v skladu s 4. členom uredbe šteje, da se je odločil za obračun DDV za te transakcije.

35. Investicijsko zlato (56. in 57. člen uredbe)

Da se zagotovi enaka obravnava gospodarskih subjektov, so določene teže investicijskega zlata in skupen datum za določitev cene ter tržne vrednosti zlatih kovancev na odprtem trgu (1. aprila vsako leto),

36. Posebna ureditev za davčne zavezance brez sedeža, ki opravljajo elektronske storitve (58. – 63. člen uredbe)

Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža v Uniji in ki opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci ter imajo sedež ali prebivališče v Uniji, se uporablja pod določenimi pogoji. Če je izpolnjeno vsaj eno izmed meril iz 126. člena ZDDV-1, država članica identifikacije tega davčnega zavezanca izključi iz posebne evidence.

Jasno je opredeljen tudi način zajemanja podatkov v posebnem obračunu in način vračila DDV v primerih uporabe te posebne ureditve.

16.0 ZAKON O DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST – NOV 66. a ČLEN (Uradni list RS, št. 18/11)

V Uradnem listu RS št. 18/11 je bil dne 15. 3. 2011 objavljen Zakon o dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1D, s katerim je dodan nov 66. a člen zakona. Ta zakon predstavlja podporo ukrepom, določenim v [Zakonu o preprečevanju zamud pri plačilih – ZPreZP](#), ki je tudi objavljen v Uradnem listu RS št. 18/11.

ZDDV-1D je začel veljati 16. 3. 2011, ne uporablja pa se za račune, izdane pred uveljavitvijo tega zakona. Določbe ZDDV-1D se nanašajo le na uveljavljanje odbitka DDV pri neplačanih

računih, ki jih je izdal davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV v Sloveniji.

V nadaljevanju pojasnjujemo določbe novega 66. a člena in kazenske določbe, povezane s tem členom.

Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, ki dobavitelju v roku, določenim z zakonom, ki ureja preprečevanje zamud pri plačilih (ZPreZP), računa ne plača ali ga plača le delno in **ki je od neplačanega računa že uveljavil odbitek DDV**, mora povečati svojo davčno obveznost v višini uveljavljenega zneska odbitka DDV po tem računu, ki je sorazmeren z neporavnanim delom obveznosti. Davčno obveznost mora povečati v davčnem obdobju, v katerem je glede na določbe ZPreZP nastopila zamuda, in sicer tako, da zmanjša znesek odbitka DDV.

V primeru, da davčni zavezanec zamuja s plačilom računa ali ga plača le delno, **ni pa še uveljavil odbitka DDV po tem računu**, ne sme uveljaviti odbitka DDV, ki je sorazmeren z neporavnanim delom obveznosti, niti v davčnem obdobju, v katerem je potekel rok za plačilo računa, niti v kasnejših obdobjih.

Ko davčni zavezanec naknadno v celoti ali delno plača račun, lahko uveljavi odbitek DDV po tem računu v davčnem obdobju, v katerem je poravnal obveznost, in sicer v delu, ki se nanaša na poravnani del obveznosti.

Davčni zavezanec mora ob predložitvi obračuna DDV davčnemu organu v elektronski obliki podati informacijo o neuveljavljanju odbitka DDV, o povečanju ali zmanjšanju odbitka DDV. To bo davčnim zavezancem prek sistema eDavki omogočeno pri oddaji obračuna za posamezno davčno obdobje, in sicer bodo v obrazcu DDV-O na voljo dodatna polja, v katera bo davčni zavezanec vpisal skupen (kumulativen) znesek neuveljavljenega, povečanega ali zmanjšane odbitka DDV. Ker bodo ta dodatna polja za podajanje informacije o odbitku DDV po 66. a členu zakona le informativne narave, bo moral davčni zavezanec te podatke vključiti tudi v polji 41 oziroma 42 obrazca DDV-O. Podatki v teh dodatnih poljih bodo lahko zaradi napak iz preteklih obdobj tudi negativni. Glede popravkov teh podatkov iz preteklih davčnih obdobj v tekočem obračunu in kaznovanja oziroma nekaznovanja zaradi prekrška velja enako kot za ostale popravke napak iz preteklih davčnih obdobj, ki jih davčni zavezanec vključi v tekoči obračun.

Za primere, ko davčni zavezanec ne bo povečal davčne obveznosti v višini uveljavljenega odbitka DDV po neplačanih računih ali ne bo predložil podatkov o povečanju davčne obveznosti, neuveljavljenem DDV in naknadni uveljavitvi odbitka DDV, je predpisana tudi kazenska določba. Davčni zavezanec je v tem primeru odgovoren za hujši davčni prekršek.

Ukrep iz prvega odstavka 66. a člena ZDDV-1 pa se ne nanaša na račune, na podlagi katerih davčni zavezanec prijavi denarne obveznosti v sistem večstranskega pobota v skladu z ZPreZP, niti na račune, na katere se prej navedeni zakon ne nanaša.

Če davčni zavezanec – dolжник denarno obveznost po nastanku zamude prijavi v prvi krog obveznega večstranskega pobota pri upravljavcu sistema obveznega večstranskega pobota, ki sledi datumu nastanka zamude, mu davčno obveznost v višini uveljavljenega zneska odbitka DDV po tem računu ni treba povečati oziroma lahko še neuveljavljeni odbitek DDV po tem računu uveljavlja, ne glede na to, da računa ni plačal oziroma ga je plačal le delno.

Davčno obveznost po računu oziroma odbitek DDV po računu, ki je bil prijavljen v prvi krog sistema obveznega večstranskega pobota, pa v prvem krogu ni bil pobotan ali je bil pobotan le delno, ni treba povečati oziroma se odbitek DDV lahko v celoti uveljavi.

Če davčni zavezanec – dolžnik denarne obveznosti po nastanku zamude ne prijavi v prvi krog obveznega večstranskega pobota, se upoštevajo določbe prvega odstavka 66.a člena ZDDV-1, kar pomeni, da mora davčni zavezanec povečati davčno obveznost oziroma nima pravice uveljaviti odbitek DDV. Iz navedenega izhaja, da mora davčni zavezanec v primeru, če denarno obveznost ne prijavi v prvi krog po nastanku zamude, ampak šele v naslednji krog, povečati svojo davčno obveznost oziroma nima pravice do uveljavljanja odbitka DDV in o povečanju DDV podati informacijo na prej opisan način.

V skladu z drugim odstavkom 16. člena ZPreZP dolžnik ni dolžan v obvezni večstranski pobot prijaviti denarne obveznosti:

- katere plačilo je zavarovano z instrumenti za zavarovanje plačil, razen denarnih obveznosti, ki izvirajo iz menic, za katere se v 18. členu tega zakona zahteva prijava v večstranski pobot,
- v zvezi s katero poteka spor pri pristojnem sodišču ali v zvezi s katero poteka izvršilni postopek.

V primerih iz drugega odstavka 16. člena ZPreZP se določbe prvega odstavka 66.a člena ZDDV-1 glede obveznosti povečanja davčne obveznosti oziroma neuveljavljanja odbitka DDV ne uporabljajo.

ZPreZP v 3. odstavku 1. člena določa, da se ta zakon ne uporablja, če je bil nad dolžnikom začet postopek zaradi insolventnosti v skladu z zakonom, ki ureja postopke zaradi insolventnosti.

Iz navedenega izhaja, da mora davčni zavezanec začasno povečati svojo davčno obveznost oziroma začasno ne sme uveljavljati odbitka DDV le v primeru nastanka zamude pri plačilu računa in neprijave obveznosti po tem računu v prvi krog sistema obveznega večstranskega pobota. Kot je bilo že navedeno, je določena izjema za dolžnika, nad katerim je bil začet postopek zaradi insolventnosti.

Določbe glede obveznosti povečanja davčne obveznosti oziroma neuveljavljanja odbitka DDV se tako ne uporabljajo za denarne obveznosti, katere je dolžnik prijavil v prvi krog obveznega večstranskega pobota ter za denarne obveznosti, katere dolžnik v skladu z ZPreZP ni dolžan prijaviti v obvezni večstranski pobot.

17.0 SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 85/10) IN PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 104/10)

V Uradnem listu RS št. 85/10 je bil dne 29. 10. 2009 objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o davku na dodano vrednost, s katerim se **od 1. 1. 2011** dopolnjuje in spreminja vsebina veljavnega Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 10/10 – UPB2).

Spremenjen in dopolnjen je bil tudi Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik, te spremembe in dopolnitve pa so bile objavljene dne 23. 12. 2010 v Uradnem listu RS, št. 104/10.

V Uradnem listu RS št. 110 je bil dne 31. 12. 2010 objavljen Pravilnik o spremembi Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, ki se nanaša le na spremembo 54. b člena. Ta pravilnik le popravlja napako v pravilniku, objavljenem v Uradnem listu RS št. 104/10.

V nadaljevanju najprej pojasnjujemo obsežnejše spremembe in dopolnitve na področju DDV zakonodaje, nato pa še druge spremembe in dopolnitve.

1. Kraj dobave plina in električne energije (22. člen ZDDV-1)

Tudi za uvoz in dobavo zemeljskega plina po plinovodih, ki niso del distribucijskega sistema, in tudi za plinovode transportnega sistema, po katerih potekajo čezmejne transakcije po plinovodih, je kraj dobave tam, kjer ima davčni zavezanec – preprodajalec sedež ali stalno poslovno enoto. Za zemeljski plin, električno energijo ter energijo za ogrevanje in hlajenje, ki se štejejo za blago, je zagotovljena enaka davčna obravnava.

2. Sprememba pri določanju kraja obdavčitve pri storitvah s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prirediteljev (29. člen ZDDV-1)

Sprememba uvaja drugačno obravnavo vstopnin ter ostalih storitev s tega področja. *Opravljanje storitev, vključno s pomožnimi, s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih ali podobnih prirediteljev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh prirediteljev, opravljenih davčnim zavezancem, se obdavči po splošnem pravilu* (to pomeni, da je kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, ki deluje kot tak, kraj, kjer ima ta davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti). *Pri vstopninah za te prireditve in storitvah, ki so z vstopninami povezane, se za kraj opravljanja šteje kraj, kjer prirediteljev dejansko poteka, kadar je prejemnik davčni zavezanec.*

Če pa je prejemnik teh storitev fizična oseba, so obdavčene tam, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

3. Predplačila (33. a člen ZDDV-1, besedilo v celoti preneseno iz 36. c člena pravilnika, ki je črtan)

Določeno je, da mora davčni zavezanec, ki je določen kot plačnik DDV na podlagi 76. a člena ZDDV-1, od danih predplačil obračunati DDV na dan izvršitve predplačila. Prejemnik plačila (izvajalec storitve) v tem primeru ni dolžan obračunati DDV od prejetega plačila. Sprememba ne prinaša vsebinskih sprememb.

4. Sprememba davčne stopnje za stanovanja ((11) in (11a) točka Priloge 1 k ZDDV-1 ter 54. in 54. a člen pravilnika)

S potekom prehodnega obdobja 31. decembra 2010 se odpravlja nižja 8,5 % stopnja DDV od stanovanjskih objektov, ki se ne gradijo in dobavljajo v okviru socialne politike. Tako so od 1. 1. 2011 dalje še naprej po nižji davčni stopnji obdavčena:

- stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh (11. točka Priloge 1 k ZDDV-1) ter
- obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki predstavljajo bistveni del vrednosti,

medtem ko je dobava in gradnja stanovanj, ki niso del socialne politike, obdavčena po splošni davčni stopnji.

Kaj se šteje za stanovanjski objekt, ki je del socialne politike države, z EU predpisi ni opredeljeno, zato vsaka posamezna država članica lahko ta pojem opredeli v svojih predpisih. V skladu s 54. členom pravilnika se za namene DDV šteje, da so del socialne politike tista stanovanja, namenjena za trajno bivanje, katerih površina ne presega 120m² v večstanovanjskih hišah oziroma 250m² uporabne površine stanovanja v individualnih hišah.

Pravilnik nas v 54. členu v zvezi z natančnejšo razmejitvijo enostanovanjskih in večstanovanjskih objektov, vključno z opredelitvijo uporabne površine, napotuje na enotno klasifikacijo vrst objektov (CC-SI). Način določitve uporabne površine je razviden tudi iz metodološkega navodila »Razvrstitev vrste prostorov glede na namen uporabe«, objavljen na spletnih straneh Geodetske uprave Republike Slovenije:

http://www.gu.gov.si/si/zakonodaja_in_dokumenti/materialni_predpisi/zen0/.

V pravilnik je iz [Stanovanjskega zakona – SZ-1](#) v celoti prenesena opredelitev stanovanjskih stavb za posebne namene, vendar pa v zvezi z določanjem davčne stopnje ne gre za vsebinsko spremembo.

Če so stanovanja ali drugi objekti, ki so del socialne politike, sestavni del poslovnih stavb ali stanovanj, od katerih se v skladu z 11. točko priloge I k ZDDV-1 nižja stopnja DDV ne uporablja, se nižja stopnja uporabi v pripadajočem deležu.

V skladu z novim 54. a členom pravilnika se DDV po nižji stopnji obračunava od obnove in popravil stanovanjskih objektov ali njim pripadajočih delov, ki niso del socialne politike, kadar so zaračunani neposredno investitorju, in se te storitve uvrščajo pod šifro F/GRADBENIŠTVO standardne klasifikacije dejavnosti, razen novogradnja.

Če v vrednosti obnove in popravil teh stanovanj vrednost dobavljenih materialov presega 50 % celotne vrednosti opravljene storitve brez DDV, se šteje, da gre za dobavo blaga in ne za opravljanje storitev obnove in popravil. *Vendar se to pravilo upošteva le za namene določitve davčne stopnje, ne pa tudi za določitev kraja obdavčitve.*

Tako se po 1. 1. 2011 še naprej od storitev obnove in popravil *vseh stanovanj* obračunava DDV po nižji davčni stopnji, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- storitve so zaračunane neposredno investitorju,
- gre za storitve, ki se uvrščajo pod šifro F/GRADBENIŠTVO standardne klasifikacije dejavnosti,
- pri stanovanjih, ki *niso* del socialne politike, pa je pomembno še, da
 - ne gre za storitve novogradnje in
 - da vrednost dobavljenih materialov ne presega 50 % celotne vrednosti opravljene storitve brez DDV.

5. Oproščene poštno storitve (17. točka prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 in 70. a člen pravilnika ter 5. točka 44. člena ZDDV-1)

Vključena je oprostitvev plačila DDV od univerzalnih poštnih storitev. Kot univerzalna storitev v skladu s 3. členom Zakona o poštnih storitvah se izvajajo naslednje poštno storitve: sprejem, usmerjanje, prevoz in dostava poštnih pošiljk do mase 2 kg, sprejem, usmerjanje, prevoz in dostava poštnih paketov do mase 10 kg, storitev priporočene in vrednostne poštno pošiljke in prenos poštnih pošiljk za slepe in slabovidne.

V zakon je vključena tudi oprostitvev plačila DDV od dobave poštnih znamk po nominalni vrednosti, ki se v Sloveniji uporabljajo kot plačilo za navedene poštno storitve. S tem je opravljena dokončna uskladitev z določbama Direktive Sveta 2006/112/ES, ki države članice zavezuje, da v zvezi z navedenimi storitvami in poštnimi znamkami določijo oprostitvev plačila DDV.

6. Postopek 42 – oprostitev pri uvozu blaga, če gre blago v drugo državo članico (50. člen ZDDV-1; 3., 80., 131., 154. in 159. člen pravilnika)

V zakonu so določeni pogoji za uporabo oprostitve DDV pri uvozu blaga, ki mu sledi dobava ali prenos blaga znotraj Skupnosti. Gre za poenostavljen postopek za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, da mu v trenutku uvoza blaga v Slovenijo ni treba plačati DDV od uvoza blaga, če lahko dokaže, da bo to blago prepeljano prejemniku iz druge države članice. Po splošni ureditvi bi namreč moral tak davčni zavezanec obračunati DDV od uvoza blaga, ki bi ga uveljavljal kot odbitek DDV in zahteval vračilo po obračunu DDV. Pri dobavi ali prenosu tega blaga v drugo državo članico pa bi uveljavljal oprostitev plačila DDV od dobave blaga v drugo državo članico. *Uvoznik, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v drugi državi članici, mora v trenutku uvoza pristojnemu carinskemu organu zagotoviti dokazilo, da je uvoženo blago namenjeno, da se odpelje ali odpošlje iz Slovenije v drugo državo članico, svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji, ali identifikacijsko številko za DDV svojega davčnega zastopnika, ki je dolžan plačati DDV, ter identifikacijsko številko za DDV prejemnika blaga, ki mu je blago dobavljeno, izdano v državi članici, ali svojo identifikacijsko številko za DDV, izdano v državi članici, v kateri se odpošiljanje konča.*

7. Odbitek DDV pri nepremičninah, namenjenih za poslovne in neposlovne namene (nov 63. a člen ZDDV-1)

Nov 63. a člen ZDDV-1 pojasnjuje uveljavljanje pravice do takojšnjega odbitka za nabavo nepremičnine in z nepremičnino povezanih izdatkov, ki je namenjena tako poslovni kot neposlovni rabi. Določba sledi temeljnemu pravilu glede pravice do odbitka DDV, in sicer da ta pravica velja samo, če davčni zavezanec uporablja blago in storitve za poslovno dejavnost.

V skladu s to določbo bo davčni zavezanec začetni odbitek določil sam glede na njegovo predvideno uporabo nepremičnine za poslovno ali neposlovno rabo, pri čemer pa bo moral v okviru poslovne rabe razlikovati še med transakcijami, pri katerih DDV lahko odbije, in transakcijami, pri katerih DDV ne sme odbiti.

Če se bo delež uporabe nepremičnine pozneje spremenil, se bo popravek opravil na način, kot določajo členi glede popravka prvotnega odbitka DDV, popravka odbitka DDV pri osnovnih sredstvih in prodaje osnovnih sredstev v obdobju popravkov (68., 69. in 70. člen ZDDV-1).

8. Črtanje 71. člena ZDDV-1

S črtanjem tega člena se upošteva praksa izvajanja glede priznavanja pravice do odbitka DDV pred identifikacijo za namene DDV, kar zadeva že kupljena osnovna sredstva in zaloge blaga, ki jih bo davčni zavezanec uporabil za opravljanje dejavnosti, od katere bodo morali obračunavati DDV. Pravica do odbitka DDV se tako lahko prizna tudi davčnemu zavezancu, ki se (še) ni dolžan identificirati za namene DDV, ker še ne dosega praga za obvezno identifikacijo (če bo davčni organ po natančnem pregledu vseh okoliščin ugotovil, da so izpolnjeni vsi predpisani pogoji za odbitek DDV ter, da davčni zavezanec ni deloval z goljufivim namenom).

9. Davčni zastopnik kot plačnik DDV (drugi odstavek 76. člen ZDDV-1)

V primerih, *ko je plačnik DDV na podlagi 1. do 5. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 davčni zavezanec, ki ima sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, mora tak davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV*, razen v primeru, ko tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Unije, in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci. Tak davčni zavezanec ne more imenovati davčnega zastopnika.

10. Uporaba mehanizma obrnjene davčne obveznosti za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov (nova e točka 76. a člena ZDDV-1)

Predvidena je možnost za začasno (do 30. junija 2015) uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti za prenos pravic do emisije toplogrednih plinov, na podlagi katerega mora DDV namesto dobavitelja plačati prejemnik storitev. Dobavitelj kupcem, ki so zavezanci za DDV, ne zaračuna DDV, pač pa mora DDV obračunati in plačati kupec. V kolikor so kupci davčni zavezanci s polno pravico do odbitka, DDV prijavijo in odbijejo istočasno, ne da bi ga dejansko plačali državi ter tako tudi ne zahtevajo vračila DDV, zato je teoretična možnost goljufije odpravljena. Po veljavni ureditvi mora namreč DDV obračunati dobavitelj, ki pa v primerih goljufij izgine in ne plača DDV v proračun, kupcu pa pusti veljaven račun, na podlagi katerega si le ta odbija vstopni DDV.

11. Uporaba instituta solidarne odgovornosti (76. b člen ZDDV-1)

Solidarna odgovornost je bila v ZDDV-1 uvedena z novelo ZDDV-1, ki je začela veljati 1. januarja 2010. Institut solidarne odgovornosti omogoča, da v določenih primerih za plačilo DDV poleg dobavitelja blaga oziroma storitev odgovarja tudi oseba, ki ji je bilo dobavljeno blago oziroma za katero je bila opravljena storitev.

S popravkom besedila prvega odstavka 76. b člena ZDDV-1 se natančneje določa, da sta za plačilo DDV odgovorna tako dobavitelj kot kupec, če iz objektivnih okoliščin izhaja, da sta vedela oziroma bi morala vedeti, da sodelujeta pri transakcijah, katerih namen je izogibanje plačilu DDV.

Noveliran prvi odstavek 76. b člena ZDDV-1 ne nalaga davčnim zavezancem solidarne odgovornosti za ves neplačani DDV davčnega zavezanca iz kateregakoli posla takega davčnega neplačnika. S popravkom besedila prvega odstavka se le natančneje določa, da sta za plačilo DDV odgovorna tako dobavitelj kot kupec, saj so bile v praksi ugotovljene zlorabe sistema DDV. Vsebinsko dejansko ni nobene spremembe:

- dobavitelj je tako ali tako odgovoren v prvi vrsti,
- kupec pa, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

Noveliran drugi odstavek 76. b člena ZDDV-1 pa pomeni vsebinsko spremembo, saj je sedaj določeno, da mora davčni organ obvestiti davčnega zavezanca o svoji ugotovitvi, da je dobava blaga ali storitev sestavni del transakcij, katerih namen je izogibanje plačilu davka, medtem ko je do sedaj davčni organ o tem obveščal po svoji presoji.

Druge spremembe zakona

- V celotnem zakonu se posledično zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe, ki spreminja Pogodbo o Evropski uniji in Pogodbo o ustanovitvi Evropske Skupnosti, beseda »Skupnost« nadomešča z besedo »Unija«.
- Davčna osnova pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo začasno izvoženo iz Unije na oplemenitenje na podlagi pogodbe o oplemenitenju, potem, ko je bilo zunaj Unije popravljeno, predelano, obdelano oziroma obnovljeno za račun izvoznika, je vrednost popravila, predelave, obdelave oziroma obnove, **če je prejemnik blaga oseba, ki je začasno izvozila blago**. Ne gre za vsebinsko spremembo, je pa jasneje zapisano, da je zagotovljena enaka DDV obravnava teh transakcij ne glede na to, da je oplemenitenje opravljeno na ozemlju Slovenije ali zunaj Unije.
- Skupna podjetja, katerih naloga je izvajanje politike Unije, se pri uvozu blaga obravnavajo enako kot mednarodne organizacije (6. a in 7. točka 50. člen ZDDV-1).

Določa se tudi oprostitev plačila DDV za dobave blaga ali storitev skupnim podjetjem, katerih naloga je izvajanje politike Unije (aa) točka prvega odstavka 54. člen ZDDV-1).

- Pri vračilih DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji (davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi), se dodaja možnost izdaje odločbe s skrajšano obrazložitvijo. Ta možnost se lahko uporabi tako v primerih, ko se zahtevku za vračilo DDV v celoti ugodi, kot tudi v primerih, če se zahtevek zavrne ali delno zavrne.
- Novost je tudi, da se uporaba 76. a člena ZDDV-1 v zvezi z dobavami odpadkov omeji na dobave in predelave odpadkov iz železnih in barvnih kovin.
- Predpisana je elektronska predložitev zahtevka za izdajo identifikacijske številke za namene DDV (78. člen ZDDV-1).
- Davčnega zavezanca se kaznuje za hujši prekršek tudi, če ne predloži obračuna na predpisan način, to je elektronsko (do sedaj le v primerih, če ni predložil, ni predložil v predpisanem roku ali v obračunu ni izkazal predpisanih podatkov).
- Pri popravljanju davčne osnove v tekočem obračunu DDV zaradi popravka napake iz obračuna DDV za preteklo davčno obdobje se ne obračunavajo zamudne obresti, temveč obresti, ki se obračunavajo v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek za samoprijavo.
- Podaljšan je rok za oddajo zahtevkov za vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici za leto 2009, in sicer do 31. 3. 2011.
- Vključeni so tudi nekateri tehnični in redakcijski popravki.

Druge spremembe pravilnika

- **Črtan 33. a člen pravilnika:**

Slovenski davčni zavezanec, ki je prejemnik storitve od davčnega zavezanca iz druge države članice in izvrši predplačilo, od danega predplačila *ne obračuna DDV*. Prav tako slovenski davčni zavezanec, ki opravlja storitve davčnemu zavezancu, ki deluje kot tak v drugi državi članici, in prejme predplačilo, od prejetega plačila *ne obračuna DDV* (kraj opravljanja storitve je sedež prejemnika), prav tako *o prejetem predplačilu ne poroča v RP-O*. Dopolnjeno je navodilo za izpolnjevanje rekapitulacijskega poročila (v rekapitulacijsko poročilo se ne vpisujejo vrednosti prejetih predplačil za dobave blaga in storitev davčnim zavezancem v druge države članice).

- **Dodan drugi odstavek 34. člena pravilnika:**

Dodana je pojasnjevalna določba glede obveznosti obračuna DDV za primere, ko se vračljiva embalaža vodi evidenčno, in pride do prekinitve poslovnega sodelovanja med dobaviteljem blaga v vračljivi embalaži in uporabnikom ali uporabniki (npr. zaradi likvidacije, stečaja, prenehanja poslovanja, uničenja vračljive embalaže itd.), ne da bi bila vračljiva embalaža vrnjena. V teh primerih nastane obveznost obračuna DDV najpozneje zadnji dan davčnega obdobja, v katerem pride do prekinitve poslovnega sodelovanja.

- **Sprememba drugega odstavka 57. člena pravilnika:**

Z dodanim besedilom je dodatno pojasnjeno, da se DDV od uporabe športnih objektov ne obračunava po nižji davčni stopnji, če upravljavec športnega objekta športni objekt za plačilo oddaja davčnim zavezancem, ki športni objekt uporabljajo za nadaljnje trženje.

- **Sprememba prvega odstavka 107. člena pravilnika:**

Sprememba prvega odstavka 107. člena pravilnika je redakcijske narave, in sicer gre za poenotenje izraza »upravljavec nepremičnin«, ki je uporabljen tudi v tretjem odstavku 127.a člena pravilnika.

- **Sprememba prvega odstavka 108. člena pravilnika:**

V skladu s spremembo prvega odstavka 108. člena pravilnika mora davčni zavezanec dobavitelja obvestiti o zmanjšanju odbitka DDV v tistem davčnem obdobju, v katerem je odbitek DDV dejansko popravil, zmanjšal. Davčni zavezanec je dolžan zmanjšati odbitek DDV v tistem davčnem obdobju, v katerem prejme zahtevo dobavitelja.

- **Sprememba tretjega odstavka 127. a člena pravilnika:**

Določba prvega odstavka tega člena (plačnik DDV na podlagi 76. a člena ZDDV-1) se ne nanaša na davčnega zavezanca, ki naroča blago in storitve iz 76. a člena ZDDV-1 preko upravljavcev nepremičnin, ki delujejo v njegovem imenu in za njegov račun.

Krog davčnih zavezancev, ki jim ni treba obračunati in plačati DDV od prejetega blaga ali opravljenih storitev iz 76. a člena ZDDV-1, ker naročajo blago in storitve iz 76. a člena ZDDV-1 preko oseb, ki delujejo v njihovem imenu in za njihov račun, je zožan zgolj na primere upravljavcev nepremičnin.

- **Sprememba (črtanje) 128. a člena pravilnika:**

Določba tega člena je sedaj v celoti zajeta v drugem odstavku 77. člena ZDDV-1, zato v pravilniku ni več potrebna.

- **Spremembe 129. in 133. člena pravilnika:**

Spremembe 129. in 133. člena pravilnika predstavljajo uskladitev s spremembo 78. člena ZDDV-1, na podlagi katere je določeno elektronsko predlaganje zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec v skladu s temi spremembami pravilnika elektronsko vloži zahtevek na obrazcu DDV-P2 oziroma DDV-P3.

- **Sprememba tretjega odstavka 132. člena pravilnika:**

Davčnemu zavezancu, ki se je identificiral za namene DDV ker opravlja storitve iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 na ozemlju druge države članice ali ker prejema storitve iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 od davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža v Sloveniji, in ki ne namerava več opravljati oziroma prejemati teh storitev, preneha identifikacija za namene DDV na njegovo zahtevo.

- **Sprememba 136. člena pravilnika:**

V skladu s spremembo tega člena pravilnika se pogoji glede predhodno sklenjenega pisnega dogovora za izdajo računa v imenu in za račun dobavitelja nanašajo zgolj na dobavitelja in kupca, ne pa na tretjo osebo. V skladu z 81. členom ZDDV-1 lahko račun v imenu in za račun dobavitelja izda tudi tretja oseba, pravilnik pa s spremembo tega člena ne določa več obveznosti predhodne sklenitve pisnega dogovora s tretjimi osebami.

Pravilnik v spremenjenem petem odstavku 136. člena določa še, da je lahko pri odkupu vračljive embalaže račun izdan v imenu in za račun uporabnika, identificiranega za namene DDV, brez predhodno sklenjenega pisnega dogovora.

- **Sprememba drugega odstavka 144. člena pravilnika:**

Spremeni se rok, do katerega ni treba, da davčni zavezanec izda račun za prejeto predplačilo. Če izda račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev do roka za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje, v katerem je prejel predplačilo, mu ni treba izdati računa za predplačilo.

- **Sprememba 156. člena pravilnika:**

Dodan je nov šesti odstavek, ki določa, da se davčnemu zavezancu, ki se mu med letom spremeni davčno obdobje iz trimesečnega v mesečno, zaradi opravljanja transakcij znotraj Unije, za katere je dolžan predlagati rekapitulacijsko poročilo, v naslednjem tekočem koledarskem letu davčno obdobje spremeni v koledarsko trimesečje, če v preteklem koledarskem letu ni presegel obdavčljivega prometa iz drugega odstavka 89. člena ZDDV-1, dokler ne začne opravljati transakcij znotraj Unije, za katere je dolžan predlagati rekapitulacijsko poročilo.

- **Sprememba drugega odstavka 159. člena pravilnika:**

Davčni zastopnik, ki ga je imenoval davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima pa sedež v drugi državi članici, mora v obrazcu RP-O navesti identifikacijsko številko za DDV zastopane osebe (če ta ni identificirana za namene DDV v Sloveniji, navede identifikacijsko številko za DDV, pod katero je identificirana za namene DDV v državi članici sedeža) in izkazati podatke o dobavah blaga znotraj Unije, ki jih opravi ta oseba.

- **Spremembe v zvezi z zahtevkom za izdajo identifikacijske številke – Obrazec DDV-P3**

V obrazcu DDV-P3 se dodatno pojasnjuje, da tudi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ki v Sloveniji opravlja uvoz blaga po postopku 42 ali 63 in imenuje davčnega zastopnika, v obrazcu izpolni tudi podatke o davčnem zastopniku.

18.0 SPREMEMBE IN DOPOLNITVE PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 27/10)

Dne 2. 4. 2010 je bil v Uradnem listu RS, [št. 27](#), objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, ki začne veljati dne 3. 4. 2010. V nadaljevanju vam posredujemo kratko obrazložitev sprememb, ki jih prinaša navedeni pravilnik:

Sprememba (črtanje) prvega odstavka 29. člena pravilnika

S spremembo (črtanjem) prvega odstavka 29. člena se ukinja uporaba pravila uporabe in uživanja za prevoze blaga, opravljene davčnim zavezancem. To pomeni, da davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki bo opravil prevoz blaga za naročnika, davčnega zavezanca s sedežem zunaj EU, ne bo več obračunal DDV za prevoz ali del prevoza, ki bo opravljen na ozemlju Slovenije, ker bo kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima sedež naročnik prevoza blaga – v državi zunaj EU.

Hkrati pa bo kraj opravljanja storitev prevoza blaga v primeru prevoza blaga za naročnika, slovenskega davčnega zavezanca, ne glede na dejansko opravljen kraj prevoza blaga (v EU ali zunaj EU), v celoti v Sloveniji.

Sprememba četrte alineje tretjega odstavka 49. člena pravilnika

S spremembo četrte alineje tretjega odstavka 49. člena pravilnika bodo z nižjo stopnjo DDV poleg plenice za enkratno uporabo obdavčene tudi pralne plenice za večkratno uporabo.

Sprememba šestega odstavka 54. člena pravilnika

V dosedanjem šestem odstavku 54. člena pravilnika se črta besedilo »ter vgradnja stavbnega pohištva, ki ga izdelata sam izvajalec storitve«. Navedeno besedilo ni več potrebno, ker šifra F/43.320 SKD – Vgrajevanje stavbnega pohištva ne izključuje več vgrajevanja stavbnega pohištva, ki ga je izdelal sam izvajalec storitve vgrajevanja.

Sprememba 54. a člena pravilnika

Sprememba 54. a člena pravilnika je redakcijske narave, natančneje je le pojasnjeno, da so storitve čiščenja oken pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: N/81.220 in čiščenje pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: N/81.210, samo v tistem delu, ki se nanaša na zasebna gospodinjstva.

Dodan drugi odstavek 59. a člena pravilnika

Z dodanim drugim odstavkom 59. a člena pravilnika se dodatno pojasnjuje, kdaj se popravila štejejo za manjša popravila. V skladu z novim drugim odstavkom 59. a člena pravilnika se za manjša popravila štejejo tista popravila, pri katerih je vrednost rezervnih delov in potrošnega materiala, uporabljenih za izvršitev storitve, nižja od 50 % skupne cene brez DDV, ki se zaračuna stranki.

Sprememba 59. d člena pravilnika

V 59. d členu se na koncu stavka doda besedilo: »ter semena okrasnih rastlin iz tarifne oznake:1209«. Navedeno pomeni, da se poleg okrasnih rastlin, z nižjo stopnjo DDV obdavčijo tudi semena okrasnih rastlin iz predpisane tarifne oznake kombinirane nomenklature carinske tarife.

Sprememba tretjega, četrtega in petega odstavka 107. člena pravilnika

Od pridobitev blaga znotraj Skupnosti iz 12. in 13. člena ZDDV-1 lahko davčni zavezanec odbije DDV tudi, če ima drug dokument, ki vsebuje podatke, potrebne za zagotovitev pravnega obračuna DDV. Za ostale pridobitve blaga znotraj Skupnosti pa so predpisani strožji pogoji.

Dodatno je v primeru obrnjene davčne obveznosti predpisano, da davčni zavezanec lahko odbije DDV v davčnem obdobju, v katerem je obračunal DDV, če do roka za predložitev obračuna DDV razpolaga z računom oziroma drugim dokumentom.

Dodan drugi odstavek 127. b člena pravilnika

V drugem odstavku 127. b člena pravilnika je dodana določba, da se ne glede na uvrstitev v standardno klasifikacijo dejavnosti, za gradbena dela šteje tudi postavljanje montažnih stavb. Pojasnila k SKD iz šifre F/Gradbeništvo izključujejo postavljanje montažnih stavb, razen betonskih. Po pojasnilih SURS pa se ne glede na navedeno, med postavljanje montažnih stavb šteje tudi postavljanje drugih montažnih stavb poleg betonskih. Zaradi navedenega razhajanja je bilo treba vnesti to določbo, ki se hkrati ujema z določbo 54. člena pravilnika.

Dodan sedmi odstavek 138. člena pravilnika

Z novim sedmim odstavkom 138. člena pravilnika je dodatno pojasnjeno, da davčni zavezanec, ki izda račun za dobave blaga in storitev iz 76. a člena ZDDV-1, ni dolžan plačati zneska DDV, ki je dolgovan na podlagi obrnjene davčne obveznosti in izkazan na računu.

Sprememba drugega odstavka 155. člena pravilnika

S spremembo 155. člena pravilnika je dopolnjeno pojasnilo, katera polja izpolni davčni zavezanec, prejemnik storitev iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1, ki obračunava DDV le od teh prejetih storitev in je plačnik DDV na podlagi 3. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1. Sprememba se nanaša na vpis podatkov o prejetih storitvah od davčnega zavezanca s sedežem zunaj EU, in sicer se v tem primeru izpolnijo polja 31 in 25 ali 25 a obrazca DDV-O.

Spremembe v zvezi z navodili za izpolnjevanje obrazca DDV-O

S spremembo navodil za izpolnjevanje polj 25 in 25 a se natančneje določa, da se v ta polja vpisuje tudi vrednost obračunanega DDV za **dana** predplačila iz 76. a člena ZDDV-1.

S spremembo opisa posebnosti za polje 31 se natančneje opisuje katere transakcije se v to polje ne vpisujejo – to so tiste iz polja 31 a, ki se nanašajo na 76. a člen ZDDV-1.

S spremembo zadnjega odstavka Navodila za izpolnjevanje obračuna se redakcijsko popravlja sklicevanje na pravilno določbo ZDDV-1 v zvezi z vračilom presežka, če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov – pravilna je navedba četrtega odstavka 73. člena ZDDV-1.

19.0 SPREMEMBE ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 85/09)

Dne 30. 10. 2009 je bil v Uradnem listu RS št. 85/09 objavljen Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1B, s katerim se od 1. 1. 2010 dopolnjuje in spreminja vsebina veljavnega Zakona o davku na dodano vrednost.

V nadaljevanju pojasnjujemo najpomembnejše spremembe in dopolnitve ZDDV-1B:

UVOD

Vzpostavitev notranjega trga, globalizacija, deregulacija in tehnološke spremembe so skupaj povzročile ogromne spremembe obsega in vzorca transakcij s storitvami. Za nemoteno delovanje notranjega trga so bili zato v skladu s strategijo Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: Komisija) o posodobitvi in poenostavitvi delovanja skupnega sistema DDV spremenjeni predpisi o kraju opravljanja storitev iz [Direktive Sveta 2006/112/ES](#). S sprejetjem Direktive Sveta 2008/8/ES o spremembi glede kraja opravljanja storitev so bila uvedena nova pravila v zvezi s krajem opravljanja storitev, ki jih morajo države članice Evropske unije prenesti v nacionalne zakonodaje.

Predstavljene so tudi novosti, prenesene iz Direktive Sveta 2008/9/ES o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici.

Na podlagi določb [Direktive Sveta 2008/117/ES](#) o skupnem sistemu davka na dodano vrednost za boj proti davčnim goljufijam, povezanim s transakcijami znotraj Skupnosti, je v zakonu na novo urejeno obdobje poročanja o transakcijah znotraj Skupnosti in rok za predložitev rekapitulacijskih poročil.

Predstavljeni pa so še nekateri dodatni ukrepi za preprečevanje goljufij na področju DDV ter poglobitve rešitve zakona v zvezi z nižjimi stopnjami DDV, povišanjem pavšalnega nadomestila za kmete in povišanjem limita za posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji.

Vse navedene novosti in spremembe se bodo v Republiki Sloveniji začele uporabljati 1. januarja 2010, razen nekaterih, ki se bodo začele uporabljati 1. januarja 2011, 2013 in 2015.

1. POGLAVITNE REŠITVE ZAKONA GLEDE KRAJA OPRAVLJANJA STORITEV

Svet Evropske unije je ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, predloga Komisije, mnenja Evropskega parlamenta ter mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ter ob upoštevanju obdavčitve storitev po načelu namembnega kraja sprejel Direktivo Sveta 2008/8/ES o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev.

Ob upoštevanju dejstva, da bi moral biti za vsako opravljanje storitev kraj obdavčitve načeloma **kraj dejanske potrošnje**, kar spreminja splošno pravilo za kraj opravljanja storitev, so zaradi

administrativnih razlogov in razlogov politik držav članic Evropske unije še vedno potrebne določene izjeme od tega splošnega pravila.

S sprejetjem Direktive Sveta 2008/8/ES glede kraja opravljanja storitev so bila uvedena **nova pravila** v zvezi s krajem opravljanja storitev. Predvidena je postopna uveljavitev sprejetih sprememb v zakonodajah držav članic. Večina sprememb mora biti uveljavljena s 1. januarjem 2010, nekatere s 1. januarjem 2011 oziroma s 1. januarjem 2013 ter zadnje s 1. januarjem 2015.

Gre za spremembe pravil, ki urejajo kraj opravljanja storitev za davčne zavezance tako, da se take storitve na splošno obdavčujejo v državi članici, v kateri ima naročnik sedež, hkrati pa se razširi področje uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti.

Od 1. januarja 2010 bodo storitve, opravljene davčnim zavezancem, po splošnem pravilu obdavčene po kraju sedeža naročnika in ne več po kraju sedeža izvajalca storitev. Za storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci, bo kraj obdavčitve še vedno kraj, kjer ima izvajalec storitev svoj sedež. V določenih primerih se ti dve splošni pravili ne bosta mogli uporabiti, in se bodo uporabljala posebna pravila po načelu obdavčevanja po kraju potrošnje. Posebna pravila se bodo uporabljala za restavracijske storitve in storitve cateringa, najem prevoznih sredstev, storitve s področja kulture, športa, znanosti, izobraževanja ter telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja in elektronsko opravljene storitve.

Od 1. januarja 2011 bo kraj opravljanja glavnih in pomožnih storitev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh dejavnosti, ki bodo opravljene davčnim zavezancem, spremenjen, in sicer bo uveljavljeno posebno pravilo v zvezi z vstopninami.

S 1. januarjem 2013 bo spremenjen kraj najema, razen kratkoročnega najema, prevoznih sredstev in zasebnih čolnov.

Spremembe v zvezi s telekomunikacijskimi storitvami, storitvami oddajanja ter elektronskimi storitvami pa bodo uveljavljene s 1. januarjem 2015.

1.1. Opredelitev davčnega zavezanca za namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev

Novela zakona glede kraja opravljanja storitev v zvezi z opredelitvijo davčnega zavezanca za **namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev** prinaša spremembo v smislu razširitve definicije pojma davčnega zavezanca. Tako se za davčnega zavezanca šteje tudi:

- davčni zavezanec, ki opravlja **tudi** dejavnosti ali transakcije, ki v skladu s prvim odstavkom 3. člena ZDDV-1 niso opredeljene kot obdavčljive dobave blaga ali storitev, in sicer za **vse** storitve, ki so mu bile opravljene;
- pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, **je** pa identificirana za namene DDV.

Za namene uporabe pravil o kraju opravljanja storitev, je davčni zavezanec tako tudi davčni zavezanec, ki poleg obdavčljivih transakcij opravlja tudi neobdavčljive transakcije in pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV. Tak davčni zavezanec in pravna oseba **sta davčna zavezanca za vse storitve, ki so jima bile opravljene.**

Državni organi in organizacije, organi lokalnih skupnosti ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot organi

oblasti, tudi če pobirajo takse, prispevke in druge dajatve ter plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami. Pri opravljanju dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezanca v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi njihova obravnava kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

Za davčnega zavezanca, ki deluje kot tak, in prejme storitev od izvajalca storitev, davčnega zavezanca iz druge države članice ali iz tretje države, se šteje vsaka oseba, ki opravlja ekonomsko dejavnost v Sloveniji. *Za davčnega zavezanca se šteje tudi pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV.** Pomembno je, da že razpolaga z identifikacijsko številko za DDV. Šteje se, da je davčni zavezanec po drugi alineji 24. člena ZDDV-1B tista pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa že pred njej opravljenimi storitvami, bila identificirana za namene DDV (največkrat za pridobitev blaga, s katerimi je v koledarskem letu presegla 10.000 evrov).

Davčni zavezanec iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 in pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, vendar opravlja katero koli ekonomsko dejavnost, morata davčnemu organu **predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za namene DDV, če opravita ali prejmeta storitev**, za katero mora v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 plačati DDV izključno prejemnik storitve.

Oseba, ki ni davčni zavezanec, in prejme storitev v skladu z zakonom, je fizična oseba, končni potrošnik.

1.2. Splošno pravilo

Trenutno je splošno pravilo obdavčevanja storitev v kraju, kjer ima izvajalec sedež. V večini primerov to pravilo vodi k obdavčevanju v kraju dejanske potrošnje. To vsekakor velja, če se storitve opravljajo znotraj ene države članice (lokalno). V tem primeru izvajalci storitev to pravilo uporabljajo brez težav, saj je vse, kar morajo poznati, zakonodaja o DDV in stopnje DDV svoje države članice.

Pravila o kraju opravljanja storitev davčnim zavezancem so spremenjena tako, da določajo, da so takšne **storitve načeloma obdavčene v državi članici, kjer ima sedež naročnik storitev**, in hkrati povečuje obseg uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti.

Za opravljanje storitev davčnim zavezancem mora splošno pravilo v zvezi s krajem opravljanja storitev temeljiti na kraju, kjer ima sedež prejemnik storitev in ne, kjer ima sedež izvajalec. Pri določitvi pravil v zvezi s krajem opravljanja storitev in da bi se zmanjšala obremenitev davčnih zavezancev, se morajo tudi davčni zavezanci, ki opravljajo tudi neobdavčljive dejavnosti, šteti za davčne zavezanca za vse storitve, ki so jim opravljene. Podobno je treba za davčne zavezanca šteti pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirani za namene DDV. V skladu s prvim odstavkom 25. člena ZDDV-1B je kraj opravljanja storitev, ki jih prejme davčni zavezanec, ki deluje kot tak, kraj, kjer ima ta davčni zavezanec sedež svoje dejavnosti. Če pa so te storitve opravljene stalni poslovni enoti davčnega zavezanca, ki ni v kraju, kjer ima sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima ta davčni zavezanec stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima davčni zavezanec, ki prejme te storitve, stalno oziroma običajno prebivališče.

Če se storitve opravljajo osebam, ki niso davčni zavezanci (končni potrošniki), še naprej velja zdaj veljavno splošno pravilo, da je kraj opravljanja storitev kraj, v katerem ima izvajalec sedež svoje dejavnosti. Za storitve, opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci, so določbe o kraju opravljanja storitev, kolikor je le mogoče, prilagojene tistim, ki veljajo za obdavčitev podobnih storitev, ki se opravijo davčnim zavezancem.

Po drugem odstavku 25. člena ZDDV-1B je kraj opravljanja storitev, ki jih prejme oseba, ki ni davčni zavezanec, kraj, kjer ima izvajalec storitev sedež svoje dejavnosti. Če pa so te storitve opravljene iz stalne poslovne enote izvajalca, ki ni v kraju, kjer ima izvajalec sedež svoje dejavnosti, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer ima izvajalec storitev stalno poslovno enoto. Če takega sedeža ali take stalne poslovne enote ni, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima izvajalec storitev stalno oziroma običajno prebivališče.

Temeljna sprememba zakona se tako nanaša na splošno pravilo glede kraja storitev, ki se opravijo davčnim zavezancem. Za vse storitve, razen tistih, za katera veljajo posebna pravila, ki se opravijo davčnim zavezancem, bo kraj obdavčitve kraj, kjer ima naročnik storitve svoj sedež. **Na podlagi spremenjenega splošnega pravila se davčnemu zavezancu ne bo treba identificirati za namene DDV v drugi državi članici, če bo opravljal storitve za naročnika, davčnega zavezanca za DDV iz te države članice.**

Po drugi strani pa **bo povečana uporaba mehanizma obrnjene davčne obveznosti** v primerih, ko bo davčni zavezanec prejel storitve od osebe, ki nima sedeža v isti državi članici. Če storitev za davčnega zavezanca opravi izvajalec, ki nima sedeža v isti državi članici, je v določenih primerih treba obvezno uporabiti mehanizem obrnjene davčne obveznosti, kar pomeni, da bo moral davčni zavezanec za pridobljeno storitev sam obračunati ustrezni znesek DDV. Pogoji za uporabo obveznega mehanizma obrnjenega davčnega bremena torej je, da dobavitelj storitve nima sedeža v državi, kjer je davek dolgovan.

1.2.1. Poročanje o opravljenih storitvah v rekapitulacijskem poročilu in obračunu DDV

Zaradi novih pravil v zvezi s krajem opravljanja storitev, bo moral vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, predložiti rekapitulacijsko poročilo o davčnih zavezancih ter pravnih osebah, ki niso davčni zavezanci, so pa identificirane za namene DDV, za katere je opravil obdavčljive storitve v okviru mehanizma obrnjene davčne obveznosti.

Tako bodo rekapitulacijska poročila poleg informacij o dobavah blaga znotraj Skupnosti, od 1. januarja 2010 vsebovala tudi informacije o storitvah v državi članici prejemnika, za katere bo prejemnik dolžan plačati DDV. Za razliko od sedaj veljavnih pravil glede poročanja, je **predpisano hitrejšo zbiranje informacij** o transakcijah znotraj Skupnosti. Z Direktivo Sveta 2008/117/ES o spremembi Direktive Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost za boj proti davčnim goljufijam, povezanimi s transakcijami znotraj Skupnosti je bil skrajšan rok za pošiljanje rekapitulacijskih poročil za transakcije znotraj Skupnosti iz treh mesecev na **en mesec**.

Davčni zavezanec bo moral rekapitulacijsko poročilo predložiti davčnemu organu **najkasneje do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja**.

Sprememba roka za predložitev rekapitulacijskega poročila je posledica sprememb skupnostne zakonodaje na področju sodelovanja držav članic pri izmenjevanju podatkov o transakcijah znotraj Skupnosti⁵ z namenom preprečevanja davčnih goljufij in utaj. Pristojni organi držav članic **morajo** v skladu z določbami [Uredbe Sveta 37/2009](#) o transakcijah davčnih zavezancev, ki jih opravijo znotraj Skupnosti, **poročati čim prej, najkasneje pa mesec dni po koncu obdobja, v katerem so transakcije opravljene**.

Davčna uprava RS je dolžna pristojnim organom drugih držav članic v roku poslati kvalitetne zbrane in obdelane podatke o transakcijah znotraj Skupnosti, zato je rok za predložitev rekapitulacijskega poročila **določen do 20. dne naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja**.

Rekapitulacijsko poročilo mora davčni zavezanec predložiti v elektronski obliki oziroma z elektronskim prenosom datoteke.

Spremembe določb zakona v zvezi z izpolnjevanjem rekapitulacijskega poročila so neposredno povezane s spremembami obračuna DDV. Tako bo v obračunu DDV določenih šest novih polj, v katerih se bo posebej poročalo o prejemu storitev iz drugih držav članic EU, nabavah in dobavah blaga in storitev v Sloveniji od katerih obračuna DDV prejemnik teh dobav (mehanizem obrnjene davčne obveznosti v določenih sektorjih), obračunanem DDV od prejema storitev iz drugih držav članic EU in novo polje za obračunan DDV na podlagi samoobdavčitve kot prejemnik blaga in storitev (ločeno po stopnjah).

Navodila za izpolnjevanje obračuna DDV in rekapitulacijskega poročila bodo dostopna na portalu eDavki pri samem izpolnjevanju s klikom na povezavo za vsako posamezno polje posameznega obrazca.

V skladu s spremembami navedenih obrazcev se bo spremenila tudi vsebina datotek izpis odbitka DDV in izpis obračunanega DDV z dodanimi novimi stolpci, kot jih določa [Pravilnik o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek](#).

1.3. Posebna pravila

Čeprav splošno, glavno pravilo v večini primerov vodi k obdavčenju v kraju dejanske potrošnje, pa obstajajo številna področja, za katera so potrebna posebna pravila. To so področja, kjer bi nadaljnja uporaba obstoječih pravil povzročila praktične težave za davčne zavezance, če bi se sprejela predlagana obravnava storitev med davčnimi zavezanci brez ustrezne spremembe za storitve, ki jih davčni zavezanci opravijo osebam, ki niso davčni zavezanci.

Posebna pravila **temeljijo predvsem na obstoječih merilih** in upoštevajo načelo obdavčitve v kraju potrošnje, pri čemer se zasleduje cilj, da se davčnim zavezancem ne nalaga nesorazmernih administrativnih bremen.

V določenih primerih se torej splošna pravila v zvezi s krajem opravljanja storitev tako za davčne zavezance kot za osebe, ki niso davčni zavezanci, ne uporabljajo, namesto njih se uporabljajo izjeme.

Še vedno bo **zadržano veliko izjem** od splošnega pravila, ki temeljijo večinoma na obstoječih kriterijih. Posebna pravila glede kraja opravljanja storitev se nanašajo na: storitve posrednikov; storitve v zvezi z nepremičninami; prevozne storitve; storitve s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh dejavnosti, ter ceno in dela na premičninah; restavracijske storitve in storitve cateringa; najem prevoznih sredstev in elektronske storitve.

1.3.1. Storitve posrednikov

Zakon določa posebno pravilo glede določitve kraja opravljanja storitev, ki jih opravijo posredniki osebam, ki niso davčni zavezanci (s sedežem v Skupnosti ali pa s sedežem izven Skupnosti). V teh primerih je kraj opravljanja storitev kraj, kjer je opravljena glavna transakcija. To pravilo ostaja nespremenjeno, saj zagotavlja obdavčitev v kraju potrošnje.

Za določitev kraja opravljanja storitev posrednikov osebam, ki so davčni zavezanci, pa se uporablja splošno pravilo - kraj, kjer ima prejemnik storitve sedež.

1.3.2. Storitve v zvezi z nepremičninami

Kraj opravljanja storitev v zvezi z nepremičninami, vključno s storitvami strokovnjakov in nepremičninskih posrednikov, nastanitvijo v hotelih ali podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvijo v počitniških domovih, počitniških kampih ali na prostorih, namenjenih kampiranju, dodeljevanjem pravic do uporabe nepremičnin in storitvami za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo nadzor na kraju samem, je kraj, v katerem se nepremičnina nahaja.

Pravilo ostaja nespremenjeno. Nanaša se na storitve, ki so opravljene tako davčnim zavezancem, kot osebam, ki niso davčni zavezanci.

1.3.3. Prevozne storitve

1.3.3.1. Prevoz potnikov

Kraj opravljanja prevoza potnikov je kraj, kjer se opravlja prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

Pravilo v zvezi s krajem opravljanja prevoza ostaja nespremenjeno. Prevoz potnikov bo še nadalje obdavčen v odvisnosti od prevožene razdalje, saj po tem pravilu DDV pripada državi članici potrošnje.

1.3.3.2. Prevoz blaga opravljen osebam, ki niso davčni zavezanci

Kraj opravljanja prevoza blaga, razen prevoza blaga znotraj Skupnosti, osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer se opravlja prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja. Kraj opravljanja prevoza blaga znotraj Skupnosti osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj začetka prevoza.

Prevoz blaga znotraj Skupnosti pomeni prevoz blaga, pri katerem se kraj začetka prevoza in namembni kraj nahajata na ozemlju dveh različnih držav članic. Kraj začetka prevoza pomeni kraj, kjer se prevoz blaga dejansko začne, ne glede na prevoženo razdaljo do kraja, kjer se blago nahaja, namembni kraj pa je kraj, kjer se prevoz blaga dejansko konča. DDV se ne obračunava za tisti del prevoza blaga znotraj Skupnosti, ki se opravi osebam, ki niso davčni zavezanci in se nanaša na vodne poti, ki niso del ozemlja Skupnosti.

Zakon določa, da se v primeru opravljanja prevoza blaga znotraj Skupnosti, osebam, ki niso davčni zavezanci, in se nanaša na vodne poti, ki niso del ozemlja Skupnosti, DDV ne obračunava. Za kraj opravljanja vsega potniškega prevoza, kot tudi prevoza blaga, razen prevoza blaga znotraj Skupnosti, osebam, ki niso davčni zavezanci se šteje kraj, kjer se prevoz dejansko opravi, s čimer se zagotovi, da obveznost obračuna DDV nastane v državi potrošnje.

1.3.3.3. Prevoz blaga davčnim zavezancem

Pri določitvi kraja obdavčitve pri prevozu blaga davčnim zavezancem se upošteva **splošno pravilo** – kraj, kjer ima prejemnik oziroma naročnik storitve sedež.

1.3.4. Storitve s področja kulture, umetnosti, znanosti, izobraževanja, razvedrila in podobne storitve, pomožne prevozne storitve ter cenitve in dela na premočninah

Kraj opravljanja glavnih in pomožnih storitev s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditelj, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami

organizatorjev teh dejavnosti, je kraj, kjer so te storitve oziroma dejavnosti dejansko opravljene.

Kraj opravljanja pomožnih prevoznih storitev, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti ter cinitve in delo na premičinah, ki se opravijo osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer so te storitve dejansko opravljene.

Posebno pravilo se nanaša tako na davčne zavezance, kot na osebe, ki niso davčni zavezanci. Pravilo ostaja nespremenjeno s tem, da so v to pravilo vključeni **tudi sejmi in razstave**. Izrecna navedba sejmov in razstav zagotavlja, da so storitve, povezane s temi dejavnostmi, obdavčene po tem pravilu, in ne kot storitve v zvezi z nepremičninami.

1.3.5. Restavracijske storitve in storitve cateringa

Kraj opravljanja restavracijskih storitev in storitev cateringa, razen storitev, ki se dejansko opravijo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov znotraj Skupnosti, je kraj, kjer se te storitve dejansko opravijo. To pravilo se uporablja ne glede na status prejemnika.

Restavracijske storitve vključujejo raznovrstne dejavnosti. Med njimi je nudenje hrane le ena izmed delov, in pri katerih storitve prevladujejo. Tovrstne storitve se opravijo za takojšnjo potrošnjo na pripravljenem mestu, in bi morale biti obdavčene v kraju, kjer se dejansko opravijo. To je pogosto na istem kraju, kot je kraj sedeža izvajalca. V primeru **storitev cateringa** pa ne gre vedno za storitve v kraju, kjer ima sedež izvajalec teh storitev sedež. V teh primerih se šteje, da je kraj opravljanja storitev kraj, kjer je storitev dejansko opravljena.

Po sedanjem pravilu so obravnavane storitve obdavčene v kraju, kjer ima sedež izvajalec. Novo pravilo bo vplivalo na kraj obdavčitve le v primeru, če bodo te storitve dejansko opravljene v državi članici, ki ni država članica, kjer ima izvajalec storitve svoj sedež.

1.3.5.1. Restavracijske storitve ter storitve cateringa za potrošnjo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih

Kraj opravljanja restavracijskih storitev in storitev cateringa, ki se dejansko opravijo na krovu ladij, zrakoplovov ali na vlakih med delom prevoza potnikov znotraj Skupnosti, je kraj, kjer se prevoz potnikov začne. Del prevoza potnikov znotraj Skupnosti pomeni del prevoza, ki se brez postanka zunaj Skupnosti opravi med krajem, v katerem se prevoz potnikov začne, in krajem, kjer se prevoz potnikov konča. Kraj, v katerem se prevoz potnikov začne je prvi kraj v Skupnosti, kjer lahko potniki vstopijo v prevozno sredstvo, tudi po postanku zunaj Skupnosti. Kraj, v katerem se prevoz potnikov konča je zadnji kraj v Skupnosti, kjer lahko potniki, ki so vstopili znotraj Skupnosti, izstopijo iz prevoznega sredstva, tudi pred postankom zunaj Skupnosti. V primeru povratnega potovanja se povratna pot šteje za ločen prevoz.

1.3.6. Najem prevoznih sredstev

Kraj dajanja prevoznega sredstva v kratkoročni najem je kraj, kjer je prevozno sredstvo dejansko dano na razpolago najemniku. To pravilo se uporablja ne glede na status prejemnika.

Kratkoročni najem pomeni stalno posest ali uporabo prevoznega sredstva v obdobju, ki ni daljše od trideset dni, in v primeru plovil, v obdobju, ki ni daljše od devetdeset dni.

Določeno je, da mora biti kraj dobave za kratkoročni najem enak za storitve, ki jih davčni zavezanec opravi drugemu davčnemu zavezancu, kot za storitve, ki jih davčni zavezanec opravi osebi, ki ni davčni zavezanec. **Dolgoročni najem prevoznih sredstev bo obdavčen v skladu s**

splošnim pravilom, in sicer opravljen osebi, ki ni davčni zavezanec, po sedežu izvajalca storitve, opravljen davčnemu zavezancu pa po kraju, kjer ima sedež naročnik storitve.

1.3.7. Elektronske storitve, ki jih opravi davčni zavezanec s sedežem zunaj Skupnosti osebam, ki niso davčni zavezanci

Kadar so elektronsko opravljene storitve, zlasti tiste iz Priloge I a zakona (spletna ponudba, spletno gostovanje, vzdrževanje programov in opreme na daljavo; dobava programske opreme in njeno posodabljanje; dobava slik, besedil in informacij, kot tudi dajanje baz podatkov na razpolago; dobava glasbe, filmov in iger, vključno z igrami na srečo in loterijo, kot tudi predvajanj in prireditev s področij politike, kulture, umetnosti, športa, znanosti in zabave; opravljanje poučevanja na daljavo), opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci in katerih sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče je v državi članici, je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer je sedež osebe, ki ni davčni zavezanec ali njeno stalno oziroma običajno prebivališče, če te storitve opravi davčni zavezanec, katerega sedež dejavnosti ali stalna poslovna enota, iz katere opravlja storitev, je zunaj Skupnosti, ali če takega kraja ali poslovne enote ni, katerega stalno oziroma običajno prebivališče je zunaj Skupnosti.

Kadar izvajalec storitve in naročnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je opravljena storitev elektronsko opravljena storitev.

Kraj opravljanja elektronskih storitev osebam, ki niso davčni zavezanci, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki ima sedež zunaj Skupnosti je tako kraj, kjer ima oseba, ki prejme te storitve sedež ali stalno ali običajno prebivališče. Pravilo ostaja enako.

1.3.8. Opravljanje storitev osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež zunaj Skupnosti

Kraj opravljanja naslednjih storitev osebi, ki ni davčni zavezanec in ima sedež oziroma stalno prebivališče ali običajno prebiva zunaj Skupnosti, je kraj, kjer ima ta oseba sedež, stalno prebivališče ali kjer običajno prebiva:

- a) storitve prenosa in odstopa avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic;
- b) storitve oglaševanja;
- c) storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov, računovodij in druge podobne storitve ter obdelava podatkov in dajanja informacij;
- d) obveznosti v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo, v celoti ali deloma, poslovne dejavnosti ali pravice iz tega člena;
- e) bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov;
- f) storitve posredovanja osebja;
- g) storitve dajanja premičnin v najem, razen vseh vrst prevoznih sredstev;
- h) storitve zagotavljanja dostopa do distribucijskih sistemov za zemeljski plin in električno energijo ter prevoz ali prenos po teh sistemih in opravljanje drugih, s tem neposredno povezanih storitev;
- i) storitve telekomunikacij;
- j) storitve radijskega in televizijskega oddajanja;
- k) elektronsko opravljene storitve, zlasti tiste iz Priloge I a tega zakona.

Kadar izvajalec storitve in naročnik komunicirata po elektronski pošti, to samo po sebi ne pomeni, da je elektronsko opravljena storitev v smislu k) točke prvega odstavka tega člena.

Seznam storitev je podoben, kot je v veljavnem zakonu. V seznamu pa niso več navedene storitve posrednikov, storitve prevajalcev in tolmačev ter storitve notarjev.

Kadar se storitve iz seznama opravijo osebam, ki niso davčni zavezanci in imajo sedež v Skupnosti, se glede kraja opravljanja storitev upošteva pravilo obdavčitve v kraju, kjer ima sedež izvajalec storitev. Kadar pa te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Skupnosti, osebam, ki niso davčni zavezanci, s sedežem oziroma stalnim bivališčem v Skupnosti, te storitve niso predmet DDV znotraj Skupnosti.

Če so storitve telekomunikacij ter storitve radijskega in televizijskega oddajanja iz točk i) in j) navedene določbe tega zakona opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež ali stalno oziroma običajno prebivališče v Sloveniji, je kraj opravljanja storitev Slovenija, če te storitve opravi davčni zavezanec iz sedeža zunaj Skupnosti.

Določeno je, da je za storitve telekomunikacij in elektronsko opravljenih storitev osebam, ki niso davčni zavezanci, imajo pa sedež v Sloveniji, če te storitve opravi oseba, ki nima sedeža v Skupnosti, kraj obdavčitve Slovenija. Omenjena določba ne predstavlja spremembe glede na veljavno ureditev.

Z zakonom se ohranja možnost uporabe pravila dejanske rabe in uživanja.

2. DRUGE SPREMEMBE ZAKONA

2.1. Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki imajo sedež v drugi državi članici Skupnosti

Veljavni postopek vračil na podlagi [Osme direktive Sveta 79/1072/EGS](#) predstavlja težave tako davčnim zavezancem, kot davčnim administracijam, saj nastajajo velike zamude pri vračilih DDV. Z Direktivo Sveta 2008/9/ES o podrobnih pravilih za vračilo davka na dodano vrednost, opredeljenih v Direktivi 2006/112/ES, se je davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici vračila, ampak v drugi državi članici, obstoječi postopek vračil DDV, določen z Osmo direktivo Sveta **posodobil, brez spreminjanja njegovih osnovnih načel**. Gre za zmanjšanje administrativnega bremena davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v državi članici, v kateri so nabavljali blago oziroma storitve s plačilom DDV.

Zahtevek za vračilo DDV bo tako kot doslej obravnavala država članica, kjer je bil DDV plačan, vračljiv znesek DDV se bo določal po predpisih o odbitkih v državi članici, kjer so stroški nastali, plačila oziroma vračila DDV pa bo ta država izvedla neposredno davčnemu zavezancu, ki bo zahteval vračilo.

Spremembe se v prvi vrsti nanašajo na uporabo sodobne tehnologije za predložitve zahtevkov za vračilo DDV. Davčni zavezanec bo svoj zahtevek za vračilo predložil elektronsko preko spletnega portala, ki ga upravlja davčni organ države članice, kjer ima davčni zavezanec sedež. Davčni zavezanci s sedežem v Sloveniji bodo **tako vlagali zahtevke** za vračilo DDV v drugih državah članicah **preko portala Davčne uprave RS, eDavki**. Za vlaganje zahtevkov bodo davčni zavezanci lahko pooblastili druge osebe na podlagi pooblastila, ki je predpisano za poslovanje preko portala eDavki.

Navodila za izpolnjevanje zahtevka za vračilo DDV bodo dostopna na enak način kot to velja za obračun DDV in rekapitulacijsko poročilo, to je s klikom na povezavo pri posameznem polju zahtevka, ki se vlaga preko portala eDavki.

Spletni portal bo zagotavljal, da se bo zahtevek poslal državi članici, ki mora izvršiti vračilo DDV. Država članica, kjer ima davčni zavezanec sedež, bo izvedla začetno preverjanje podatkov o davčnih zavezancih v svoji bazi podatkov. To začetno preverjanje bo dejansko

nadomestilo sedanje potrdilo, s katerim država članica, kjer ima davčni zavezanec sedež, potrdi status davčnega zavezanca. Prenos podatkov od države članice, kjer ima davčni zavezanec sedež, v državo članico vračila, bo predstavljal potrditev, da je zahtevek predložil davčni zavezanec, z veljavno identifikacijsko številko za DDV.

Davčnim zavezancem tudi ne bo več treba predlagati originalnih računov ali uvoznih dokumentov, temveč se bodo elektronsko posredovali le potrebni podatki glede teh dokumentov.

Predpisani so tudi roki za vračilo DDV na podlagi zahtevka in obresti v primeru zamude roka za vračilo davka s strani države članice vračila.

2.2. Rešitve zakona za zmanjšanje davčnih goljufij

Obsežne utaje davka na dodano vrednost in goljufije v vseh državah članicah izkrivljajo delovanje enotnega trga in vplivajo na finančne interese držav članic ter na prihodke nacionalnih proračunov in s tem na financiranje proračuna Skupnosti. Države članice si prizadevajo za zmanjšanje davčnih utaj oziroma goljufij in v te namene sprejemajo ustrezne ukrepe v okviru obstoječe nacionalne zakonodaje in zakonodaje Skupnosti.

Tovrstne utaje je možno preprečevati ali zaustaviti z uvedbo inštituta solidarne odgovornosti in uvedbo inštituta zavarovanja plačila davčne obveznosti.

Do vse večjih goljufij, v katerih so udeležena fiktivna podjetja oziroma se izdajajo fiktivni računi, prihaja v določenih rizičnih sektorjih. V teh primerih je državam članicam z Direktivo Sveta 2006/112/ES omogočena uporaba mehanizma obrnjene davčne obveznosti.

Zaradi učinkovitega boja proti davčnim goljufijam so dodatne spremembe in dopolnitve ZDDV-1 nujne, zato so vključeni tudi ukrepi za boj proti davčnim goljufijam, ki so se v Sloveniji izkazale za najpogostejše (na področju trgovanja z motornimi vozili, izdaja fiktivnih računov, zloraba oziroma nezakonita uporabe identifikacijskih številke za DDV).

Tako lahko pred izvršitvijo vračila DDV na podlagi obračuna DDV davčni organ od davčnega zavezanca zahteva predložitev ustreznega zavarovanja za zavarovanje izpolnitve obveznosti. Ukrep je potreben zaradi skrajšanja roka za vračilo (iz 60 oziroma 30 dni na 21 dni) in je potreben le v določenih primerih, ko mora davčni organ dodatno raziskati dejansko stanje.

V primeru suma davčne utaje davčni organ lahko zahteva predložitev ustreznega dokumenta zavarovanja izpolnitve davčne obveznosti v postopku izdaje identifikacijske številke za DDV in pri prijavi pridobitve prevoznega sredstva iz druge države članice EU še pred vpisom v evidenco davčnega organa. Ukrepa se zahtevata le v določenih primerih in sta sorazmerna s preprečevanjem davčnih utaj in vplivom na proračun RS.

Davčni zavezanci, ki opravljajo transakcije znotraj Skupnosti, morajo poročati o dobavah teh transakcij v rekapitulacijskem poročilu za koledarski mesec. Ti davčni zavezanci bodo po novem vsi »mesečni« davčni zavezanci, za katere je predviden krajši rok za predložitev obračuna. To pa ne pomeni, da se spreminja tudi rok za plačilo davka po davčnem obračunu. Gre predvsem za hitrejše sporočanje podatkov o dobavah blaga in storitev znotraj Skupnosti v VIES sistem na podlagi Uredbe Sveta št. 37/2009 (upravno sodelovanje na področju DDV zaradi boja proti davčnim goljufijam, povezanimi s transakcijami znotraj Skupnosti).

Poleg prenosa določb iz Direktive Sveta 2008/117/ES se uvajajo določeni dodatni ukrepi za boj proti davčnim goljufijam, kot so predstavljeni v nadaljevanju.

2.2.1. Določitev tržne vrednosti kot davčne osnove v zvezi z dobavami, ki se opravijo med povezanimi osebami

Gre za določitev davčne osnove pri dobavah blaga ali storitev, ko med dobavitelji in prejemniki obstajajo tesne povezave (družinske ali druge tesne osebne vezi, upravne, lastniške, članske, finančne ali pravne vezi). Za te primere je davčna osnova tržna vrednost opravljene transakcije, vendar le, če je za opravljeno dobavo določena vrednost, ki je:

- nižja od tržne vrednosti in naročnik nima pravice do celotnega odbitka DDV;
- nižja od tržne vrednosti in dobavitelj te dobave nima pravice do celotnega odbitka DDV ter za dobavo velja oprostitev;
- višja od tržne vrednosti in dobavitelj nima pravice do celotnega odbitka DDV.

V Direktivi Sveta 2006/112/ES je določena definicija tržne vrednosti opravljene dobave blaga in storitev, v 80. členu navedene direktive, pa je področje ponovnega vrednotenja transakcije omejeno na primere, ko spreminjanje vrednosti dobave vodi do neposredne izgube DDV preko povečanega vračila ali zaradi znižanega neodbitnega DDV.

2.2.2. Vračilo DDV v posebnih primerih

V posebnih primerih je predviden tudi instrument zavarovanja za zavarovanje izpolnitve obveznosti v postopku odločanja o vračilu DDV na podlagi obračuna DDV. Davčni organ lahko pred izvršitvijo vračila DDV na podlagi obračuna DDV, od davčnega zavezanca zahteva predložitev ustreznega zavarovanja za zavarovanje izpolnitve obveznosti, če dvomi v upravičenost zahtevka. **S skrajšanjem roka za vračilo DDV od 60 oziroma 30 dni na 21 dni**, davčni organ namreč ne bo mogel v vseh primerih opraviti ustreznega nadzora obračunov DDV. Sprememba je bila objavljena v Uradnem listu RS, št. 33/09 in se bo začela uporabljati 1. 1. 2010.

2.2.3. Uvedba mehanizma obrnjene davčne obveznosti v določenih sektorjih

Direktiva Sveta 2006/112/ES s Prilogo VI omogoča uporabo mehanizma obrnjene davčne obveznosti v tistih gospodarskih sektorjih, za katere je ugotovljeno, da jih je zaradi njihove narave ali njihovega delovanja še zlasti težko nadzirati.

Mehanizem obrnjene davčne obveznosti se v Sloveniji tako na novo uvaja v določenih sektorjih. **Namesto dobaviteljev** bodo DDV **dolžni obračunati in plačati prejemniki dobav in naročniki storitev ter plačniki predplačil** v zvezi z opravljenimi dobavami ali storitvami. Hkrati z obračunom bodo imeli tudi pravico do odbitka DDV, seveda ob izpolnjevanju pogojev za odbitek DDV ter v velikosti, ki je zanje običajna. Pravilo obrnjene davčne obveznosti se bo uporabljalo za:

- storitve gradbenih del;
- storitve najemanja osebja za opravljanje storitev v gradbenem sektorju;
- dobave zemljišč in zgradb, za katere je dobavitelj uporabil opcijo obdavčitve;
- dobave odpadkov, ostankov in rabljenih materialov, ki jih je mogoče reciklirati, skupaj z nekaterimi izdelki, ki izhajajo iz njihove obdelave, in storitvami obdelave.

Med gradbena dela se uvrščajo vse vrste storitev, ki so uvrščene pod šifro F/GRADBENIŠTVO standardne klasifikacije dejavnosti (v nadaljevanju SKD). Tako med gradbena dela primeroma spadajo: gradnja stavb iz šifre SKD F/41, gradnja inženirskih objektov iz šifre SKD F/42, specializirana gradbena dela iz šifre SKD F/43.

Storitve najemanja osebja zajemajo zagotavljanje delovne sile skupaj z nadzorom te delovne sile, ki se tudi v skladu z SKD razvršča v ustrezne oddelke glede na opravljene storitve.

V zvezi z dobavami zemljišč in zgradb, za katere je dobavitelj uporabil opcijo obdavčitve, se z novo določbo mehanizem obrnjene davčne obveznosti uvaja le pri dobavah nepremičnin, pri katerih se je dobavitelj odločil za obdavčenje v skladu s 45. členom ZDDV-1 (»stare« nepremičnine, zemljišča, ki niso stavbna zemljišča, pri katerih ima prejemnik pravico do celotnega odbitka DDV).

Pri dobavah odpadkov in rabljenega materiala se mehanizem obrnjene davčne obveznosti lahko uporabi le v primerih, navedenih v novi Prilogi IIIa. k zakonu.

Mehanizem obrnjene davčne obveznosti v navedenih sektorjih se uporablja le v primerih dobav blaga in opravljanja storitev, ki jih opravi davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, drugemu davčnemu zavezancu, identificiranemu za namene DDV v Sloveniji. To pomeni, da so v ureditev obrnjene davčne obveznosti vključeni vsi davčni zavezanci z identifikacijsko številko za namene DDV izdano v Sloveniji, ne glede na sedež in dejavnost (tudi osebe javnega prava, šole ..., če razpolagajo z ID za DDV).

Davčni zavezanec, ki opravi dobavo blaga ali storitev, za katero se uporablja mehanizem obrnjene davčne obveznosti v navedenih sektorjih, bo moral davčnemu organu v poročilu preko portala eDavki mesečno poročati o vseh dobavah, ki jih opravi za druge davčne zavezance in so določeni kot plačniki davka.

2.2.4. Sistem solidarne odgovornosti

V zvezi z izpolnjevanjem obveznosti davčnih zavezancev se uvaja institut solidarne odgovornosti, v skladu s katerim v določenih primerih za plačilo DDV, poleg dobavitelja blaga oziroma storitev, odgovarja tudi oseba, kateri je dobavljeno blago oziroma, kateri je opravljena storitev.

V primerih ugotovitve davčnih utaj tipa »davčni vrtiljak« je najučinkovitejša možnost za povračilo neplačanega DDV v proračun ta, da se odgovornost za neplačano davčno obveznost preusmeri iz primarnega davčnega zavezanca na ostale subjekte, ki so v shemi za izogibanje plačilu DDV sodelovali. Če bo v takšno shemo vključenih več davčnih zavezancev, se zaradi lažjega uveljavljanja terjatve iz naslova DDV, vzpostavlja sistem solidarne odgovornosti, ki pomeni, da bo lahko davčni organ celotno plačilo DDV zahteval od kateregakoli zavezanca, ki je v takšni shemi sodeloval.

Ker so lahko v sistem »davčnega vrtiljaka« vključeni tudi zavezanci, katerih poslovanje z davčnega vidika sicer ni problematično, jih lahko davčni organ ob ugotovitvi okoliščin, ki so sestavni del dejanskega stanja sheme, o takšnih okoliščinah obvesti. Če bo zavezanec kljub obvestilu nadaljeval s spornimi transakcijami, bo tako za davčni organ dokazovanje odgovornosti lažje.

Nova zakonska določba je v skladu z Direktivo Sveta 2006/112/ES, ki določa, da države članice lahko v določenih primerih določijo, da je poleg osebe, ki je dolžna plačati davek, še druga oseba solidarno odgovorna za plačilo DDV.

2.2.5. Rok plačila DDV in rok predložitve obračuna DDV na podlagi odločitve davčnega organa

Če davčni organ dvomi o upravičenosti dodelitve identifikacijske številke za DDV, se lahko v utemeljenih primerih odloči, da mora davčni zavezanec predložiti obračun DDV pred zakonsko

določenim rokom za predložitev obračuna DDV in za davčno obdobje, ki je krajše od koledarskega meseca oziroma trimesečja. V tem primeru bo moral davčni zavezanec davek plačati v 8 dneh po poteku roka za predložitev obračuna DDV, kot bo določen s sklepom davčnega organa. Za preostanek davčnega obdobja pa bo moral predložiti obračun DDV v roku, ki je sicer predpisan za predložitev obračuna DDV.

2.2.6. Zavarovanje izpolnitve davčne obveznosti

Določeni so **posebni primeri**, ko davčni organ **lahko** zahteva predložitev instrumenta zavarovanja za plačilo DDV. Gre za dve takšni posebni situaciji. Prva je povezana z obveznostjo predložitve instrumenta zavarovanja **ob dodeljevanju identifikacijske številke za DDV** davčnemu zavezancu oziroma kadarkoli po dodelitvi identifikacijske številke za DDV, ko davčni organ utemeljeno pričakuje, da bo izpolnitev oziroma plačilo davčne obveznosti onemogočeno ali precej oteženo. Druga situacija pa se nanaša na posebne primere predložitve instrumenta zavarovanja **v primeru pridobivanja motornih vozil iz drugih držav članic Evropske unije**, če davčni organ pričakuje, da bo izpolnitev davčne obveznosti onemogočena oziroma precej otežena.

2.2.7. Odvzem identifikacijske številke za DDV

V primeru suma zlorabe identifikacijske številke za namene DDV z namenom, da se drugemu davčnemu zavezancu neupravičeno omogoči odbitek DDV, je z novo zakonsko določbo davčnemu organu omogočen hiter odvzem identifikacijske številke za DDV in s tem preprečitev nadaljevanja utaje DDV.

2.2.8. Davčni zavezanci, ki prvič predlagajo obračun DDV

Davčni zavezanec, ki prvič predlaga obračun DDV, mora k obračunu DDV predložiti tudi **seznam prejetih in izdanih računov**, ki so bili podlaga za sestavo obračuna DDV. Gre za izpise, ki so jih dolžni zagotoviti davčni zavezanci že na podlagi Pravilnika o vsebini, obliki in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek S tem ukrepom bo davčnim zavezancem oteženo predlaganje navideznih obračunov DDV. Iz predloženih podatkov o prejetih in izdanih računih bo davčni organ pridobil osnovno informacijo o dejavnosti novega davčnega zavezanca, kar je še posebej pomembno, ker so podatki o prijavljeni dejavnosti pogosto netočni.

2.3. Druge rešitve zakona

2.3.1. Nižje stopnje DDV

Za nekatere kategorije blaga in storitev, se uvaja nižja 8,5 % stopnja DDV in sicer: dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig na vseh fizičnih nosilcih, čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev, manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjanskega perila (vključno s krpanjem in predelavo), storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele in invalide), frizerske storitve in dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja. Po nižji stopnji DDV bodo obdavčena tudi biotična sredstva za varstvo rastlin.

2.3.2. Povišanje pavšalnega nadomestila za kmete

Odstotek pavšalnega nadomestila se iz 4 % zvišuje na 8 %. Pri tem se sledi zahtevi Direktive Sveta 2006/112/ES, ki določa, da odstotek pavšalnega nadomestila ne sme biti določen tako, da bi kmetje pavšalisti pridobili večja vračila DDV, kot bi znašal obračunani vstopni DDV.

2.3.3. Povišanje praga za uporabo posebne ureditve obračunavanja DDV po plačani realizaciji

Za uporabo posebne sheme po plačani realizaciji se dviga prag z 208.000 evrov na 400.000 evrov.

3. SKLEPNE UGOTOVITVE

Za nemoteno delovanje notranjega trga Evropske unije se v skladu s strategijo Komisije o posodobitvi in poenostavitvi delovanja skupnega sistema DDV spreminjajo predpisi o kraju opravljanja storitev iz Direktive Sveta 2006/112/ES. Poleg sprememb predpisov o kraju opravljanja storitev so zelo pomembne tudi druge spremembe zakona – tako glede vračila DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Republiki Sloveniji, rešitev zakona za zmanjšanje davčnih goljufij in uvedbe novih kategorij blaga in storitev z nižjo stopnjo DDV. Vse navedene spremembe, ki jih prinaša zakon, in bodo začele veljati v začetku prihodnjega leta, bodo za obdavčenje transakcij z davkom na dodano vrednost zelo pomembne.

Ta velika revizija ZDDV-1 tako v slovenski davčni prostor prinaša številne novosti, s katerimi se bo v praksi soočila tudi davčna uprava, zato je namen tega pojasnila tudi korak k približevanju davčnim zavezancem, za katere se spreminja način poslovanja z davčno upravo ter spreminjajo pravice in obveznosti na področju DDV.

20.0 PRAVILNIK O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH PRAVILNIKA O IZVAJANJU ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST (Uradni list RS, št. 120/07)

Dne 27. 12. 2007 je bil v Uradnem listu RS št. 120/07 objavljen Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. V nadaljevanju vam posredujemo kratko obrazložitev sprememb, ki jih prinaša navedeni pravilnik:

1. Spremembe 55. člena Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (141/06 in 52/07)

V skladu z drugo alinejo šestega odstavka 55. člena pravilnika so se med storitve iz 12. točke Priloge I k ZDDV-1 med drugim uvrščale storitve za živinorejo pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/01.42, razen nege, čuvanja in oskrbe hišnih živali ter storitev zatočišč za živali.

Glede na spremembe [Standardne klasifikacije dejavnosti](#), ki so bile uveljavljene s 1. januarjem 2008 (v nadaljevanju: SKD 2008), je Ministrstvo za finance v zvezi z navedenim v spremembo pravilnika vključilo naslednjo spremembo:

- v drugi alineji šestega odstavka 55. člena se je šifra A/01.42 nadomestila s šifro A/01.52.

Po ponovni preučitvi ugotavljamo, da bi se glede na SKD 2008 sprememba šifre standardne klasifikacije dejavnosti v drugi alineji šestega odstavka 55. člena morala pravilno nadomestiti s šifro A/01.62.

2. Spremembe 56. člena pravilnika

V skladu s prvo alinejo 56. člena pravilnika so bile nastanitvene zmogljivosti iz 13. točke Priloge I k ZDDV-1, katerih oddaja v najem je obdavčena po stopnji 8,5%, hoteli in podobni obrati pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti H/55.1.

V skladu z drugo alinejo 56. člena pravilnika so bile navedene nastanitvene zmogljivosti: domovi, kampi in drugi nastanitveni obrati pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti H/55.2.

Glede na SKD 2008 so bile v zvezi s 56. členom pravilnika v spremembo pravilnika vključene naslednje spremembe:

- *v prvi alineji se je šifra standardne klasifikacije dejavnosti nadomestila s šifro I/55.1, Sprememba SKD 2008 v šifri I/55.1 zajema vse kategorije oz. dejavnosti, ki so se že pred njeno uveljavitvijo uvrščale v H/55.1.*
- *v drugi alineji se je šifra standardne klasifikacije dejavnosti nadomestila s šifro I/55.2.*

Po ponovni preučitvi ugotavljamo, da sprememba SKD 2008 vključuje tudi:

- prenos dejavnosti avtokampov, taborov (iz šifre H/55.2 v šifro I/55.3) in
- prenos dejavnosti dijaških in študentskih domov ter druge nastanitve (iz šifre H/55.2 v šifro I/55.9).

-

Glede na navedeno in ob dejstvu, da je sprememba 56. člena pravilnika izključno vezana na spremembo standardne klasifikacije dejavnosti iz leta 2002, **bi sprememba šifre standardne klasifikacije dejavnosti v drugi alineji 56. člena pravilnika morala vključevati nadomestitev le-te s šiframi I/55.2, I/55.3 in I/55.9.**

Ministrstvo za finance bo v zvezi z navedenim objavilo ustrezno spremembo Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07 in 120/07).

Obenem dodaja, da so bile spremembe v zvezi s SKD 2008 vezane izključno na najnujnejše popravke, pri čemer ni bil namen kakorkoli posegati v obstoječe kriterije in način uveljavljanja nižje stopnje oziroma oprostitev DDV.